

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA MALARSTWA POLSKIEGO

21 LUTEGO 2024

J. J. J.

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA MALARSTWA POLSKIEGO

21 LUTEGO (ŚRODA) 2024, godz. 19.00

w siedzibie Sopockiego Domu Aukcyjnego
Warszawa, ul. Nowy Świat 54/56

WYSTAWA PRZEDAUKCYJNA:

od 7 lutego 2024 r.

Warszawa, ul. Nowy Świat 54/56

poniedziałek – piątek 11–18, sobota 11–15

tel. 22 828 96 98, warszawa@sda.pl

Ewa Tokarzewska – 603 280 950, ewa.tokarzewska@sda.pl

Iwona Kozicka – 603 280 940, iwona.kozicka@sda.pl

Aleksandra Pawlikowska – 605 474 955, aleksandra.pawlikowska@sda.pl

licytacja online:
live.sda.pl

Katalog dostępny na stronie: www.sda.pl

KUPUJ DZIEŁA SZTUKI TAK, JAK CI WYGODNIE.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, nasz dom aukcyjny przekazuje w ręce kolekcjonerów sztuki możliwość licytowania wyjątkowych obiektów online. Proces odbywa się poprzez darmową aplikację mobilną lub przeglądarkę internetową na naszej stronie: live.sda.pl

POBIERZ APLIKACJĘ MOBILNĄ LUB ZAREJESTRUJ SIĘ NA STRONIE I KORZYSTAJ Z UDOGODNIENI, KTÓRE OFERUJEMY:

Licytuj samodzielnie z dowolnego miejsca przez aplikację na urządzenia mobilne lub stronę internetową

Bądź na bieżąco! Obserwuj ulubionych artystów i śledź dostępność ich dzieł

Otrzymuj powiadomienia o nowych aukcjach organizowanych przez Sopocki Dom Aukcyjny

Uzyskaj dostęp do transmisji live każdej licytacji organizowanej przez nas

Zarejestruj się szybko i bezpiecznie na wszystkie nasze aukcje

Personalizuj naszą aplikację mobilną i licytuj w sposób, który preferujesz

live.sda.pl

Za pośrednictwem odpowiednio zestrojonych plam barwnych, drogą odpowiednio zharmonizowanej ich ekspresji, daje Fałat nie wierne odbicie, kopję, lecz artystyczny ekwiwalent motywu, zaczerpniętego z natury; artysta nie nuży opowiadaniem szczegółów, lecz napomyka tylko i sugeruje: stwarzając świeżą i żywą podniechę dla oka, zmusza wyobraźnię do uzupełnienia lakonicznego obrazu, budzi z uśpienia całe kręgi asocjacji, działa bezpośrednio na emocjonalną stronę życia człowieka. Jest przede wszystkim i tylko pur sang malarzem; w przyrodzie, w całej naturze, pociąga go głównie malowniczość, czy raczej malarstwo motywu, problem koloru, ale nie w oderwaniu od rzeczy, tylko w ścisłym związku z niemi, z ich życiem, z życia tego charakterem. Od linii, od inżynierskiego właściwie rysunku, przeszedł Fałat do malarstwa; stąd owo nadzwyczajne poczucie i znajomość formy, stąd umiejętność budowania jej nieraz jednym, ryzykownie śmiałym pociągnięciem pędzla, i to w akwareli, gdzie sam materiał nie dopuszcza żadnych właściwie korektur. Utwory jego znamionuje szerokie traktowanie formy, pełen pewności siebie sposób kładzenia koloru, rzucania dużych, zlewających się z sobą plam i całych smug barwnych, powstałych od jednego ruchu, szczytowa ekonomia środków przy nieprawdopodobnej sile uzyskanego efektu, mistrzowski wreszcie sposób wyzyskiwania świeżącego tła papieru.

Mieczysław Treter, Fałat, „Sztuki Piękne”, 1925/1926, R. 2, nr 7, s. 315-316

1

Julian Fałat

(1853 Tuligtowy – 1929 Bystra)

Pejzaż zimowy

gwasz, tektura, 36 × 80 cm
w świetle oprawy, sygn. p.d.: JFałat

cena wywoławcza: 70 000 zł
estymacja: 90 000 – 120 000 zł

Ikoniczny artysta Młodej Polski, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli szkoły monachijskiej, reformator szkolnictwa artystycznego, niezrównany pejzażysta i mistrz akwareli. W latach 1869–71 studiował w krakowskiej SSP, a następnie w akademii monachijskiej w pracowni A. Strähubera i G. Raaba. Na zaproszenie cesarza Wilhelma II, poznanego podczas polowania u Radziwiłłów, spędził 10 lat w Berlinie, malując sceny myśliwskie dla cesarza i dworu. W 1895 objął stanowisko dyrektora krakowskiej SSP i dokonał w niej gruntownej reformy programu nauczania. Od 1905 r. pełnił funkcję rektora uczelni. W latach 1919–21 mieszkał w Toruniu, gdzie założył Konfraternię Artystów. Swoje prace prezentował regularnie od 1874 r. – w krakowskim TPSP, gdzie w 1925 r. odbyła się retrospektywna wystawa twórczości Fałata, a także w warszawskich salonach Krywulca i Garlińskiego. Indywidualne wystawy artysty odbyły się w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i za granicą, m.in. w Paryżu, Chicago, wielokrotnie w Berlinie, Monachium, Wiedniu, Wenecji i Rzymie. Był odznaczany złotymi medalami na międzynarodowych ekspozycjach w Berlinie, Monachium i Dreźnie oraz Wstęgą Komandorii Orderu Polonia Restituta. Malował pejzaże z Litwy, Polesia, podgórze Beskidu Śląskiego, widoki starego Krakowa.

O sztuko – mówią, żeś wszechwładna pani,
 Że wszystko błahe wobec twojej potęgi...
 A życie? Spójrzj: na dnie tej otchłani

Są istne piekła Dantejskiego kręgi;
 Tam pokonani wyciągają ręce,
 Krwawe od kajdan ukazując pręgi

I w beznadziejnej szamocą się męce;
 Starców ogarnia rozpacz martwota,
 A jad zatrzuwa serca pacholęce.

Z wyżyn swych spojrzj na ten bój żywota,
 Na potępieńcze twarze ludzkich piętna,
 Na boleść ludzką, co w dole się miota,

Do ostatniego walcząc tchu i tętna!
 ...Zimnem, jak marmur, pozierasz obliczem;
 O bezlitosna ty, i beznamiętna!

Czyliż dla ciebie naprawdę jest niczem
 Życie — i życia ten ból przeraźliwy?
 Patrzysz po świecie okiem rzemieślniczem

W życiu i śmierci zbierając... „motywy”!

Lucjan Rydel, ekfrazja obrazu Jacka
 Malczewskiego, [w:] Jacek Malczewski:
 dzieła. Serya 8, Kraków 1907

2

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

Hotel przed muzą, ok. 1920 r.

olej, tektura, 68 × 57 cm,
 sygn. l.g.: J.Malczewski

Pochodzenie:

– kolekcja prywatna, Polska

cena wywoławcza: 550 000 zł

estymacja: 650 000 – 800 000 zł

Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, m.in. w pracowniach W. Łuszczkiewicza i J. Matejki oraz w paryskiej École des Beaux-Arts u E. Lehmana. Był jednym z założycieli stowarzyszenia „Sztuka”. Od 1902 roku należał do Stowarzyszenia Artystów Polskich, był też członkiem wiedeńskiej Secesji. W latach 1897–1900 oraz 1910–1921 piastował stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Wczesny okres twórczości artysty, nawiązujący do tradycji realizmu, zdominowany był przez tematy inspirowane polską poezją romantyczną i baśnią ludową oraz odwołujące się do martyrologii Sybiru. W późniejszym czasie zwrócił się ku symbolizmowi, tworząc własną, oryginalną emblematykę. Wykonał też liczne portrety, często połączone z elementami symbolicznymi i alegorycznymi.

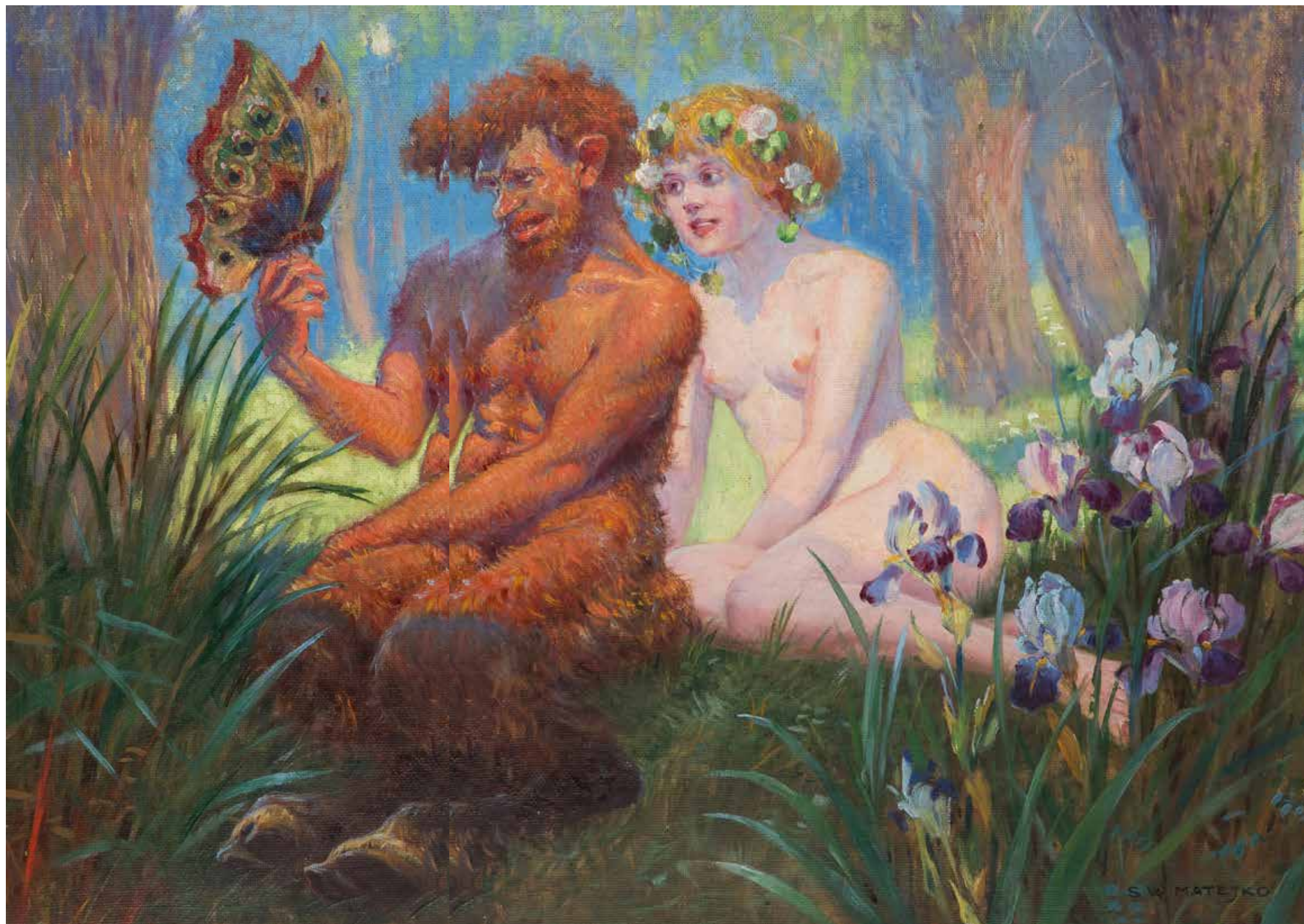
Artysta, będąc najznamienitszym przedstawicielem symbolizmu w dziejach malarstwa polskiego, był przede wszystkim znakomitym, a przy tym popularnym portrecistą swoich czasów. Stworzył szereg wizerunków kobiecych zamkniętych w tradycyjnej formule reprezentacyjnej, typowej dla ówczesnych czasów, ale też w wielu portretach umieszczał modelki w alternatywnym świecie mitologii i symbolicznych treści, tak bardzo charakterystycznych dla jego dojrzałej twórczości.

Z materiałów towarzyszących wystawie „Moja dusza. Oblicza kobiet w twórczości Jacka Malczewskiego”, www.muzeum.edu.pl/radom

Granice płótna (rozumianego dosłownie i jako siła proporcji kadru w psychologii odbioru), granice i reguły obrazu (jako fikcyjnej przestrzeni przedstawionej) oraz granice egzystencji artysty (np. przez stosunek do modela), wchodzą ze sobą w osobliwe relacje. To właśnie one decydują o tym, że pozornie zwykłe przedmioty i sytuacje przekraczają swoje materialne tylko znaczenie. Malczewski świadomie gał różnicami i związkami między geometrią kadru a geometrią przestrzeni przedstawionej. W obrazach o skomplikowanej narracji zazwyczaj owo „jak to jest zrobione?” skrywa się pod absorbującymi i odbiorcę pytaniami „co?” lub „co to znaczy?”. Zagadnienia czystej kompozycji malarskiej z latami interesowały artystę w coraz większym stopniu, a co za tym idzie – znajdowały coraz bardziej bezpośredni wyraz w obrazach, szczególnie w obrazach autotematycznych – przedstawiający proces twórczy. [...] Z obrazów Malczewskiego stopniowo zanikały najpierw liczne postaci, potem rzadziej pojawiały się biologiczne bujność chimer, zmieniała się ich kolorystyka (coraz większą wagę zyskiwały rozbielona błękity). Natychmiast ujawnia swą rolę geometria, starannie dawniej skrywana pod postacią elementów z pozoru naturalnie znajdujących się w pejzażu.

Dorota Kudelska, Jakim symbolistą był Jacek Malczewski?, [w:] „Jacek Malczewski i symboliści”, Lublin 2012, s. 16

3

Stefan Matejko

(1871–1933)

Satyr i nimfa

olej, tektura, 48 × 64 cm,
sygn. p.d.: S.W. MATEJKO

cena wywoławcza: 14 000 zł
estymacja: 18 000 – 25 000 zł

Był synem starszego brata Jana Matejki. Studiował w latach 1886–92 w krakowskiej ASP m.in. u W. Łuszczkiewicza, L. Loeflera i J. Matejki. W latach 1892–94 dzięki stypendium im. Siemianowskich studiował w akademii monachijskiej. Malował pejzaże, sceny rodzajowe, portrety. Wystawiał w TPSP w Krakowie i Lwowie, także w Wilnie. Specjalizował się głównie w malarstwie ściennym i witrażownictwie. Pracował m. in. przy malowaniu fragmentów figuralnych polichromii w kościele Mariackim w Krakowie oraz w kościele św. Mikołaja, a także przy polichromii w kaplicy św. Trójcy na zamku w Lublinie. Od 1906 r. kierował działem kompozycji figuralnej w Zakładzie Żeleńskich w Krakowie.

Janina z Soborskich Czerbakowa, II voto Bulandowa (1892–1976) w chwili wykonywania jej portretu przez Witkacego była żoną Adama Wiktora Czerbaka (1874–1931) – lekarza, nauczyciela, publicyści i wydawcy. W czasie I wojny światowej urzędował on w Zakopanem seanse spirytystyczne i występował jako hipnotyzer. W 1921 r. zamieszkał na stałe w Zakopanem, gdzie w latach 1922–1924 wydawał cykl jednodniówek („Bagno Zakopiańskie”, „Targowica Zakopiańska”, „Młot Zakopiański”, „Pręgierz Zakopiański”), w których publikował paszkwilanckie artykuły atakujące władze miejskie oraz miejscowe znakomitości, w związku z czym był jednym z najbardziej nienubianych tam ludzi. Poza tym malował, pisał dramaty i komponował, co sprzyjało jego kontaktom z zakopiańskim kręgiem artystycznym. W sierpniu 1930 r. Witkacy wykonał dwa jego portrety (oba zaginione), jeden z nich określił jako „szarlatańskie lico” (po rosyjsku: twarz szarlatana) i uznał za nieudany, więc wykonał drugi (typ B + d) za 100 zł. Rok wcześniej artysta sportretował żonę Czerbaka, Janinę i zakwalifikował jej wizerunek do typu E, który według Regulaminu Firmy Portretowej zakładał „dowolną interpretację psychologiczną według intuicji firmy”. W praktyce Witkacy stosował tę konwencję w portretowaniu kobiet, których uroda robiła na nich wrażenie. Portret wykonany 3 września 1929 r. przedstawia ciasno skadrowaną głowę kobiety osadzoną na stosunkowo długiej szyi. Takie ujęcie dodaje wizerunkowi ekspresji i występuje ono w twórczości artysty o wiele rzadziej niż typowe popiersie. Niewątpliwym atutem tego portretu są też wielkie oczy modelki, z uwagą wpatrzone w widza. Ich nieco smutny wyraz oraz zaciśnięte usta o wąskich wargach mogą sugerować jakieś problemy, co było pewnie związane z opisanymi wyżej nienajlepszymi relacjami jej męża z otoczeniem. 12 września 1929 r. artysta napisał do przebywającej w Warszawie żony: „Dziś skończyłem Czerbakową.” [zob. S.I. Witkiewicz, Listy do żony (1928–1932), oprac. J. Degler, Warszawa 2007, s. 146]. Nie jest wykluczone, że chodzi tu o omawiany portret, zacytowany 9 dni wcześniej, jest też jednak możliwe, że Witkacy, wykonał wtedy kolejny wizerunek tej osoby, ale losy tej pracy pozostają nieznane. Po śmierci pierwszego męża, Janina Czerbakowa wyszła ponownie za mąż – poślubiła Edmunda Bulandę (1882–1951), archeologa, profesora Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie (w 1938 r. został jego rektorem), który w latach 1920–1939 sprawował funkcję prezesa lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, a po 1945 r. wykładał na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1970 r. portret trafił do krakowskiej Desy, gdzie został zakupiony przez profesora Janusza Jeljaszewicza (1930–2001) (...) Fragment ekspertyzy dr Anny Żakiewicz Warszawa, 18.08.2017

4

Stanisław Ignacy Witkiewicz

(1885 Warszawa – 1939 Jezioro na Polesiu)

Portret kobiety – Janiny Czerbakowej z d. Soborskiej, II voto Bulandowej, 3 IX 1929 r.

pastel, papier, 62,5 × 48,4 cm
w świetle oprawy, sygn. i dat. l. d.: Witkacy 1929 3/IX i opis. p. d.: NP1 (T.E)

Pochodzenie:

- od 2017 r. kolekcja prywatna, Polska
- od 1970 do 2017 r. kolekcja prof. Janusza Jeljaszewicza, wybitnego mikrobiologa i kolekcjonera prac Witkacego

Ekspertyza dr Anny Żakiewicz (witkacolog) z dn. 18.08.2017 r.

Reprodukowany:

Stanisław Ignacy Witkiewicz 1885–1939. Katalog dzieł malarskich, oprac. I. Jakimowicz, przy współpracy A. Żakiewicz, Muzeum Narodowe, Warszawa 1990, poz. I 1034 [jako „Doktorowa Bulandowa”]

cena wywoławcza: 160 000 zł
estymacja: 200 000 – 250 000 zł

W latach 1905–1910 studiował malarstwo w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Stanisławskiego i J. Mehoffera. W międzyczasie odbył podróże artystyczne do Wiednia, Monachium i Włoch, następnie do Paryża. W 1913 r. odbyła się pierwsza indywidualna wystawa artysty w krakowskim TPSP. Od 1918 r. zamieszkał na stałe w Zakopanem. Należał do awangardowego ugrupowania Formistów, z którym wystawiał w Krakowie, Warszawie, Poznaniu i Lwowie. Uczestniczył również w zakopiańskich ekspozycjach Towarzystwa „Sztuka Podhalańska”, ponadto w wystawach polskiej sztuki w Petersburgu i Paryżu. Początkowo malował głównie tatrzańskie pejzaże. W latach 1908–1914 wykonywał kompozycje formistyczne, w których sylwetki postaci były przez artystę celowo zniekształcone, przybierając groteskową, wręcz demoniczną formę. W okresie formistycznym artysta przedstawił teorię sztuki, wprowadzając artystyczną koncepcję Czystej Formy. W 1924 r. Witkacy powołał do istnienia Firmę Portretową. Technika pasteli malował portrety na zamówienie. Powstawały one według ustalonej kwalifikacji (typy A, B, C, D i E, różnicowane poziomem obiektywizmu twórcy w stosunku do modelu). W celu zgłębienia psychiki wybranych modeli pomocne były alkohol i narkotyki, których spożycie podczas tworzenia zawsze zapisywał symbolami.

Beksiński wprowadza nas w głąb naszego własnego doświadczenia istnienia. I to stąd, nie z wizerunków namalowanych, przychodzi odpowiedź na pytanie o ostateczny sens tej twórczości. Jak sam człowiek tak i dalsze słowa tego doświadczenia nie mają w obrazach Beksińskiego swego odrębnego portretu. Trudno ów sens nazwać, ocieramy się tu bowiem o to jądro spraw, które uchylają się nazwom, nie dają się analizować. Może najlepiej mówić o tym w końcu naiwnie. Umieramy od dnia urodzenia, jesteśmy materią, która ciąży, jesteśmy zmęczeni i cierpimy. Jesteśmy świadomością przenikającą świat zmurzałych przedmiotów. Jesteśmy cierpieniem materii.

Janusz Jaremczyk, „Białoksiężnik”, Polityka 1981/33

5

Zdzisław Beksiński

(1929 Sanok – 2005 Warszawa)

Bez tytułu, 1979 r.

olej, płyta, 74 × 63 cm,
sygn. i dat. na odwrocie:
BEKSIŃSKI 1979

WYSTAWIANY:

– Beksiński w Pruszczu Gdańskim, Dom Wiedemanna w Pruszczu Gdańskim, 22–30.10.2022

Do obiektu dołączono dokumentację badawczo-konserwatorską.

cena wywoławcza: 800 000 zł •
estymacja: 1 000 000 – 1 200 000 zł

Malarz, rzeźbiarz, fotograf, rysownik i artysta posługujący się grafiką komputerową. W latach 1947–1952 studiował na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Twórczość Beksińskiego można podzielić na dwa okresy: awangardowy, który trwał zaledwie przez kilka pierwszych lat, i drugi, podczas którego artysta wypracowuje właściwy dla swojej sztuki, rozpoznawalny przez odbiorców wizerunek. Początkowo zajmował się fotografią, tworzył m.in. kolaże, tzw. antyfotografie, a także abstrakcyjne reliefy i figury z metalu. Wczesne prace artysty realizowane były w konwencji informelu, malowane reliefowo, grubo kładzioną farbą. Na początku lat sześćdziesiątych w pełni oddał się malarstwu fantastycznemu, wizjonerskiemu, figuratywnemu, starannie malowanemu farbą olejną na płycie pilśniowej. Pierwszy okres tego malarstwa, pod wpływem mistycyzmu wschodniego, był pełen symboli, tajemniczych treści i katastroficznej, pełnej grozy atmosfery. W 1977 r. opuszcza Sanok i przenosi się na stałe do Warszawy. W latach osiemdziesiątych odszedł od „anegdoty”, odciągającej uwagę od czystej formy malarskiej i zwrócił się ponownie w kierunku wcześniejszych doświadczeń z malarstwem abstrakcyjnym, posługując się jednak nadal czytelną formą. Wystawiał we Francji, Niemczech i niemal wszystkich ważnych ośrodkach w Polsce. W 1999 r. Muzeum Historyczne przygotowało na zamku w Sanoku największą retrospektywną wystawę artysty. Muzeum Historyczne w Sanoku posiada również najbogatszą kolekcję dzieł artysty. Jesienią 2011 roku zorganizowano dużą retrospektywę dwustu pięćdziesięciu prac z kolekcji Anny i Piotra Dmochowskich w Domu Plastyka w Warszawie. Od maja 2016 roku można oglądać obrazy Beksińskiego z prywatnej kolekcji Anny i Piotra Dmochowskich w Miejskiej Galerii Sztuki w Częstochowie, natomiast jesienią tego roku odbyła się inauguracja stałej wystawy 50 obrazów, 100 rysunków i 100 zdjęć artystycznych w Nowohuckim Centrum Kultury także ze zbiorów Dmochowskich. Ogromną wartością dla popularyzacji osoby Zdzisława Beksińskiego miała publikacja książki Magdaleny Grzebałkowskiej „Beksińscy. Portret podwójny” oraz powstanie filmu „Ostatnia rodzina” Jana A.P. Matuszyńskiego, za które otrzymał „Złote lwy” w 2016 roku.

To właśnie w późnych latach 80. i w latach 90. Beksiński dochodzi do mistrzostwa. Bardzo ciekawe są rysowane siatką kolorowe linii główne formy, a nawet całe kompozycje. Te wykonane cienkim pędzlem łączą to późne malarstwo z rysunkami z lat 60.

Wiesław Banach, Zdzisław Beksiński, wyd. Bosz, 2016 r. s. 9

6

Edward Dwurnik

(1943 Radzymin – 2018 Warszawa)

Nenufary, 2017 r.

akryl, płótno, 114 × 146 cm,
sygn. dat. i opisany na odwrocie:
2017 / E. DWURNIK / „NENUFARY” /
NR: XXIII - 1301 – 7074

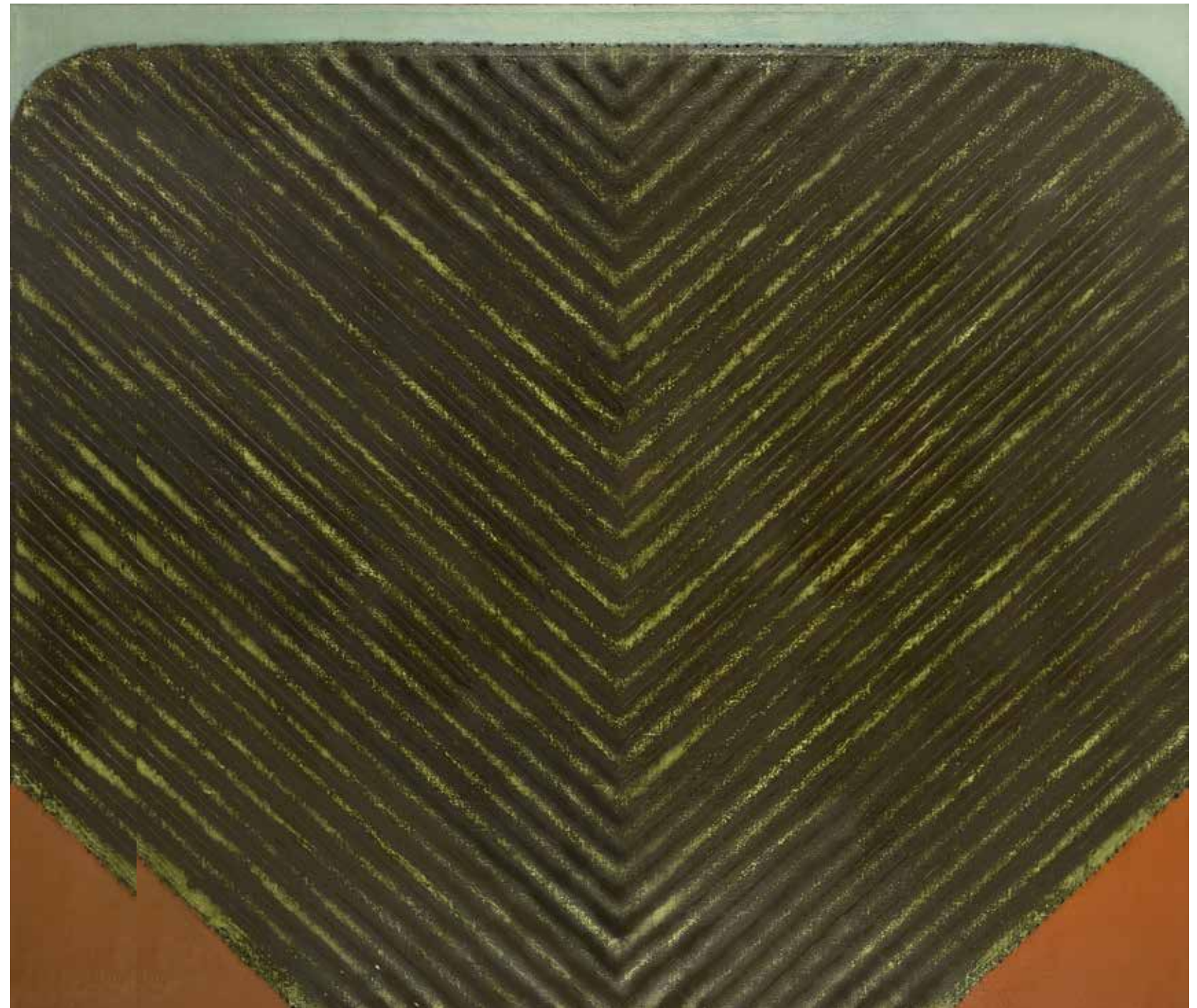
cena wywoławcza: 90 000 zł •
estymacja: 120 000 – 140 000 zł

W latach 1963–70 studiował malarstwo, grafikę i rzeźbę na ASP w Warszawie. Na jego twórczość istotny wpływ miała wystawa Niki-fora Krynickiego, którego prace oglądał w 1965 roku. W tym czasie zainaugurował serię prac – akwarel, rysunków i obrazów olejnych pt. „Podróże autostopem”. Były to ukazane z lotu ptaka widoki miast polskich, a w l. 90. także europejskich, m. in. Londynu czy Paryża. Serię tę artysta kontynuował do śmierci. W latach 70. pracował nad cyklami „Robotnicy” oraz „Sportowcy”, ukazujących ludzi pracy PRL w krzywym zwierciadle. W kolejnych latach powstawały nowe, m.in. „W Drodze na Wschód” w l. 1989–91, „Od Grudnia do Czerwca” w l. 1990–94, w których upamiętnia ofiary stalinizmu i stanu wonnego. Pozostałe cykle to np. „Portret”, „Niech żyje wojna”, „Diagonalne”, „Wylizanka”. Jako jedyny artysta z Polski brał udział w prestiżowej wystawie Documenta 7 w Kassel. Zdobył liczne nagrody, m. in. im. Cypriana Kamila Norwida w 1981 roku, Komitetu Kultury Niezależnej „Solidarności” w 1983 r., Coutts Contemporary Art Foundation w 1992. W ostatnich latach życia został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

(...) Góra jest dla Hałasa tematem ponadczasowym, motywem wybranym celowo i świadomie, posiadającym status uniwersalnej wypowiedzi, różnicowanej w sensie plastycznym poprzez kolor i emocje aktualne w momencie tworzenia kolejnych odsłon cyklu.

Andrzej Jarosz, „Góra”, [w:] „Józef Hałas – mała retrospektywa/small retrospective”, Galeria BWA Awangarda, Wrocław, październik-grudzień 2001

Artysta, malarz, klasyk polskiej sztuki XX wieku należący do pokolenia Arsenatu, wymieniany wraz ze Stanisławem Fijałkowskim, Stefanem Gierowskim czy Jerzym Nowosielskim, niezrównany kolorysta. W 1949 roku przeprowadził się do Wrocławia gdzie rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni Eugeniusza Gepperta, uzyskując dyplom w 1954 r. Okres studiów w twórczości Hałasa to przede wszystkim pierwsze znaczące eksperymenty z kolorem oraz strukturą malarską. W tych pierwszych pracach widoczne są wpływy Waldemara Cwenarskiego, Tadeusza Makowskiego oraz Paula Klee. W 1956 r. zakłada Grupę X zrzeszającą twórców lokalnego środowiska plastycznego. W latach 1958–2001 związany był pracą dydaktyczną z PWSSP (przerwa w latach 1962–1967- pedagog w Liceum Sztuk Plastycznych we Wrocławiu), gdzie utworzył Katedrę Kształcenia Ogólnoplastycznego na Wydziale Architektury Wnętrz i Projektowania Plastycznego. W latach 1984–1985 pełnił funkcję prorektora PWSSP, a w 1985 objął katedrę Malarstwa na Wydziale Malarstwa i Rzeźby. W 1990 uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Obrazy artysty znajdują się w licznych kolekcjach muzealnych, m.in. w Centre Pompidou w Paryżu oraz prywatnych w Polsce i za granicą.

7

Józef Hałas

(1927 Nowy Sącz – 2015 Wrocław)

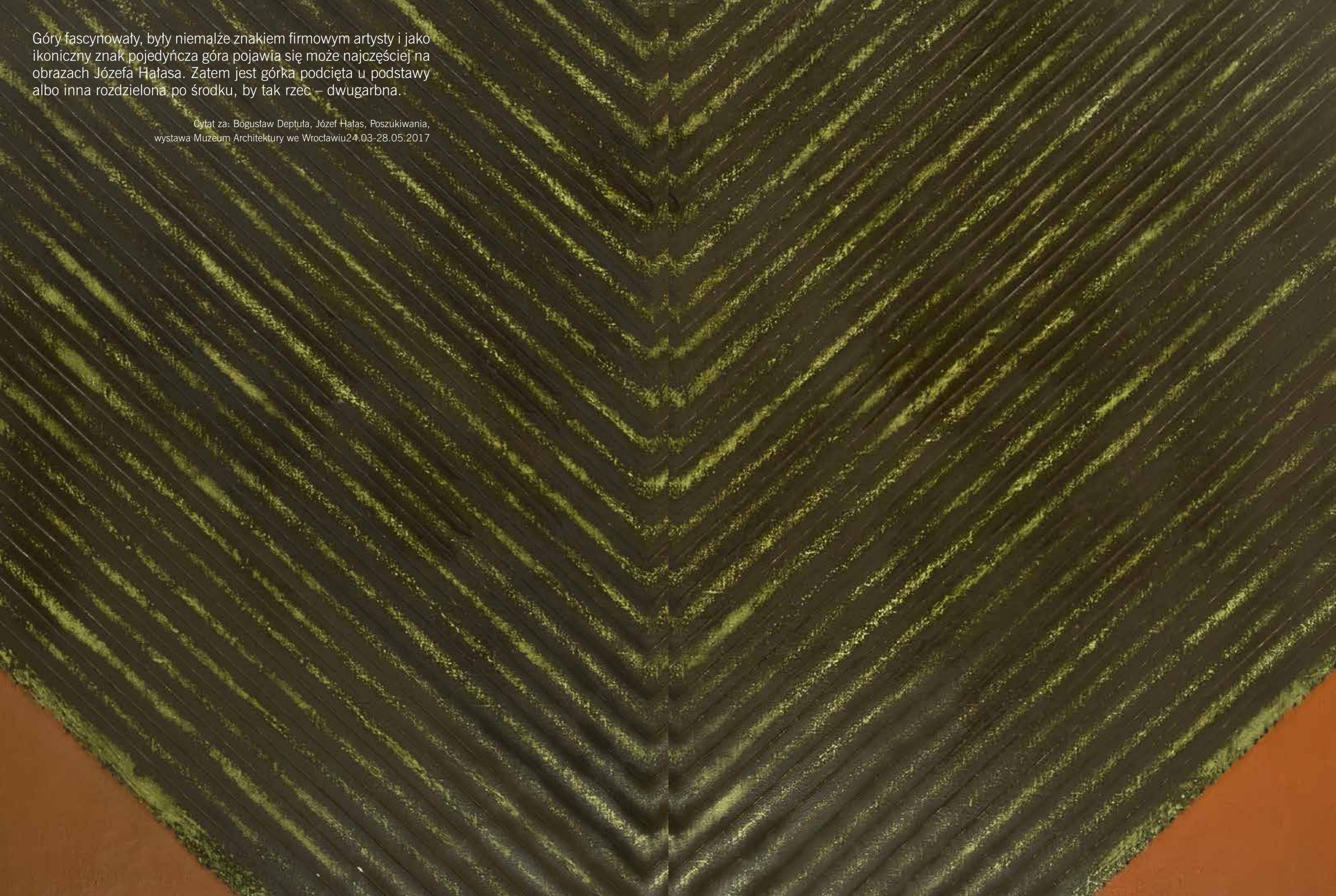
Góra V, 1989

olej, płótno, 114 × 128 cm,
sygn., dat., i opisany na odwrocie:
Góra V, Józef Hałas, 89

cena wywoławcza: 90 000 zł •
estymacja: 110 000 – 130 000 zł

Góry fascynowały, były niemalże znakiem firmowym artysty i jako ikoniczny znak pojedyncza góra pojawia się może najczęściej na obrazach Józefa Hałasa. Zatem jest górką podciętą u podstawy albo inna rozdzielona po środku, by tak rzec – dwugarbna.

Cytat za: Bogusław Deptuła, Józef Hałas, Poszukiwania, wystawa Muzeum Architektury we Wrocławiu 24.03-28.05.2017

Zawsze fascynowała mnie sztuka dawna i jej weryfikowalny poziom warsztatowy, finezja operowania kolorem i formą. Z racji moich końskich pasji, szczególnie interesowała mnie sztuka związana z tematyką hippologiczną, batalistyką i łowiectwem, reprezentowana przez naprawdę wielkich twórców, ale też przez tych mniejszych, również z kręgu prymitywistów, mieszczących się w nurcie określanym w Europie zachodniej jako sporting art.

Andrzej Novák-Zempliński w wywiadzie „Dwór, w którym zakłęta jest historia”, www.cultureave.com

8

Andrzej Novák-Zempliński

(ur. 1949 Olsztyn)

Pałac Na Wodzie, 1978 r.

olej, płótno, 97 × 146 cm, sygn. i dat.
p.d.: A. Novák-Zempliński 78, na odwroci
nklejka wystawowa CBWA Warszawa

cena wywoławcza: 30 000 zł •
estymacja: 40 000 – 50 000 zł

Studiował na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni profesorów Michała Byliny i Ludwika Maciąga. Uprawia malarstwo sztalugowe, oraz zajmuje się projektowaniem architektonicznym i założeniami ogrodowymi. Głównym tematem jego malarstwa są konie i pejzaże z elementami architektury, także na zamówienie kolekcjonerów amerykańskich. Jednym z tematów bogatej twórczości były portrety janowskich arabsów, malowanych na specjalne zamówienia ich nowych właścicieli, np. ogier Bask doczekał się trzech portretów tego artysty. Tematyka prac malarskich związana jest głównie z wizerunkiem konia w różnych aspektach użytkowania. Są to więc portrety koni zasłużonych w hodowli, wybitnych koni wyścigowych oraz koni wierzchowych i zaprzęgowych, w pracy, w stajni, na pastwisku, podczas końskich jarmarków oraz w scenach batalistycznych, jak: „Wiedeń 1863”, czy „Bzura – krajobraz po bitwie”. Prywatnie artysta jest kolekcjonerem pojazdów konnych związanych z tradycją polskiego dworu. Od 2003 pełni funkcję prezesa Stowarzyszenia Domus Polonorum, którego celem jest „propagowanie w Polsce i za granicą tradycji dworu szlacheckiego i otaczającego go krajobrazu kulturowego”.

9

Julian Fałat

(1853 Tuligłowy – 1929 Bystra)

Kwitnący sad, 1921 r.

gwasz, papier, 47 × 66,5 cm,
sygn. i dat. l.d.: JFałat 921

Pochodzenie:

kolekcja prywatna, Polska

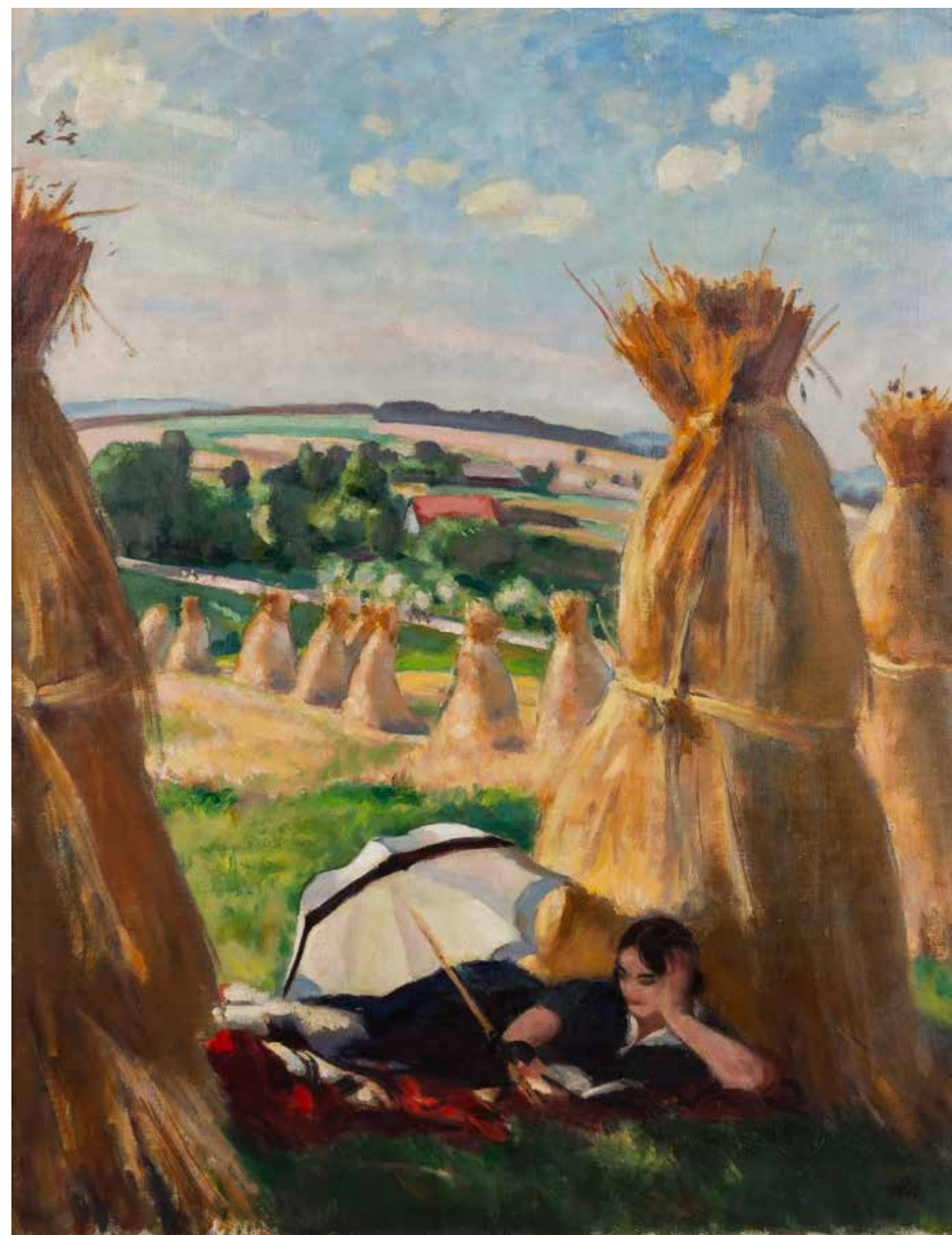
cena wywoławcza: 60 000 zł

estymacja: 80 000 – 100 000 zł

Na tym tle twórczość Wojciecha Weissa [...] wpisuje się w niezwykłość czasu i miejsca, chociażby poprzez tworzenie intymnych pejzaży, w których pospolitość tematu staje się czymś wyjątkowym – wrażliwym dziełem sztuki, malarską notatką barw i duktu pędzla. W tworzonych portretach przepętnionych młodopolskim kolorytem, Weiss dokonuje niezwykłych, często wręcz zaskakujących zestawień barwnych, które swoimi tonami tworzą impresjonistyczny, malarski koncert kolorów.

Dariusz Markowski, ze wstępu „Młodopolskie Fascynacje. Wojciech Weiss w Strzyżowie 1898–1903”, Strzyżów 2020, s. 7

10

Wojciech Weiss

(1875 Leorda na Bukowinie – 1950 Kraków)

Odpoczynek w cieniu stogów siana (Felicja w cieniu)

olej, płótno, 80 × 63 cm,
sygn. monogramem wiązany p.d.: WW

cena wywoławcza: 50 000 zł
estymacja: 60 000 – 70 000 zł

Malarstwo studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie, m.in. u L. Wyczółkowskiego, a także w Paryżu, Rzymie i Florencji. W 1896 r. udał się w podróż artystyczną po Europie. W 1907 roku rozpoczął pracę dydaktyczną w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, w 1913 r. otrzymał nominację na profesora zwyczajnego, zaś później trzykrotnie pełnił funkcję rektora. Od 1899 r. był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, a 1909 r. jego prezesem. Weiss był jednym z największych twórców okresu Młodej Polski, a jego malarstwo odzwierciedla dekadenski nastrój epoki. Jest także zapowiedzią tendencji ekspresjonistycznych. Po 1905 r. twórczość Weissa skłaniała się w kierunku koloryzmu, przybierając formy szczególnej transformacji barwy w tzw. okresie białym (ok. 1904–1912), później nasyciła się intensywną kolorystyką. Wśród podejmowanych przez artystę tematów dominują akty, pejzaże oraz martwe natury. Malował m.in. widoki z okolic Strzyżowa, Płaszowa i Kalwarii Zebrzydowskiej. W latach 30-tych artysta regularnie przyjeżdżał na plenery nad Bałtyk. Prace olejne Weissa zadziwiają intensywnością kolorytu, gdzie plama barwna uzyskuje szczególne nasycenie i fakturalną gęstość. Akwarele natomiast zdumiewają przejrzystością i lekkością tonu, wykorzystującego białą płaszczyznę papieru.

11

Teodor Grott

(1884 Częstochowa – 1972 Kraków)

Na wyczasach, 1934 r.

akwarela, papier, 31 × 44 cm
w świetle passe-partout,
sygn. i dat. l.d.: Teodor Grott 934

cena wywoławcza: 4 000 zł •
estymacja: 5 000 – 7 000 zł

Studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem L. Wyczółkowskiego i F. Cynka. Kontynuował naukę we Włoszech, podróżował do Paryża i Londynu. Jako grafik najchętniej uprawiał litografię, również barwną, oraz akwafortę. W 1911 r. wspólnie z W. Błockim opublikowali tę akwafortę z widokami Florencji. Zamieszkał w Krakowie, był członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Malował pejzaże, portrety, akty, martwe natury, w tym szczególnie z kwiatami, sceny rodzajowe oraz architekturę, posługując się różnymi technikami.

12

Wojciech Kossak

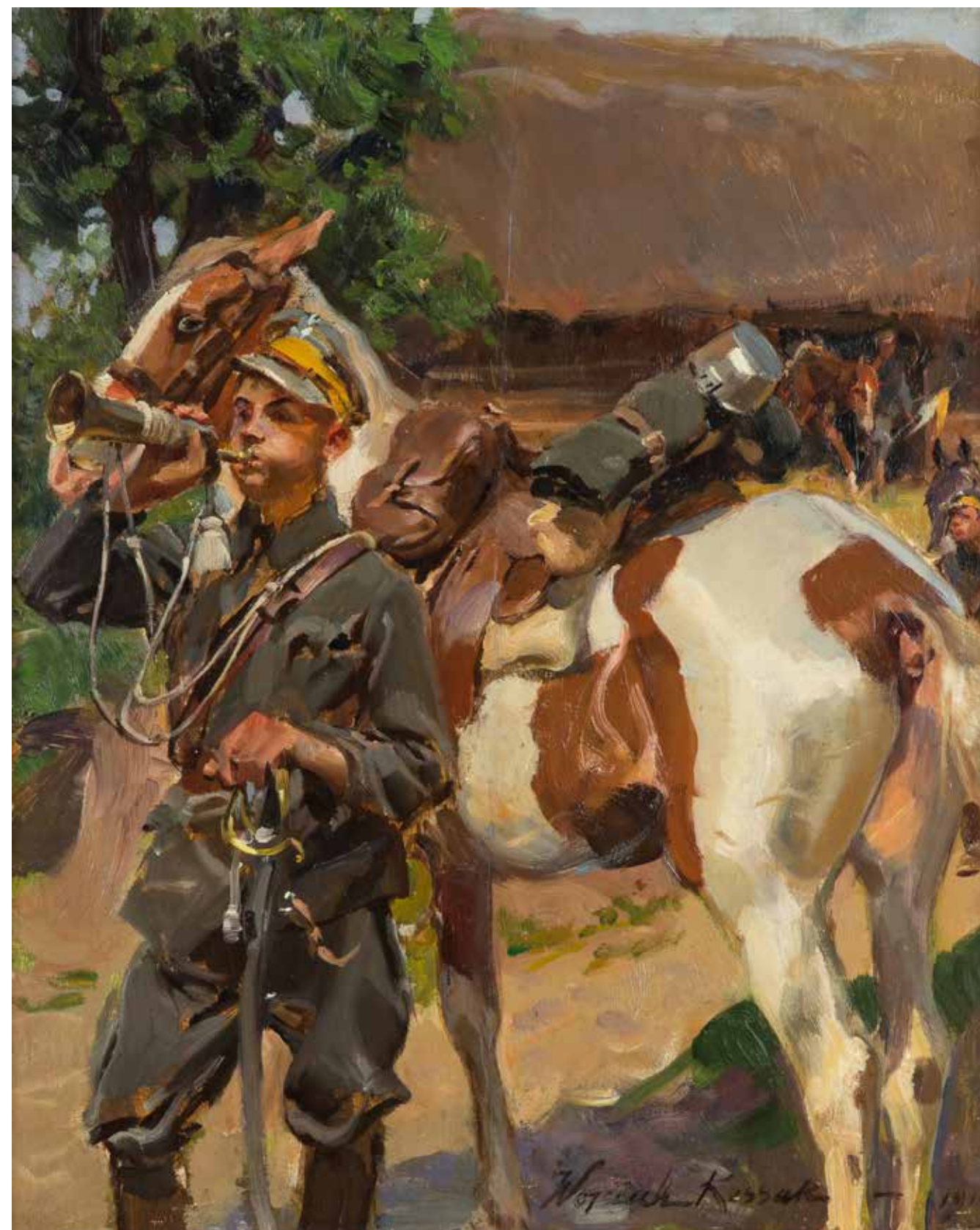
(1856 Paryż – 1942 Kraków)

Trębacz, 1919 r.

olej, deska, 41 × 32,5 cm,
sygn. i dat. p. d.: Wojciech Kossak 1919

cena wywoławcza: 55 000 zł
estymacja: 70 000 – 80 000 zł

W 1871 roku przerwał naukę w krakowskim gimnazjum i podjął studia w SSP w Krakowie, pod kierunkiem Władysława Łuszczkiewicza. Trzy lata później, w 1874 roku, wyjechał na dalsze studia do Monachium. Tam nauki pobierał u Aleksandra Straehubera, Aleksandra Wagnera oraz Wilhelma Lindenschmita. Studia malarskie kontynuował w Paryżu w latach 1877–1883. W roku 1895 wyjechał do Berlina, gdzie wraz z Julianem Fałatem namalował panoramę pt. Berezyna. Dzieło to odniosło bardzo duży sukces, a sam cesarz Wilhelm II namówił Kossaka do pozostania w Berlinie, w którym artysta faktycznie przebywał do 1902 roku. Pracował także na dworze Franciszka Józefa II. W roku 1913 objął stanowisko profesora warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Uczestniczył w wielu wystawach krajowych, między innymi w Krakowie, Lwowie, Warszawie, a także i zagranicznych – na paryskich Salonach, w Budapeszcie, Pradze, Londynie i Petersburgu. Kossak jawił się jako niezrównany malarz scen batalistycznych i historycznych. Gloryfikował w nich wojsko polskie: ułanów, szwoleżerów, legionistów. Szczególnie chętnie i ze znanstwem malował konie.

13

Wojciech Kossak

(1856 Paryż – 1942 Kraków)

Pejzaż z Wilanowa, 1937 r.

olej, tektura, 33 × 40 cm, opisany,
sygn. i dat. l.d.: Wojciech Kossak/
Wilanów/1937

cena wywoławcza: 20 000 zł
estymacja: 25 000 – 30 000 zł

W 1871 roku przerwał naukę w krakowskim gimnazjum i podjął studia w SSP w Krakowie, pod kierunkiem Władysława Łuszczkiewicza. Trzy lata później, w 1874 roku, wyjechał na dalsze studia do Monachium. Tam nauki pobierał u Aleksandra Straehubera, Aleksandra Wagnera oraz Wilhelma Lindenschmita. Studia malarskie kontynuował w Paryżu w latach 1877–1883. W roku 1895 wyjechał do Berlina, gdzie wraz z Julianem Fałatem namalował panoramę pt. Berezyna. Dzieło to odniosło bardzo duży sukces, a sam cesarz Wilhelm II namówił Kossaka do pozostania w Berlinie, w którym artysta faktycznie przebywał do 1902 roku. Pracował także na dworze Franciszka Józefa II. W roku 1913 objął stanowisko profesora warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Uczestniczył w wielu wystawach krajowych, między innymi w Krakowie, Lwowie, Warszawie, a także i zagranicznych – na paryskich Salonach, w Budapeszcie, Pradze, Londynie i Petersburgu. Kossak jawił się jako niezrównany malarz scen batalistycznych i historycznych. Gloryfikował w nich wojsko polskie: ułanów, szwoleżerów, legionistów. Szczególnie chętnie i ze znanstwem malował konie.

14

Erno Erb

(1878 lub 1890 Lwów – 1943 tamże)

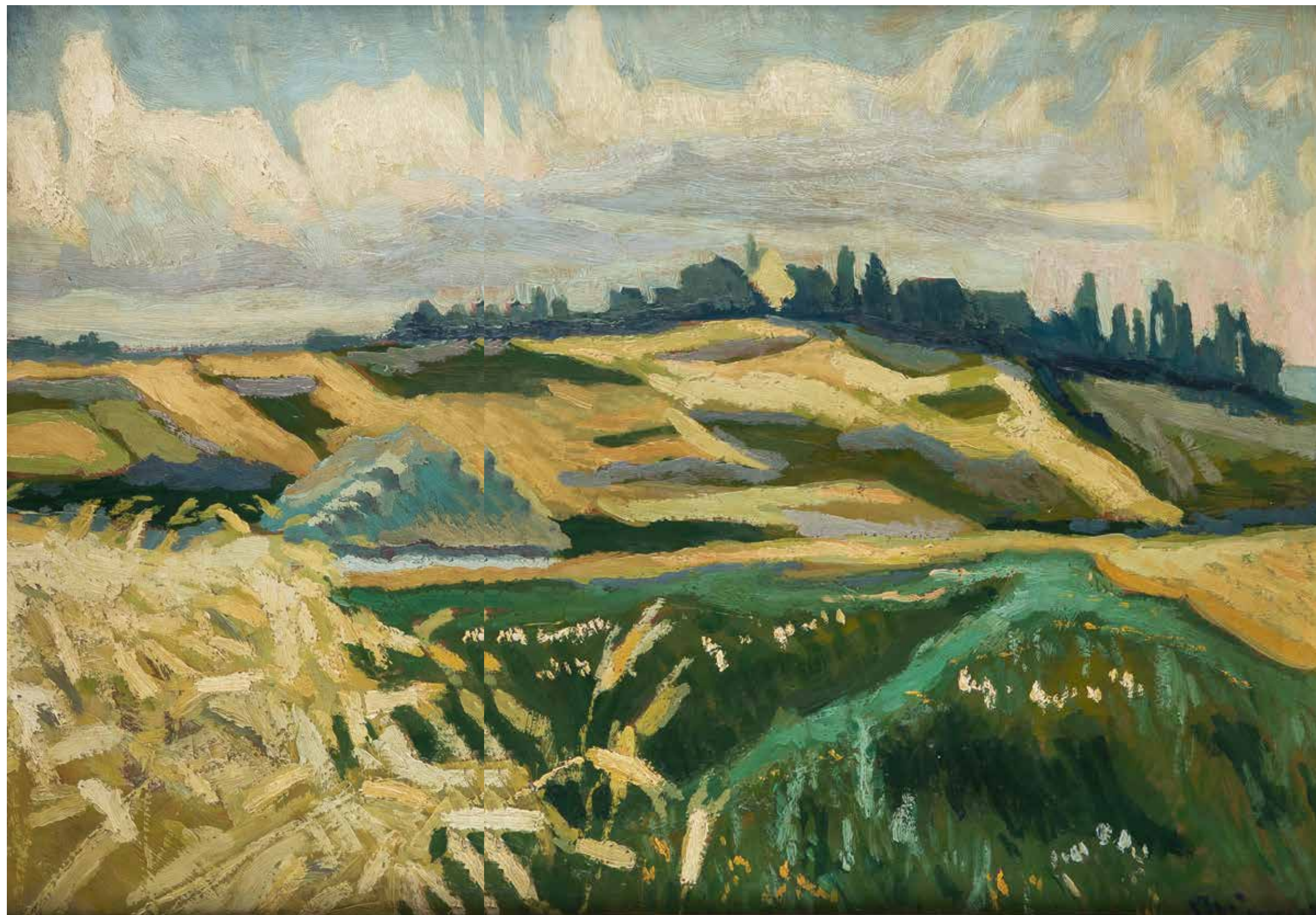
Przekupki na targu

olej, sklejka, 16,5 × 31 cm,
sygn. p.d.: E Erb, na odwrocie atramen-
tem: No 192

cena wywoławcza: 16 000 zł

estymacja: 20 000 – 25 000 zł

Malarz samouk. Mieszkał i tworzył we Lwowie, a także w Truskawcu. Postulował się zarówno techniką olejną, jak i pastelową. Do najchętniej przedstawianych przez artystę tematów należały widoki rodzinnego miasta, pejzaże i sceny rodzajowe inspirowane codziennym życiem ukraińskich chłopów i Żydów. Poza tym malował kwiatowe martwe natury oraz portrety. Jednym z regularnie powtarzanych w jego pracach motywów są lwowskie straganiarki. Obrazy olejne Erba znamionuje gruba faktura, uzyskiwana przez impastowe nakładanie farb. Artysta systematycznie prezentował swoją twórczość w TPSP we Lwowie, ale także m.in. w Krakowie, Warszawie i Poznaniu. W roku 1932 uczestniczył w wystawie polskiej w Buffalo.

15

Stanisław Kamocki

(1875 Warszawa – 1944 Zakopane)

Pejzaż letni

olej, tektura, 35 × 49,5 cm,
sygn. p.d.: StKamocki

cena wywoławcza: 24 000 zł
estymacja: 30 000 – 35 000 zł

Studia artystyczne odbył w krakowskiej SSP u Leona Wyczółkowskiego, Jacka Malczewskiego oraz Jana Stanisławskiego, który miał największy wpływ na późniejszą twórczość młodego Kamockiego. Edukację kontynuował, jako stypendysta, w Paryżu oraz podczas szeregu wyjazdów zagranicznych. W 1919 r. objął katedrę pejzażu na ASP w Krakowie. Należał m.in. do wiedeńskiej Secesji, TAP „Sztuka” oraz Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Był założycielem Towarzystwa Sztuki Podhalańskiej. Kochał rodzime krajobrazy, wiejskie okolice, pochmurne, polskie niebo i po mistrzowsku utrwał je na płótnach – znane są jego widoki Wołynia, Podola, Spiszu, Orawy, okolic Krakowa i Zakopanego. Początkowo podążał śladami swojego mistrza, Stanisławskiego, malując gęstą pastą olejną, ograniczając i tłumiąc kolorystykę, tworząc obrazy melancholijne i wyciszone. Stopniowo przeobraził swój styl w indywidualną wypowiedź, zbudowaną z syntetycznych, dekoracyjnie traktowanych, monumentalnych form, pokazanych dynamicznie kładzionymi plamami barwnymi.

16

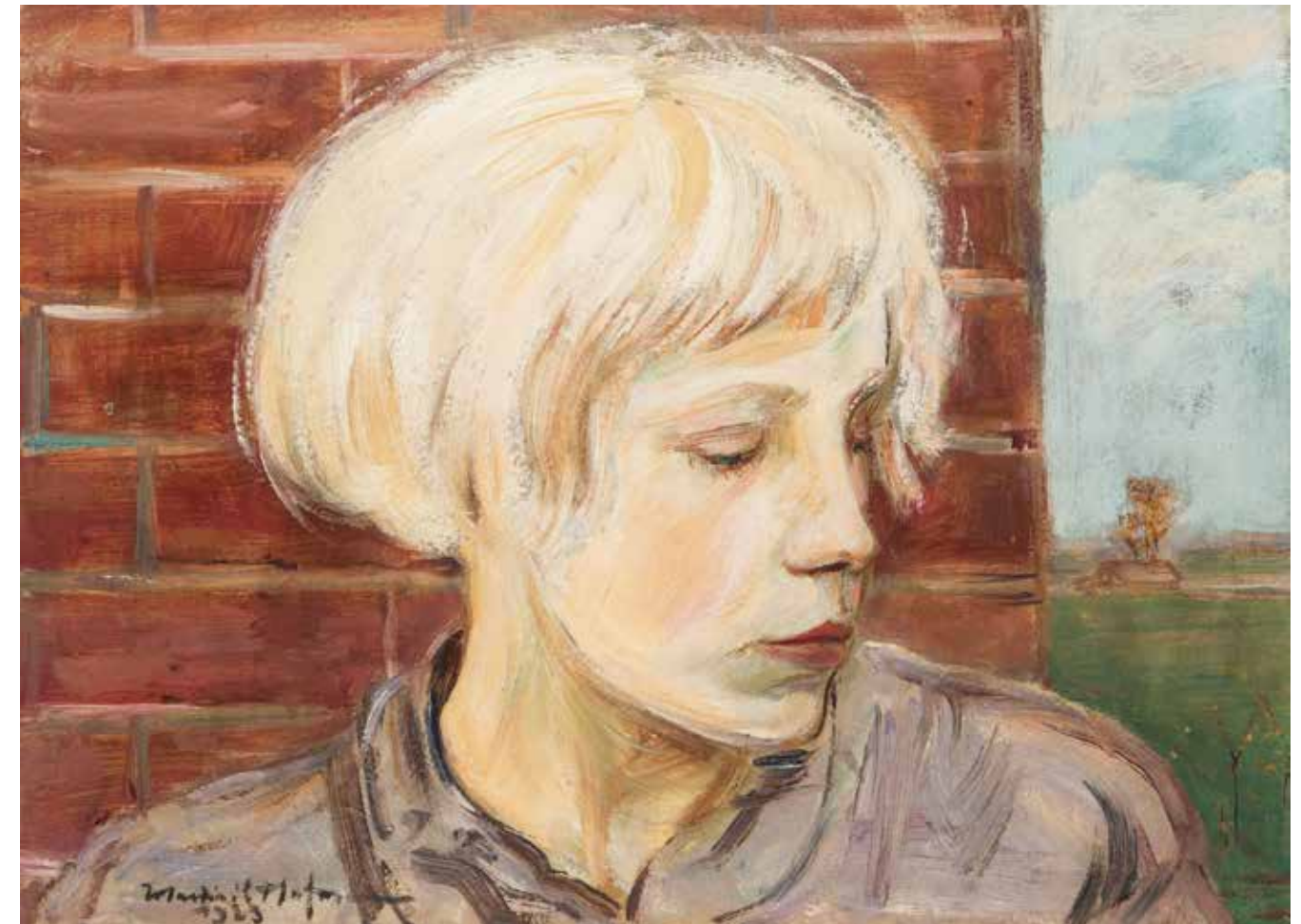
Wlastimil Hofman

(1881 Praga – 1970 Szklarska Poręba)

Portret dziewczynki, 1921 r.

olej, płyta, 24 × 24 cm,
sygn. p.d.: Wlastimil Hofman/1921

cena wywoławcza: 15 000 zł •
estymacja: 20 000 – 30 000 zł

17

Wlastimil Hofman

(1881 Praga – 1970 Szklarska Poręba)

Portret chłopca, 1923 r.

olej, tektura, 24 x 32 cm,
sygn. l.d.: Wlastimil Hofman/1923

cena wywoławcza: 19 000 zł •
estymacja: 25 000 – 30 000 zł

W wieku 16 lat rozpoczął naukę w Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem Jacka Malczewskiego, Leona Wyczółkowskiego i Jana Stanisławskiego. Swoją artystyczną edukację kontynuował w Paryżu w Ecole des Beaux-Art w pracowni Jean-Leon Gerome'a – francuskiego malarza i rzeźbiarza akademickiego. Sławę przyniosła Hofmanowi praca zatytułowana Spowiedź, która została wystawiona w 1906 roku w warszawskiej Zachęcie. Podczas wojny kilkakrotnie zmieniał miejsce pobytu, by ostatecznie osiąść w Szklarskiej Porębie, gdzie kontynuował tradycje tamtejszej kolonii artystycznej. Malował głównie portrety oraz sceny o charakterze symbolicznym, pełne nastrojowości oraz religijnych i patriotycznych treści. Prace artysty utrzymane są w intensywnych, nasyconych barwach, które dodatkowo podkreślają głębię ekspresji przedstawienia.

18

Ignacy Zygmontowicz

(1875 Warszawa – 1947 Łódź)

Powrót z targu

olej, płótno, 49 × 70 cm,
sygn. p.d.: I.Zygmontowicz

cena wywoławcza: 18 000 zł
estymacja: 25 000 – 30 000 zł

Kunsztu malarskiego nauczył się sam, w 1911 zapisał się na studia w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych, ale nie istnieją żadne dowody na to, że studiował. Jeśli tak mogło się zdarzyć to studiowałby do ok. 1917 i byłby prawdopodobnie studentem Wojciecha Kossaka. Przypuszczenia te krytycy tłumaczyli faktem, że na początku lat 20. Czesław Wasilewski przygotowywał tzw. podmalówki dla Kossaka. Mieszkał i tworzył w Warszawie, a jego twórczość nie była biernym kopiowaniem, miał swój własny styl, a jego prace potwierdzały twórczą indywidualność. W swoich obrazach nawiązywał do twórczości takich artystów jak m.in. Józef Brandt, Józef Chełmoński czy Alfred Wierusz-Kowalski. Wielokrotnie uczestniczył w krajowych wystawach malarstwa m.in. w Lublinie, Katowicach, Częstochowie, Gdyni i Poznaniu. Wielokrotnie wystawiał w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie. Po 1930 zaczął swoje prace podpisywać nazwiskiem „Zygmontowicz”. Prace Czesława Wasilewskiego znajdują się w kolekcjach Muzeum Narodowego w Warszawie, oraz muzeach regionalnych w Łańcucie, Łodzi i Lesznie a także w Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Łazienkach Królewskich.

19

Jan Erazm Kotowski

(1885 Opatkowiczki k. Pińczowa – 1960 Milanówek)

Pędzące sanie

olej, tektura, 43 × 68 cm,
sygn. p.d.: Jan Kotowski

cena wywoławcza: 16 000 zł •
estymacja: 20 000 – 25 000 zł

Absolwent krakowskiej ASP, w której studiował w latach 1902-11. Był uczniem Leona Wyczółkowskiego i Józefa Unierzyskiego. W 1908 roku otrzymał stypendium i wyjechał do Paryża. Po powrocie osiadł w Warszawie i brał udział w tamtejszym życiu artystycznym. Był członkiem Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, należał do grupy „Pro Arte” oraz Zrzeszenia Polskich Artystów Plastyków, a po wojnie do Grupy Artystów Plastyków „Zachęta”. Wielokrotnie wyróżniany i nagradzany, malował sceny rodzajowe: polowania, sceny wojskowe, sanny, zaprzęgi, z powtarzającym się motywem koni. Ukazywał też swojskie widoki wsi i małych. Prace artysty znajdują się w Muzeum Narodowym w Warszawie, Krakowie, Poznaniu oraz w Bibliotece Narodowej i Muzeum Sztuki w Łodzi.

20

Zygmunt Rozwadowski

(1870 Lwów – 1950 Zakopane)

Powrót z polowania, 1908 r.

olej, sklejka, 40 × 50,5 cm,
sygn. i dat. p.d.: Z. Rozwadowski / 1908

cena wywoławcza: 22 000 zł
estymacja: 30 000 – 40 000 zł

W latach 1883–1891 studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowni J. Matejki, następnie zaś, w latach 1892-1893, w Monachium w prywatnej szkole A. Azbego. Po studiach wrócił do Lwowa, gdzie objął posadę profesora w tamtejszej Szkole Przemysłowej. Po II wojnie światowej osiadł w Zakopanem. Malował sceny batalistyczne z czasów powstania listopadowego i okresu napoleońskiego, a także sceny rodzajowe, portrety i pejzaże. Był współtwórcą „Panoramy Racławickiej”.

21

Leonard Winterowski

(1868 Kraków – 1927)

Patrol ułanów

olej, płótno, 50 × 72 cm,
sygn. p.d.: Leonard Winterowski

cena wywoławcza: 9 000 zł
estymacja: 12 000 – 15 000 zł

W latach 1895–97 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem L. Loefflera, później u T. Axentowicza. W roku 1896 otrzymał srebrny medal za prace szkolne. Kształcił się także w Wiedniu, dokąd wyjechał jako stypendysta Wydziału Krajowego. Winterowski debiutował na wystawie w Krakowskim TPSP w roku 1897. Wystawiał także we Lwowie, Łodzi, Wiedniu i Berlinie. Podczas I wojny światowej służył w armii austriackiej jako malarz-korespondent wojenny. Po wojnie zamieszkał w Warszawie. We wczesnym okresie swojej twórczości malował portrety, architekturę, pejzaże i sceny rodzajowe. Później tworzył obrazy batalistyczne, najchętniej epizody z wojny polsko-bolszewickiej. Wykorzystywał przy tym własne szkice i studia rysowane i malowane w czasie służby wojskowej.

22

Karol Kossak

(1896 Lwów-1975 Ciecchocinek)

*Pościg ułanów (grochowskich)
za bolszewikami*

akwarela, papier, 34 × 49 cm,
sygn. p.d.: KAROL KOSSAK

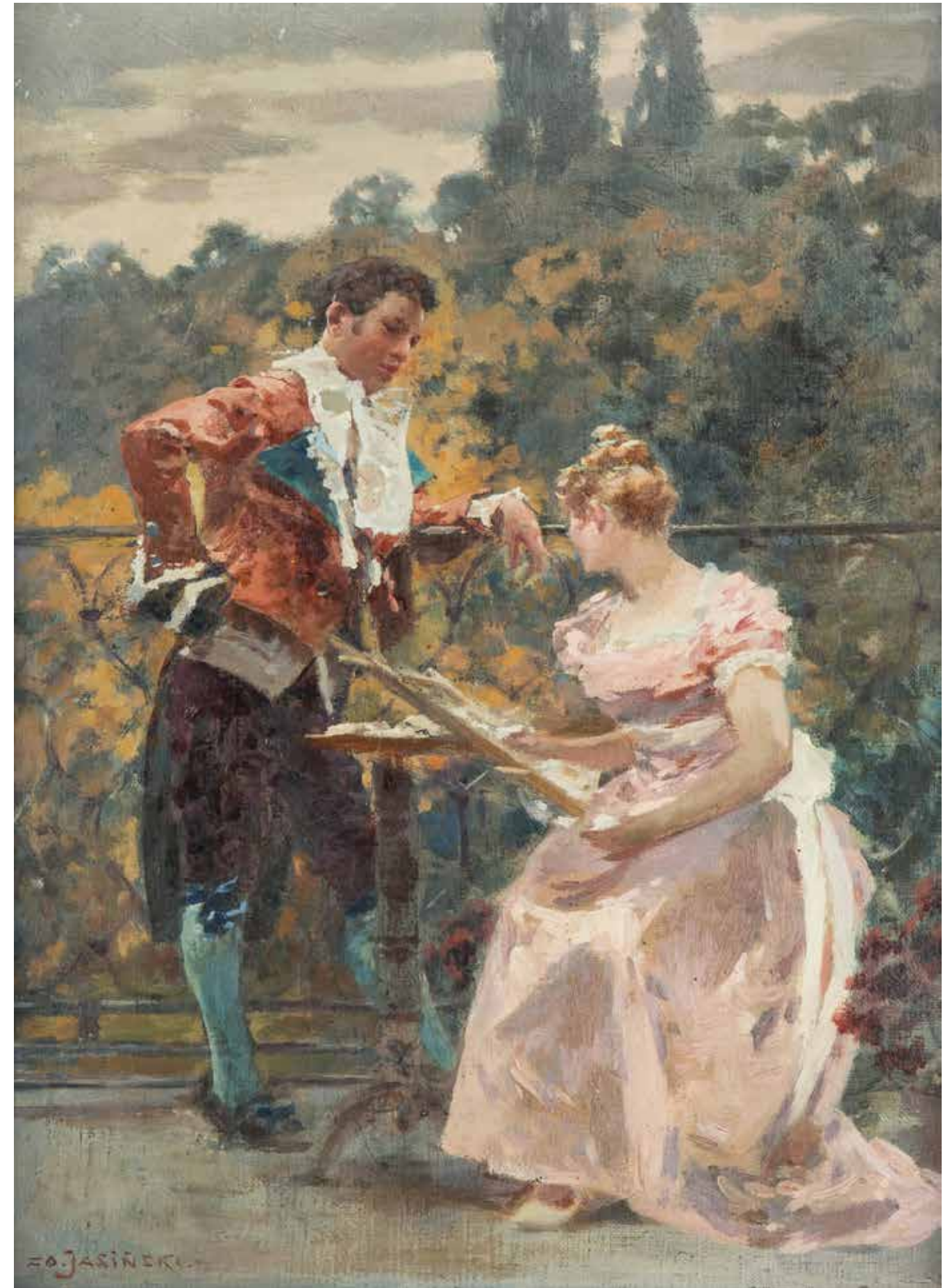
cena wywoławcza: 3 800 zł •
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Wnuk Juliusza, bratanek Wojciecha oraz brat stryjeczny Jerzego Kossaka. Ukończył szkołę średnią we Lwowie. Tam też pobierał lekcje rysunku i malarstwa u Zygmunta Rozwadowskiego oraz Stanisława Kaczora- Batowskiego. Następnie rozpoczął studia artystyczne w Wiedniu, które niestety musiał przerwać ze względu na wybuch I wojny światowej. Po zakończeniu wojny, w latach 1919-23 kontynuował naukę w krakowskim ASP pod kierunkiem Ignacego Pieńkowskiego i Władysława Jarockiego. Po ukończeniu studiów podjął pracę jako nauczyciel rysunku w jednym z gimnazjów we Lwowie. W twórczości artysty najczęściej pojawia się motyw konia oraz jeźdźców, ujętych w urokliwych kompozycjach. Tworzył głównie w technice akwareli.

Duży talent, wielka osobista i fachowa kultura, wysokiej miary kunszt używania farby olejnej, wykwint i żywotność kolorytu, polot i fantazja – oto zasadnicze cechy Zdzisława Jasińskiego. [...] Od słynnego obrazu uczuciowo-realistycznego „Chora matka”, pełnego wiecznotrwałych wartości, do rozmiłowania się w pejzażu polskim i w typach i strojach ludowych – do dekoracyjności szerokiej i śmiałej, do kompozycji zwartej, opartej na świetnie i głęboko odczutyh harmoniach – taki rozwój świadczy o nieustannie do końca życia artysty jego świeżości, o wyczuwaniu głębokich rytmów życia, które kształciło w nim nieustannie i wysubtelniało malarskie potrzeby duszy.

Apoloniusz Kędzierski, *Zdzisław Jasiński 1863–1932*, Warszawa 1934, s. 3

23

Zdzisław Jasiński

(1863 Warszawa – 1932 tamże)

Flirt, ok. 1920 r.

olej, płótno naklejone na tekturę,
36 × 26 cm, sygn. p.d.: ZD.JASIŃSKI,
na odwrocie naklejka wystawowa z 1920

cena wywoławcza: 18 000 zł
estymacja: 25 000 – 30 000 zł

Wychował się w atmosferze sprzyjającej artystycznemu zacięciu. Jego ojciec prowadził firmę dekoratorską, brat natomiast był rzeźbiarzem. Wojciech Gerson w swojej Klasie rysunkowej dawał mu pierwsze lekcje malarstwa. Studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u profesorów Leopolda Loefflera, Feliksa Szynalewskiego, Floriana Cynka i Jana Matejki. W Monachium przebywał od 1885 r., gdzie uczył się u Otto Seitza i Aleksandra Wagnera. W 1893 r. powrócił do Warszawy. Jego prace to także monumentalne malarstwo dekoracyjne, m.in. dla Filharmonii Warszawskiej, polichromie w katedrze we Włocławku i kolegiacie w Kaliszu, plafony w pałacach Petersburga. Preferował tematykę rodzajową, a także malarstwo symboliczne i alegoryczne oraz portrety i pejzaże. W 1897 roku odbył podróż do Italii. W 1904 roku zamieszkał w swoim majątku Przytęku k. Garwolina, a w 1910 roku osiadł w Warszawie. W 1921 był jednym z fundatorów grupy „Pro arte”.

24

Józef Chlebus

(1893–1945)

Pejzaż zimowy

olej, płótno, 99 × 128 cm,
opisany na odwrocie: Chlebus

cena wywoławcza: 24 000 zł
estymacja: 30 000 – 40 000 zł

Początkowo studiował w Wiedniu na uczelni rolniczej. Brał udział w I Wojnie Światowej w wojsku austriackim, a następnie polskim. W latach 1920-1925 studiował na krakowskiej ASP w pracowniach Teodora Axentowicza i Stanisława Kamockiego. Następnie odbył podróże do Włoch i Francji. W latach 1937-1939 mieszkał w Katowicach. Aresztowany w 1944 trafił do obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu, następnie Mauthausen i Melku, gdzie został zamordowany. Swoje prace wystawiał w warszawskiej Zachęcie, w TPSP w Krakowie, w Salon des Artistes Francais w Paryżu (1930). Najczęściej malował portrety, znany jest również z nastrojowych pejzaży nadmorskich, widoków tatrzańskich oraz martwych natur. Prace artysty znajdują się w zbiorach m.in. Muzeum Narodowego w Krakowie.

25

Rafał Malczewski

(1892 Kraków – 1965 Montreal)

Pejzaż podhalański

akwarela, papier, 33 × 50 cm,
sygn. l.d.: Rafał Malczewski

Pochodzenie:
kolekcja prywatna, Polska

cena wywoławcza: 18 000 zł •
estymacja: 25 000 – 35 000 zł

Pod okiem ojca, Jacka Malczewskiego, uczył się warsztatu malarskiego. Podczas I wojny światowej studiował filozofię, architekturę i agronomię w Wiedniu. W dwudziestoleciu międzywojennym mieszkał w Zakopanem, gdzie był członkiem Towarzystwa „Sztuka Podhalańska”. Od 1929 r. należał do ugrupowania artystycznego „Rytm”. Po wojnie osiadł w Montrealu, gdzie tworzył do końca swojego życia. Odbił wiele podróży po kontynencie amerykańskim. Doskonale opanował technikę akwareli, w której się specjalizował. Malował widoki ukochanych Tatr oraz martwe natury. Syntetyczna, uproszczona forma, wyraźna dominanta kompozycyjna to charakterystyczne elementy pędzla Rafała Malczewskiego.

26

Aleksander Lesser

(1814 warszawa – 1884 Kraków)

Góral

olej, płótno, 48 × 36 cm,
sygn. monogramem p.d.: AL.

cena wywoławcza: 30 000 zł
estymacja: 40 000 – 45 000 zł

Malarz i krytyk sztuki żydowskiego pochodzenia, specjalizujący się w obrazach o tematyce historycznej i współczesnej, członek Akademii Umiejętności w Krakowie, współzałożyciel Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Rozpoczął naukę rysunku w Liceum Warszawskim pod kierownictwem Aleksandra Kokulara. Studiował malarstwo w latach 1830–31 na Oddziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warszawskiego u Antoniego Brodowskiego. Po zamknięciu Uniwersytetu po upadku Powstania Listopadowego studiował w Dreźnie w latach 1832–35 na Akademii Sztuk Pięknych pod kierownictwem Moritza Retzscha i Karla Christiana Vogela von Vogelsteina. Od 8 lipca 1835 do 1846 roku studiował na Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium u Petera Corneliusa, Heinricha Hessa i Juliusa Schnorr von Carolsfelda. Stał się jednym z twórców odmiany polskiego malarstwa historycznego, tzw. nurtu archeologicznego, który zaistniał jeszcze przed działalnością artystyczną Jana Matejki.

27

Stanisław Gałek

(1876 Mokrzycka – 1961 Zakopane)

Morskie oko

olej, płyta, 29 × 36 cm,
sygn. l.d.: St. Gałek

cena wywoławcza: 6 000 zł •
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Uczył się w Szkole Zawodowej Przemysłu Drzewnego w Zakopanem na kierunku: rzeźba ornamentalna i figuralna. W latach 1896 - 99 pełnił tam funkcję asystenta od spraw rysunku u E. Kovatsa. W latach 1899 - 1900 podjął studia w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Malczewskiego i J. Stanisławskiego. Kolejne studia odbył w Monachium oraz w École Nationale des Beaux Arts w Paryżu u Jeana-Léona Gérôme'a. Po powrocie do kraju mieszkał w Zakopanem. Został członkiem Towarzystwa Sztuka Podhalańska. W latach 1912–1931 prowadził pracę pedagogiczną w dwóch kolejnych Szkołach Zawodowych Przemysłu Drzewnego w Kołomyi i Zakopanem. Od 1925 roku był członkiem rzeczywistym TZSP w Warszawie. Podróżował do Paryża, a w 1910 do Włoch i na Krym. Wystawiał w krakowskim TPSP oraz w warszawskim TZSP. Po II wojnie światowej uczestniczył w wystawach ZPAP w Zakopanem. W 1960 r. miał tam wystawę jubileuszową. Gałek, uważany za jednego z najlepszych malarzy Tatr, cieszył się dużą popularnością. Jego szczególnie ulubionym rejonem było otoczenie Morskiego Oka. Malował także widoki nadmorskie, sceny rodzajowe i portrety.

Julian Fałat jako wybitny pejzażysta wiele podróżował, szukając inspiracji malarskich. Jednym z jego ulubionych tematów były również góry. Wielokrotnie wyjeżdżał w Tatry oraz w Pieniny. Z jednej z takich wypraw pochodzi prezentowana na aukcji akwarela, opisana Czorsztyn. Jeden ze swoich pobytów w Pieninach relacjonował w liście do córki.

(zob. I. Purzycka, Julian Fałat. Życiorys pędzlem zapisany, Bielsko-Biała 2017, s. 153).

Lista motywów plenerowych, po jakie sięgał jest dość duża. Jest ona efektem nie tylko ciekawości świata i wrażliwości na jego walory, zamiłowania Juliana Fałata do podróżowania w „towarzystwie” pędzla, kasety z farbami i jakiegoś malarskiego podłoża, ale także wyrazem wytrwałego dążenia do utrwalania potęgi i zmienności form krajobrazowych oraz nastrojów natury

(I. Purzycka, Julian Fałat. Życiorys pędzlem zapisany, Bielsko-Biała 2017, s. 153).

Czołowy reprezentant malarstwa pejzażowego i rodzajowego okresu Młodej Polski. W latach 1869–71 studiował w krakowskiej SSP, a następnie w akademii monachijskiej w pracowni A. Strähubera i G. Raaba. W tym okresie związał się z J. Brandtem. Zaproszony przez cesarza Wilhelma II, poznanego podczas polowania u Radziwiłłów w Nieświeżu, do Berlina, spędził tam 10 lat malując sceny myśliwskie dla cesarza i dworu. W 1895 objął stanowisko dyrektora krakowskiej SSP i dokonał w niej gruntownej reformy programu nauczania. Od 1905 r. pełnił funkcję rektora uczelni. W latach 1919–21 mieszkał w Toruniu, gdzie założył Konfraternię Artystów. Swoje prace pokazywał regularnie od 1874 r. w krakowskim TPSP, gdzie w 1925 r. odbyła się retrospektywna prezentacja jego twórczości. Wystawiał w warszawskich salonach Krywulca i Garlińskiego. Indywidualne wystawy artysty odbyły się w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i za granicą, m.in. w Paryżu, Chicago, wielokrotnie w Berlinie, Monachium, Wiedniu, Wenecji i Rzymie. Był odznaczany złotymi medalami na międzynarodowych ekspozycjach w Berlinie, Monachium i Dreźnie oraz Wstęgą Komandorii Orderu Polonia Restituta.

Malował pejzaże z Litwy, Polesia, Podgórze Beskidu Śląskiego, widoki starego Krakowa. Największą popularność przyniosły mu pejzaże zimowe, szczególnie te przedstawiające zakola rzeczne. Wirtuozeria, wrażliwość na kolor, umiejętność oddania najsztudniejszych odmian barwy i światła pozwalają zaliczyć go do najwybitniejszych artystów polskich.

28

Julian Fałat

(1853 Tuligtowy – 1929 Bystra)

Czorsztyn, 1921 r.

akwarela, papier, 29 × 26,5 cm,
sygn. i dat.p.d.: JFałat 1921/Czorsztyn

cena wywoławcza: 60 000 zł

estymacja: 80 000 – 100 000 zł

29

Stefan Wegner

(1901 Sosnowiec – 1965 Łódź)

Góral z Zakopanego, 1940 r.

akwarela, papier, 10,5 × 6,5 cm
w świetle passe-partout, sygn. i dat. p.d.:
ZAKOPANE/940/mal. S Wegner

cena wywoławcza: 900 zł •
estymacja: 1 200 – 2 000 zł

Malarz, rysownik, grafik, dekorator wnętrz, teoretyk sztuki, nauczyciel akademicki oraz pedagog. W latach 1922-27 studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jego wykładowcami byli m.in.: Władysław Jarczyński, Ignacy Pieńkowski oraz Józef Pankiewicz. W swoich pierwszych pracach nawiązywał do impresjonizmu. Po studiach, w 1930 roku, przeprowadził się do Łodzi, gdzie nauczał w szkołach średnich. W 1931 roku nawiązał bliski kontakt z Karolem Hillerem, Katarzyną Kobro i Władysławem Strzemińskim, który to wprowadził go w kręgi polskiej awangardy. Był wówczas aktywnym członkiem Zrzeszenia Artystów Polskich. Pełnił również funkcję redaktora czasopisma *Forma*, a także był członkiem grupy artystycznej *Plastycy Nowocześni*, powstałej z inicjatywy grupy „a.r.”. Po wojnie, wspólnie z Władysławem Strzemińskim, Leonem Ormeżowskim i Romanem Modzelewskim, współorganizował Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi, gdzie pełnił funkcję dziekana, a w latach 1949-50 rektora. W 1950 roku, wkrótce po wyrzuceniu z uczelni Władysława Strzemińskiego, Wegner na własną prośbę został odwołany. Powrócił dopiero w 1957 roku i początkowo prowadził wykłady z estetyki. Współpracował również z Klubem Młodych Artystów i Naukowców w Warszawie oraz był członkiem grupy „Pięte Koło”, a także później brał udział w spotkaniach w Związku Literatów Polskich w Łodzi organizowanych przez grupę „Nowa Linia”. W latach 1957 i 1959 był członkiem komitetu organizacyjnego Wystaw Sztuki Nowoczesnej w warszawskiej Zachęcie.

30

Marceli Harasimowicz

(1859 Warszawa – 1935 Lwów)

Pejzaż ze Szczawnicy, 1919 r.

olej, płótno, 45 × 57 cm, opisany,
sygn. i dat. p.d.: MHarasimowicz 1919/
Szczawnica, na odwrocie naklejka
wystawowa Salonu Kazimierza Wojcie-
chowskiego w Krakowie

cena wywoławcza: 5 000 zł
estymacja: 6 000 – 7 000 zł

W latach 1873–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie. Następnie wyjechał do Wiednia, gdzie kontynuował studia u K. Wurzingera (lata 1880–1881). Dzięki stypendium Wydz. Krajowego udał się do Monachium, tam wstąpił do pracowni W. Lindenschmita (lata 1883–1885). Od 1885 mieszkał we Lwowie, gdzie założył szkołę malarstwa i rzeźby. Z artystą Tadeuszem Popielem odbył podróż do Wiednia, Pragi, Monachium, Berlina, Kopenhagi i Drezna. Był członkiem zarządu Związku Artystów Polskich we Lwowie, a od 1931 r. kustoszem Galerii Miejskiej miasta Lwowa. Od 1881 r. wystawiał w TPSP we Lwowie i w Krakowie, ponadto w TZSP w Warszawie oraz w Monachium i Wiedniu. Początkowo wykonywał portrety i sceny rodzajowe, zaś od 1890 r. uprawiał malarstwo pejzażowe.

31

Kazimierz Stabrowski

(1869 Kruplany k. Nowogródka –
1929 Garwolin)

*Widok na Pico del Teide
na Teneryfie*

pastel, papier, 50 x 62,5 cm,
sygn. p.d.: K. Stabrowski

Pochodzenie:

– kolekcja Lili Skalskiej-Miecik

Wystawiany:

– *Kazimierz Stabrowski 1869-1929,
Kolekcja prac ze zbiorów prywatnych
i Muzeum Narodowego w Warszawie,*
[oprac. L. Skalska-Miecik, K. Jerzma-
nowska]. Stara Kordegarda Muzeum
Łazienki Królewskie, Warszawa 1997

cena wywoławcza: 28 000 zł

estymacja: 35 000 – 40 000 zł

Jeden z czołowych reprezentantów sztuki młodopolskiej W latach 1887–94 kształcił się w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem m. in. P. Czistiakowa oraz I. Riepina. Duży wpływ na jego twórczość wywarła podróż na Bliski Wschód i doświadczenie egzotyki takich krajów jak Bejrut, Palestyna czy Egipt, następnie zaś studia w paryskiej Académie Julian pod okiem B. Constanta. W Paryżu też, na Wystawie Powszechnej w 1900 roku, uhonorowany został srebrnym medalem. U progu kariery twórczość swoją z powodzeniem prezentował ponadto w Monachium i Wenecji. Od 1902 roku należał do Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. Stabrowski przyczynił się do powstania Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie, której, do roku 1909, był dyrektorem. W Petersburgu, gdzie spędził wojnę, odbyła się w 1915 r. monograficzna wystawa artysty. Lata 20-te to okres długich podróży, m. in. do Skandynawii i Maroka. Malowidła Stabrowskiego odznaczają się wybitnymi walorami dekoracyjnymi, niejednokrotnie nasyconą kolorystyką. Tworzył on obrazy historyczne, kompozycje symboliczne, portrety, zwłaszcza kobiet, ponadto pejzaże, inspirowane często podejmowanymi podróżami.

32

Rafał Malczewski

(1892 Kraków – 1965 Montreal)

*Pejzaż z zatoki Guanabara
z widokiem na Rio de Janeiro,
1942 r.*

akwarela, papier, 38 × 48 cm,

sygn. i dat. l.d.:

Rafał Malczewski/Benect 42

cena wywoławcza: 18 000 zł •

estymacja: 25 000 – 30 000 zł

Morze było dla Feliksa tematem samym w sobie, z czasem doszedł do prawdziwej perfekcji w oddawaniu jego struktury. Mistrzowsko ukazywał przejrzystość morskiej toni, grzywy fal, refleksy słońca odbijające się na powierzchni. Kompozycje takie urozmaicały wytapiające się z wody kamienie lub skały, czasami latające nad wodą mewy. Prezentowany obraz przedstawia artystę, na tle skał zapewne capryjskich i ukazuje go z paletą i pędzlem w dłoni, czyli atrybutami malarskiego fachu, oraz ulubioną fajką w ustach.

Nad ciepłym morzem / Feliks Michał Wygrzywalski, katalog wystawy, Centralne Muzeum Morskie w Gdańsku, Gdańska 2013

33

Feliks Michał Wygrzywalski

(1875 Przemyśl - 1944 Rzeszów)

Autoportret na tle morza

olej, płótno, 78 × 86 cm, sygn. l.d.:
F.M. Wygrzywalski, na blejtramie
pieczęcie krakowskiego składu przyborów
malarskich Iskra & Karmański

cena wywoławcza: 80 000 zł
estymacja: 90 000 – 120 000 zł

Był absolwentem Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (klasa K. Marra i L. Hetericha) oraz w Akademii Julian w Paryżu. Po ukończeniu studiów zamieszkał w Rzymie, zaś w 1908 r. powrócił do rodzinnego Lwowa, gdzie pracował w teatrze oraz współpracował też z Tygodnikiem Ilustrowanym. Od 1901 r. wystawiał w TPSP w Krakowie. Malował obrazy o tematyce rodzajowej, często z udziałem kuszących, fantastycznych nimf morskich. Malował nasyconymi, wyrazistymi barwami, zestawionymi z mocnymi kontrastami świetlnymi. Stworzył znakomite, dynamiczne sceny z życia rybaków, nostalgiczne „zatrzymane kadry” z życia nadmorskich kurortów. Największym uznaniem wśród kolekcjonerów cieszą się jego serie pejzaży nadmorskich i scen z rybakami, a także tematy orientalne, do których powracał po podróży do Egiptu w 1906 r.

34

Iwan Trusz

(1869 Wysocko – 1940 Lwów)

Capri

olej, tektura, 25,5 × 36 cm,
sygn. l.d.: I. Trusz

cena wywoławcza: 13 000 zł
estymacja: 16 000 – 20 000 zł

Malarstwa uczył się w latach 1892–97 w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza, L. Wyczółkowskiego i J. Stanisławskiego. W roku 1897 wyjechał do Monachium, gdzie przez krótki czas kontynuował naukę w ramach stypendium w prywatnej pracowni A. Ażbého. Po ukończeniu studiów wiele podróżował, m.in. do Rzymu, Palestyny, Egiptu i na Krym. W roku 1900 odwiedził po raz pierwszy wschodnią Ukrainę; wielokrotnie później wracał do Kijowa, malując widoki miasta i okolic. Na stałe związał się ze Lwowem. W 1912 r. został wykładowcą tamtejszej Wolnej Akademii Sztuk. We Lwowie też odbyły się trzy indywidualne pokazy dzieł artysty. Od roku 1902 uczestniczył w wystawach krakowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych. Był autorem przede wszystkim pejzaży, odzwierciedlających jego czuły, kontemplacyjny stosunek do przyrody. Z powodzeniem uprawiał także malarstwo portretowe, utrwalając wizerunki przedstawicieli lwowskiej i kijowskiej inteligencji, czy też świata nauki i kultury. Znane są też malowidła artysty ilustrujące życie Hucutów.

35

Eugeniusz Dzierzencki

(1905 Warszawa – 1990 Sopot)

Kutry na morzu

olej, płótno, 23 × 32 w świetle oprawy,
sygn. p.d.: E. Dzierzencki

cena wywoławcza: 3 000 zł •
estymacja: 4 000 – 5 000 zł

Edukację malarską rozpoczął w Warszawie w Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem M. Kotarbińskiego i W. Skoczylasa (w latach 1924-25). Począwszy od 1935 r. regularnie spędzał wakacje na Półwyspie Helskim, skąd wyjeżdżał do Lisiego Jaru, Jastrzębiej Góry i Karwii. Od 1949 roku należał do Komitetu Polskich Artystów Marynistów, a od 1956 roku do Ogólnopolskiej Grupy Artystów Plastyków „Zachęta”. Brał udział w licznych wystawach marynistycznych m. in. w Pierwszej Wystawie Marynistycznej w 1958 roku w Warszawie. Dzierzencki pozostawił po sobie bogatą spuściznę malarską o szerokim wachlarzu tematycznym. Jego realistyczne obrazy cechuje doskonały warsztat, czysty i pewny rysunek. Łodzie na morzu to charakterystyczny motyw ikonograficzny w twórczości artysty, który malował je o różnych porach dnia i roku oraz w zróżnicowanej aurze.

36

Roman Bratkowski

(1869 Lwów – 1954 Wieliczka)

Mewy nad wzburzonym morzem

olej, płótno, 55 × 69 cm,
sygn. p.d.: R. Bratkowski

cena wywoławcza: 5 000 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Malarstwa uczył się w krakowskiej SSP pod kierunkiem Jabłońskiego i Łuszczkiewicza. Następnie przeniósł się do Wiednia do pracowni Ch. Griepenkerla oraz A. Eisenmengera. W latach 1894 – 1896 uczył się w Monachium w prywatnej szkole malarskiej A. Azbégio. Wystawiał w TZSP w Warszawie, TPSP w Krakowie i we Lwowie. „Bratkowski malował niemal wyłącznie pejzaże. Były one doskonale skomponowane i wykończone, przepojone nastrojem subtelnej melancholii. Odznaczały się umiejętnością obserwacji syntezy zjawisk natury a zwłaszcza akcentowaniu kontrastu ruchu i spokoju” – Janusz Derwojed.

37

Soter Jaxa-Małachowski

(1867 Wolanów – 1952 Kraków)

Na plaży, 1928 r.

akwarela, gwasz, tektura, 32 × 42 cm,
sygn. i dat. p.d.: S. Jaxa

cena wywoławcza: 10 000 zł

estymacja: 12 000 – 18 000 zł

Edukację rozpoczynał w szkole rysunkowej w Odessie, aby studiować w latach 1892–94 w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka i Wł. Łuszczkiewicza. W 1901 r. wyjechał do Monachium, gdzie uczęszczał do Szkoły Rysunku i Malarstwa Stanisława Grochowskiego. Po studiach osiadł w Krakowie, skąd na dwa lata przeniósł się do Zakopanego. W latach 1905, 1925 i 1928 podróżował do Włoch. Uczestniczył w wielu wystawach, m.in. w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Poznaniu i Lwowie. Jego monograficzne wystawy miały miejsce w Krakowie. Artysta uprawiał głównie malarstwo pejzażowe, specjalizując się w pejzażach morskich i nokturnach. To właśnie obrazy marynistyczne przyniosły mu sławę. Po I wojnie światowej stał się jednym z najpopularniejszych malarzy polskiego wybrzeża, gdzie znajdował inspirację do swych obrazów, dokumentując w nich nadmorskie krajobrazy i pracę rybaków. Obecnie jego prace znajdują się w wielu muzeach (m.in.: w Lwowskiej Galerii Obrazów, Muzeum Narodowym w Krakowie, Szczecinie, Muzeum Miasta Gdyni oraz w Centralnym Muzeum Morskim w Gdańsku) oraz w kolekcjach prywatnych.

W twórczości Bronisławy Rychter-Janowskiej różnorodność malarska w obrębie jednego tematu dotyczyła również portretu. Malowała na płótnie i tekturze, postępując się różnymi technikami: od farb olejnych, poprzez pastele do węgla. Łączy je to, że są niewielkich rozmiarów, prawie żaden nie przekracza formatu 40 × 40 cm. Z listów szwagierki artystki, Gabrieli Zapolskiej, dowiedzieć się można, że malowaniem portretów Bronisława Rychter-Janowska zarabiała na życie. Warto zwrócić uwagę na wspomniany już fakt, że postać męska rzadko pojawiała się w obrazach artystki. W pejzażach i przedstawieniach dworców przeważnie uchwycone były kobiety odpoczywające lub przy pracy. Podobnie z portretami – w sporej większości są to portrety kobiece. [...] Znacznie częściej [artystka] malowała portrety kobiece. Wiele z nich wykonywanych było pastelami na papierze. Malarka często ich nie wykańczała, pozostawiając puste, niezamalowane tło, albo szkicowała postać tylko do połowy, a mimo tego trudno odmówić tym przedstawieniom uroku. [...] Aby podsumować twórczość portretową Bronisławy Rychter-Janowskiej, zwrócić uwagę trzeba przede wszystkim na swobodę z jaką artystka podchodziła do przedstawienia modelu. Jej portrety są niewyszukane i proste, przepięknie jasnymi barwami. Trudno mówić tu o portrecie psychologicznym, ale doskonałe wyważenie i uchwycenie charakterystycznych elementów fizjonomii zdradza biegłą, artystyczną rękę. Izabela Skrzypiec-Dagnan, *Życie i twórczość Bronisławy Rychter-Janowskiej (1868-1953)*, [w:] „Almanach Sądecki”, R. XXIV, nr 3/3 (92/93), s. 43-68

38

Bronisława Rychter-Janowska

(1868 Kraków – 1953 tamże)

Portret kuzynki, 1903 r.

pastel, papier, 46 × 30 cm
w świetle passe-partout, opisany,
sygn. i dat. l.g.: BR - RYCHTER-JANOW-
SKA / KRYNICA 1903

Reprodukowany:

– „Dworki, pejzaże, portrety. Twórczość Bronisławy Rychter-Janowskiej”, kat. wyst., Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu 2022, s. 65

cena wywoławcza: 12 000 zł
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

Od 1896 roku studiowała w Akademii monachijskiej u L. Bollera, A. Ažbego i S. Hollosy'ego, a następnie w Akademii Florenckiej oraz w Rzymie. Wiele podróżowała, m.in. do Szwajcarii, Włoch, Francji i Hiszpanii. Związana była ze środowiskiem artystycznym Krakowa. Wielokrotnie brała udział w wystawach TPSP w Krakowie i we Lwowie. W 1932 roku miała swoją indywidualną ekspozycję w warszawskiej Zachęcie. Nieustannie poszukiwała nowych plenerów i odpowiednich zestawień barwnych. Płótna jej zdominowane są przez brązy, zielenie, błękity, często zestawiane z kontrastowymi, luministycznymi barwami pomarańczy i czerwieni. Artystka znakomicie potrafiła uchwycić nastrój zarówno w pejzażach, jak i w znanych przedstawieniach dworców.

39

Czesław Tański

(1863–1942)

Scena we wnętrzu, 1890 r.

olej, deska, 18,5 × 28 cm, opisany, sygn. i dat. cyrylicą p.d.: Cz.A. Tański oraz dedykacją: Annie Wasiliewnie Ulanowej 1890.

cena wywoławcza: 10 000 zł
estymacja: 15 000 – 20 000 zł

Malarz, wynalazca, konstruktor lotniczy, pionier szybownictwa i popularyzator lotnictwa w Polsce. Nazywany jest ojcem polskiego lotnictwa. kształcił się w Warszawskiej Szkole Rysunku założonej przez Wojciecha Gersona oraz Aleksandra Kamińskiego w Warszawie. Po jej ukończeniu otrzymał stypendium artystyczne im. Korwina-Szymanowskiego i w roku 1882 wyjechał na dalsze studia do Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (Malschule: od 8 II 1882 r.). W 1901 roku kontynuował studia malarskie w Akademii Sztuk Pięknych Juliana w Paryżu. Malował przeważnie akwarele: pejzaże, sceny rodzajowe, batalistyczne, portrety, akty.

40

Wojciech Weiss

(1875 Leorda na Bukowinie –
1950 Kraków)

*Portret Jadźki (Jadwigi
Gofroniowej, ostatniej modelki
Artysty), ok. 1937 r.*

olej, sklejka, 64,5 × 49,5 cm,
sygn. p.d. WWeiss, na odwrocie pieczęć:
1189 4 WW

Pochodzenie:
– kolekcja rodziny artysty

cena wywoławcza: 36 000 zł
estymacja: 45 000 – 55 000 zł

41

Igor Talwiński

(1907 Warszawa – 1983 Paryż)

Baletnica z kwiatami

olej, płótno, 58 × 71 cm, sygn. l.d.: Igor Talwiński, opisany i sygn. na odwrocie: DANSEUS/AUX FLEVERS/Igor Talwiński oraz oznaczenia numeryczne: 12-64071

cena wywoławcza: 6 000 zł •

estymacja: 8 000 – 12 000 zł

Polski malarz, czynny w Anglii i Francji. Został zmobilizowany we wrześniu 1939 i dostał się do niewoli niemieckiej. Po wyzwoleniu z obozu jenieckiego w roku 1945 zamieszkał w Paryżu. Tam wyczytał się rzemiosła malarskiego. Od roku 1951 wystawiał na Salonie Paryskim. Swoje obrazy przedstawiał też na indywidualnych wystawach w Londynie i Nowym Jorku. Malował głównie subtelne portrety i akty młodych dziewcząt.

42

Wacław Zawadowski

(1891 Skobielka/Wołyń –
1982 Aix-en-Provence)

Widok z Prowansji

olej, płótno, 65 × 92 cm,
sygn. l.d.: Zawado

cena wywoławcza: 24 000 zł •
estymacja: 35 000 – 45 000 zł

W latach 1908-11 studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J.Pankiewicza. W 1913 r. wyjechał do Paryża, gdzie związał się z kręgiem poetów i malarzy Montmartre`u: F.Légerem, A.Modiglianinim i L.Zborowskim. W latach 1913-14 wystawiał swoje prace w galerii Cassier w Berlinie, Kolonii, Monachium i w Düsseldorfie. W Paryżu prezentował swoje prace w Salonie Niezależnych (1914,1920, 1921) i w Salonie Jesiennym (1920 r.). Był współzałożycielem Cechu Artystów Polskich Jednoróg. Od 1930 r. przeniósł się do Orcel w Prowansji. Duży wpływ na jego twórczość wywarła sztuka Cezanne`a. Początkowo malował obrazy w wyciszonej, chłodnej kolorystyce, natomiast w późniejszym okresie stworzył własną indywidualną formułę artystyczną. Malował szerokimi, zamaszystymi pociągnięciami pędzla, tworząc kompozycje zdynamizowane o różnicowanej fakturze. W swojej twórczości był bliski abstrakcji aluzyjnej, gdzie istotą są wzajemne relacje plam barwnych na płaszczyźnie płótna.

43

Włodzimierz Terlikowski

(1873 Poraj – 1951 Paryż)

Bukiet kwiatów w wazonie,
1943 r.

olej, płótno, 62 × 50 cm,
sygn. i dat. p.d.: W.Terlikowski/43

cena wywoławcza: 18 000 zł
estymacja: 20 000 – 25 000 zł

Studiował w akademii monachijskiej oraz w Paryżu u J.P. Laurensa. W 1911 r. na stałe zamieszkał w Paryżu. Debiutował w roku 1900 wystawą indywidualną w galerii Bernheim-Jeune. W roku 1912 brał udział w Salonie Jesiennym. Wielokrotnie prezentował swoje prace, przede wszystkim w Paryżu, ale i w Wenecji, Brukseli oraz w Polsce. W 1973 roku w Galerie Jean Charpentier miał retrospektywną wystawę. Malował pejzaże będące pamiątką z licznych podróży, dekoracyjne martwe natury oraz portrety. Bliski w swej twórczości fowizmowi, stosował kontrastowe zestawienia fakturalne kładzionych farb – często używał szpachli.

44

Abraham Weinbaum

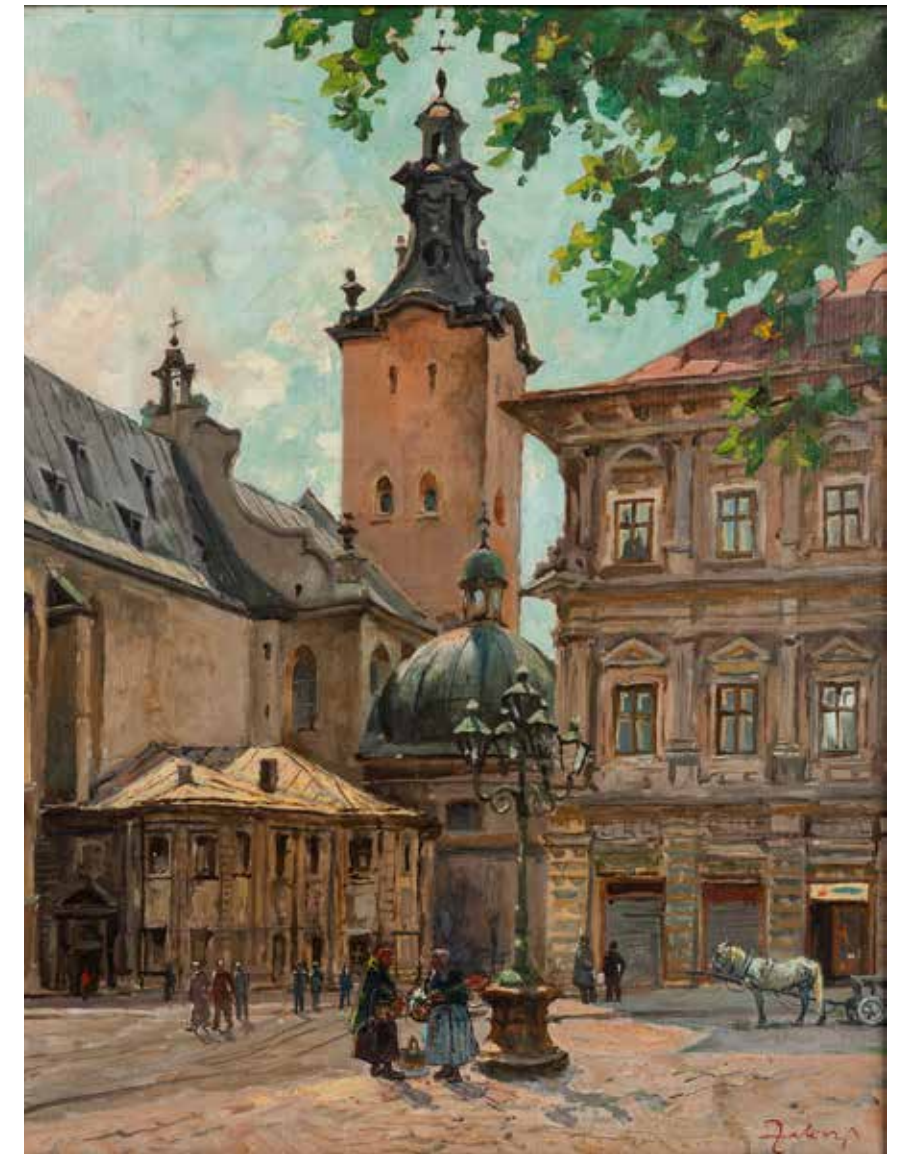
(1890 Kamieniec Podolski –
1943 Sobibór)

Widok z Condat, 1938 r.

akwarela, gwasz, pastel, papier,
44 × 59,5 cm w świetle passe-partout,
opisany, sygn. i dat. p.d.: A Wenbaum/
Condat 1938

cena wywoławcza: 4 600 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Polski malarz pochodzenia żydowskiego. Studia odbył w Akademii krakowskiej pod kierunkiem Wojciecha Weissa i Józefa Pankiewicza. Po studiach w 1910 roku wyjechał do Paryża. Żywo związał się z paryskim życiem artystycznym; wystawiał swoje prace na paryskich salonach. W 1940 roku przeniósł się wraz z rodziną do Marsylii. W swojej twórczości posługiwał się różnymi technikami – olejną, pastelową, akwarelą. Malował pejzaże, zwłaszcza miejskie, urozmaicone niekiedy ludzkimi postaciami w charakterze sztafażu. Ponadto kompozycje figuralne, wnętrza, martwe natury, kwiaty. Wystawiał m.in. w paryskim Salonie Niezależnych.

45

Juliusz Studnicki

(1906 Kniażyce – 1978 Warszawa)

Widok na katedrę Notre Dame w Paryżu, 1938 r.

olej, płótno, 54 × 46 cm,
sygn. i dat. l.d.: J. Studnicki/Paris 1938.

cena wywoławcza: 4 400 zł •
estymacja: 5 500 – 7 000 zł

W latach 1924–1929 kształcił się w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem J. Mehoffera, W. Weissa, K. Frycza i F. Kowarskiego. W 1937 roku kontynuował naukę u J. Pankiewicza w Paryżu. Od 1931 r. należał do grupy artystycznej „Pryzmat”. Po wojnie osiadł na Wybrzeżu, gdzie wraz z grupą innych artystów organizował PWSSP w Gdańsku, w której w latach 1945–1963 kierował Pracownią Malarstwa. Współtworzył tzw. „Szkółę Sopotką”, głoszącą prymat koloru w malarstwie. Od roku 1963 wykładał w warszawskiej ASP. Malował pejzaże, martwe natury i portrety, zaś w latach 60. XX w. twórczość jego zdominowały przedstawienia pełne fantastycznych postaci, często o charakterze groteskowym. Prace Studnickiego odzwierciedlają wielką wrażliwość i naturalny zmysł kolorystyczny artysty. Prezentowane były podczas licznych wystaw tak w kraju, jak i za granicą. Indywidualne ekspozycje miały miejsce m. in. w 1966 r. w warszawskiej Zachęcie oraz podczas 33 Biennale w Wenecji, w 1970 r. w Mediolanie, w 1978 r. w Muzeum Narodowym w Gdańsku.

46

Władysław Zakrzewski

(1903–1944)

Katedra łacińska Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny we Lwowie

olej, płótno, 85 × 64 cm,
sygn. p.d.: Zakrz

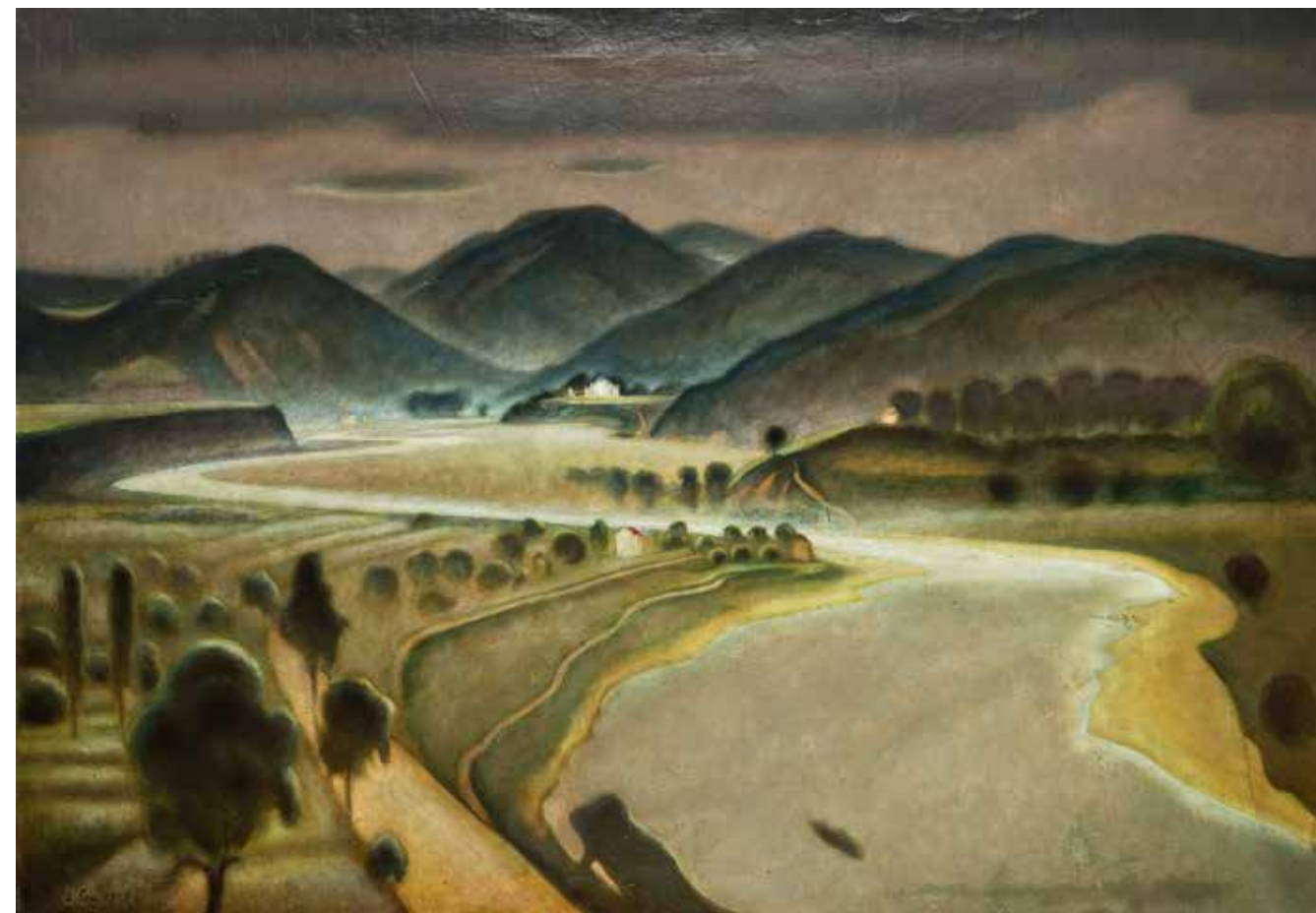
cena wywoławcza: 4 600 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Malarz i grafik. W latach 1922–1924 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Władysława Jarońskiego i Józefa Pankiewicza, a w latach 1926–30 w Paryżu w prywatnych akademiach malarskich. Następnie dla pogłębienia studiów odbył podróż do Konstantynopola, odwiedzając także Węgry, Rumunię, Jugosławię, Grecję i Włochy. W latach 1932–37 studiował grafikę w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie u Jana Wojnarzkiego. Początkowo zajmował się malarstwem, a od roku 1932 wyłącznie grafiką. Uprawiał techniki metalowe (miedzioryt, akwafortę, akwatinę) jedno- i wielobarwne. Najczęstszą tematyką prac artysty była architektura miast polskich, pejzaże nadmorskie i śląskie. Wykonał szereg cykli tematycznych: Teka Śląska, Teka Morska, Warszawa, Lwów, Bielsko, Zaolzie, Kraków; jest także autorem wielu ekslibrisów.

Leon Getz pochodził z rodziny polsko-ukraińskiej, w swojej twórczości inspirację czerpał z obu kultur. Jego pobyt w Sanoku zaowocował wspianą, malarską ikonografią miasta galicyjskiego. Można w niej dostrzec wpływy formalistów polskich i nawiązania do twórczości Cezanne'a, a także kubistów.

„Pomóżmy Ukrainie”. Wernisaz prac Leona Getza w Sanoku, <https://rzeszow.tvp.pl/59290420/pomozmy-ukrainie-wernisaz-prac-leona-getza-w-sanoku>

47

Leon Getz

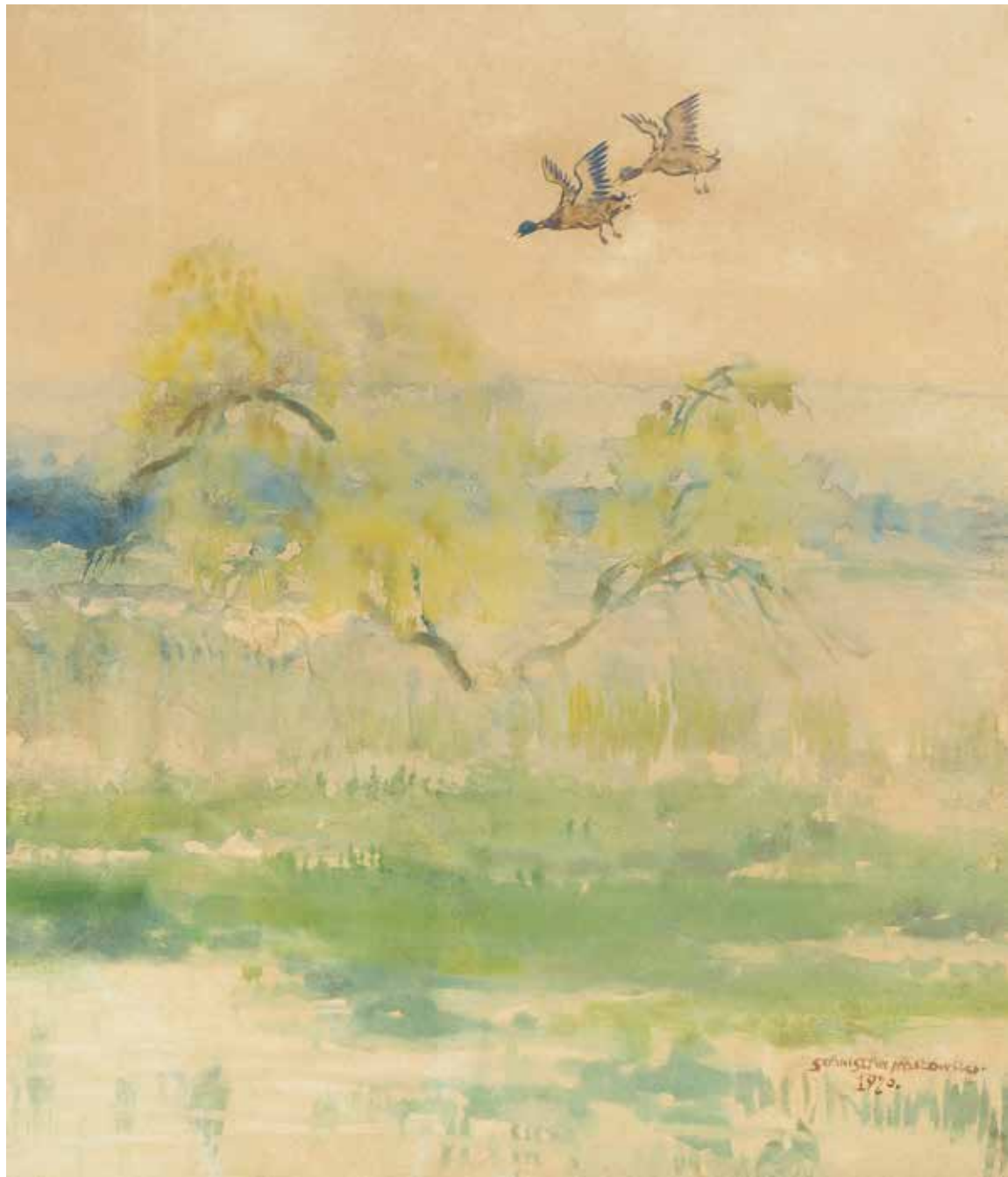
(1896 Lwów – 1971 Kraków)

Pejzaż, 1943 r.

olej, płótno, 100 × 143 cm,
sygn. l.d.: L. Getz 1943

cena wywoławcza: 18 000 zł •
estymacja: 25 000 – 35 000 zł

Po ukończeniu klasy malarstwa budowlanego w Państwowej Szkole Przemysłowej, pracował w kancelarii Politechniki lwowskiej, gdzie zapoznał Otekę Nowakiwskiego, którego twórczość wpłynęła na rozwój artystyczny malarza. Studiował w latach 1919–1924 w ASP w Krakowie pod kierunkiem S. dębickiego i J. Wojnarskiego. Następnie osiadł w Sanoku, gdzie w gimnazjum i seminarium nauczycielskim pracował jako pedagog. W 1930 r. założył Muzeum Łemkowskie, gdzie do 1940 pełnił funkcję dyrektora. Zajmował się ponadto pracami konserwatorskimi oraz dawał koncerty jako tenor. Wiele wystawiał we Lwowie, Krakowie, Pradze, Wiedniu, Berlinie, Paryżu i Rzymie. W 1939, z okazji 25-lecia pracy twórczej, ukazało się monograficzne opracowanie jego dorobku artystycznego. W 1945 r. przeniósł się do Krakowa, gdzie wstąpił do Związku Polskich artystów Plastyków. W latach 1951–1958 był profesorem rysunku na ASP w Krakowie. W 1961 r. został nagrodzony medalem jubileuszowym ZPAP.

48

Stanisław Masłowski

(1853 Włodawa – 1926 Warszawa)

Kaczki nad mokradłami, 1920 r.

akwarela, papier, 64 × 56 cm
w świetle oprawy, sygn. i dat. p.d.:
STANISŁAW MASŁOWSKI/1920
Praca po konserwacji.

cena wywoławcza: 7 000 zł
estymacja: 10 000 – 12 000 zł

49

Adam Międzybłocki

(1883 Gryszkańce koło Sejn –
1956 Gdańsk)

Suwalkija, 1955 r.

olej, płótno, 52 × 67,5 cm,
sygn. i dat. p.d.: A. międzybłocki/1955,
opisany i sygn. na odwrocie: Adam
Międzybłocki/„Suwalkija” ol./pt 52 × 67

cena wywoławcza: 4 800 zł •
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

50

Wincenty Wodzinowski

(1866 Igotomnia k. Miechowa –
1940 Kraków)

Ploteczki

olej, tektura, 75 × 100 cm,
sygn. l.d.: W.Wodzinowski

cena wywoławcza: 8 000 zł
estymacja: 12 000 – 18 000 zł

Początkowo uczył się w Klasie Rysunkowej w Warszawie u W. Gersona, a w latach 1881-1889 studiował w SSP w Krakowie u I. Jabłońskiego, J. Matejki, F. Cynka i L. Löffera. Naukę kontynuował w latach 1889-1892 w Monachium u A. Wagnera. W 1892 r. powrócił do kraju i osiadł pod Krakowem w Swoszowicach. Malował portrety, obrazy religijne i alegoryczne, ale najbardziej interesowała go tematyka etnograficzna. Postrzegał wieś jako źródło odnowy społeczeństwa zepsutego przez miasto i jego kulturę. Jako jeden z pierwszych jeździł do podkrakowskich Bronowic, gdzie malował barwne sceny z życia chłopów. Owocem tych plenerów była wystawa „chłopomani” w krakowskim TPSP, gdzie wraz z innymi artystami zaprezentował swoje prace inspirowane wsią. Przez całe swoje życie artysta pozostał wierny owej fascynacji ludowością. Z niezwykłym upodobaniem i humorem ukazywał wiejskie obyczaje i zabawy, umiejętnie podkreślając barwą i duktem pędzla żywiołowy charakter przedstawienia.

51

Władysław Karol Szerner

(1870 Szebenice –1936 tamże)

Kobieta z dzieckiem

olej, płótno, 48,5 × 36,5 cm
sygn. p.d.: W. Szerner iunior.

cena wywoławcza: 18 000 zł
estymacja: 25 000 – 30 000 zł

Syn malarza Władysława Szenera (1836–1915). W 1888 roku rozpoczął studia malarskie w Akademii w Monachium, pod kierunkiem J.C. Hertericha, G. Hackla oraz W. Dieza. W tym samym czasie studiował agronomię na Politechnice monachijskiej. Artysta w swojej twórczości głównie przedstawiał sceny rodzajowe, z częstym wykorzystaniem motywu konia. Malował również repliki obrazów swojego ojca. Dla rozróżnienia swoich obrazów od dzieł ojca, Szerner dodawał zwrot „iun” lub „jun”. Swoje prace wystawiał w TPSP w Krakowie i Lwowie. Od 1894 roku również i w TZSP w Warszawie.

52

Michał Stańko

(1901 Sosnowiec – 1969 Zakopane)

Pajaż tatrzański

olej, tektura, 35 × 49,5 cm,
sygn. p.d.: M.Stańko

cena wywoławcza: 3 600 zł •
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

W latach 1880–1886 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie. Malował portrety, krajobrazy (w tym wiele tatrzańskich), sceny rodzajowe, tzw. „typy ludowe” górali czy Cyganów. Znane są również jego obrazy nawiązujące do malarstwa A. Böcklina (Rybak i Syrena, 1901). Swoje prace wystawiał w krakowskim Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w latach 1886, 1893, 1894. W roku 1892 obraz Z Gubałówki przesłał także do warszawskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych na konkurs im. Kuryerowa. Prace artysty znajdują się, m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego i Muzeum Historycznego w Krakowie.

53

Teodor Ziomek

(1874 Skierniewice – 1937 Warszawa)

Łąka, 1917 r.

olej, tektura, 25 × 35 cm,
sygn. i dat. p.d.: T.Ziomek 1917

cena wywoławcza: 6 000 zł
estymacja: 7 500 – 9 000 zł

Nauki rysunku pobierał w Szkole Rysunkowej w Warszawie u Wojciecha Gersona. W latach 1897–1901 kontynuował studia artystyczne w Krakowie w Akademii w pracowniach Leona Wyczółkowskiego i Jana Stanisławskiego. Przynależał m.in. do Stowarzyszenia Artystów Polskich „Sztuka”, Stowarzyszenia Artystów „Odłam”, Marynistów Polskich oraz do warszawskiej grupy artystycznej „Pro Arte”. Współpracował z warszawskim miesięcznikiem „Sfinks”. W twórczości Ziomek przeważają nastrojowe przedstawienia pejzaży z Mazowsza czy Wileńszczyzny. Obrazy artysty należą do wielu kolekcji muzealnych, m.in. w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Narodowym w Krakowie, Muzeum Morskim w Gdańsku.

54

Józef Graczyński

(1866–1939)

Krowy u wodopoju

olej, płótno, 67 × 100 cm,
sygn. l.d.: JózefGraczyński

cena wywoławcza: 4 000 zł
estymacja: 6 000 – 8 000 zł

Artysta ściśle związany z Wielkopolską. W latach 1886-91 studiował malarstwo na kursach M. Jaroczyńskiego M. Krajewskiego w Poznaniu. Często też wystawiał w tym mieście, a ponadto w Bydgoszczy, Krakowie, Warszawie, Berlinie i Paryżu. W 1901 roku zainicjował powstanie Stowarzyszenia Artystów w Poznaniu. Był także członkiem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych i Związku Artystów Malarzy. Malarstwo Graczyńskiego jest odzwierciedleniem sentymentów twórcy, który podejmuje głównie tematykę pejzażową ulubionego regionu. Artysta był również utalentowanym portrecistą.

55

Kazimierz Lasocki

(1871 Gąbin – 1952 Warszawa)

Orka wotami, 1926 r.

olej, tektura, 28,5 × 53 cm,
sygn. i dat. l.d.: K. Lasocki 1926 r.

cena wywoławcza: 8 000 zł
estymacja: 10 000 – 12 000 zł

Uczeń W. Gersona i J. Kauszika w warszawskiej Klasie Rysunkowej. Później studiował prywatnie w Monachium u A. Azbe'go i w Akademii u F. Stucka. W latach późniejszych wiele podróżował po Europie. W latach 1901-04 był asystentem K. Krzyżanowskiego w jego prywatnej szkole w Warszawie. Od 1904 roku przez okres około dziesięciu lat przebywał we Włoszech, przyjeżdżając na dłuższe pobyty do kraju. Malował wówczas portrety, akty, sceny rodzajowe i pejzaże. Od 1907 roku zaczął malować obrazy z bydłem, co stało się z czasem jego specjalnością. Jego obrazy malowane z biegłością i swobodą utrzymane są najczęściej w konwencji realistycznej. Brał udział w licznych wystawach.

56

Wiktor Korecki

(1890 Kamieniec Podolski –
1980 Milanówek)

Chata zimą

olej, płótno, 51,5 × 62 cm,
sygn. p.d.: Wiktor Korecki

cena wywoławcza: 6 000 zł •
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

Studiował w Szkole Rysunkowej N. Muraszki w Kijowie. W 1921 roku przeniósł się z rodzinnego miasta do Warszawy, gdzie otworzył własną pracownię. Wielokrotnie prezentował swoje prace na wystawach Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. Podczas Powstania Warszawskiego spłonęła jego pracownia z częścią dorobku. Po wojnie w 1946 r., zamieszkał pod Warszawą, najpierw w Komorowie, potem w Milanówku. Tworzył nastrojowe pejzaże wiejskie z regionu Mazowsza, ukazujące wrzosowiska, zamglone rozlewiska, czy leśne drogi.

57

Juliusz Słabiak

(1917 Sosnowiec – 1973 Kraków)

Powrót z sanny

olej, płótno, 48 × 68,5 cm,
sygn. l.d.: Juliusz Słabiak

cena wywoławcza: 5 000 zł •
estymacja: 6 500 – 8 000 zł

Malarstwa uczył się pod okiem Wojciecha Kossaka, znajdując pracę jako pomocnik w jego pracowni. Uprawił technikę olejną i akwarelową. W jego twórczości dominują pejzaże, widoki leśne, często ożywione partiami sztafazu i motywy krakowskie. Dużą częścią jego dorobku stanowią sceny rodzajowe osadzone w scenerii podkrakowskich wsi: przedstawienia skromnych chłopskich zagrod, drewnianych kościołów, furmanek, czy zawadiackich jeźdźców, wesela krakowskie w barwnych ludowych strojach i krakowskie kwaciarki. Jego prace malowane z dużą werwą, operujące lekko zgaszoną gamą barwną, ujawniają impresjonistyczną wrażliwość na światło i kolor.

58

Władysław Chmieliński

(1911 Warszawa – 1979 tamże)

Spotkanie w lesie

olej, tektura, 24 × 34,5 cm,
sygn. p.d.: Wł. Chmieliński

cena wywoławcza: 8 500 zł •
estymacja: 10 000 – 15 000 zł

Malarz związany z Warszawą, gdzie na stałe mieszkał i pracował. W latach 1926–31 studiował w tamtejszej Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa (dawna Klasa Rysunkowa). Wiodącym tematem jego obrazów były weduty, szczególnie zaś widoki stolicy. W latach 1935–38 stworzył cykl akwarel przedstawiających obiekty polskiej architektury, wśród nich wnętrza Zamku Królewskiego w Warszawie i Pałacu w Wilanowie. Po wojnie chętnie malował także konie na tle pejzażu. W latach 1936–39 artysta używał pseudonimu „Władysław Stachowicz”.

59

Marceli Harasimowicz

(1859 Warszawa – 1935 Lwów)

Kościół w Krościenku nad Dunajcem, 1926 r.

olej, płótno, 68 × 46 cm, opisany, sygn. i dat. p.d.: KROŚCIENKO n. D./MHarasimowicz/1926, na odwrocie naklejka autorska: 5. Kościół w Krościenku n. Dunajcem/Marceli Harasimowicz oraz z Salonu dzieł Sztuki Kazimierza Wojciechowskiego z Krakowa, na bieżym pieczęć składu Przyborów Malarskich ISKRA & KARMAŃSKI/KRAKÓW

cena wywoławcza: 6 000 zł
estymacja: 8 000 – 10 000 zł

W latach 1873–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie. Następnie wyjechał do Wiednia, gdzie kontynuował studia u K. Wurzingera (lata 1880–1881). Dzięki stypendium Wydz. Krajowego udał się do Monachium, tam wstąpił do pracowni W. Lindenschmita (lata 1883–1885). Od 1885 mieszkał we Lwowie, gdzie założył szkołę malarstwa i rzeźby. Z artystą Tadeuszem Popielem odbył podróż do Wiednia, Pragi, Monachium, Berlina, Kopenhagi i Drezna. Był członkiem zarządu Związku Artystów Polskich we Lwowie, a od 1931 r. kustoszem Galerii Miejskiej miasta Lwowa. Od 1881 r. wystawiał w TPSP we Lwowie i w Krakowie, ponadto w TZSP w Warszawie oraz w Monachium i Wiedniu. Początkowo wykonywał portrety i sceny rodzajowe, zaś od 1890 r. uprawiał malarstwo pejzażowe.

60

Władysław Chmieleński

(1911 Warszawa – 1979 tamże)

Widok na kościół Św. Anny

olej, płótno, 50 × 70 cm,
sygn. p.d.: Wł. Chmieleński

cena wywoławcza: 15 000 zł •

estymacja: 20 000 – 25 000 zł

61

Władysław Chmieleński

(1911 Warszawa – 1979 tamże)

*Widok na Plac Zamkowy
z Kolumną Zygmunta*

olej, płótno, 25 × 35 cm,
sygn. p.d.: Wł. Chmieleński

cena wywoławcza: 8 000 zł •
estymacja: 10 000 – 15 000 zł

62

Włodzimierz Zakrzewski

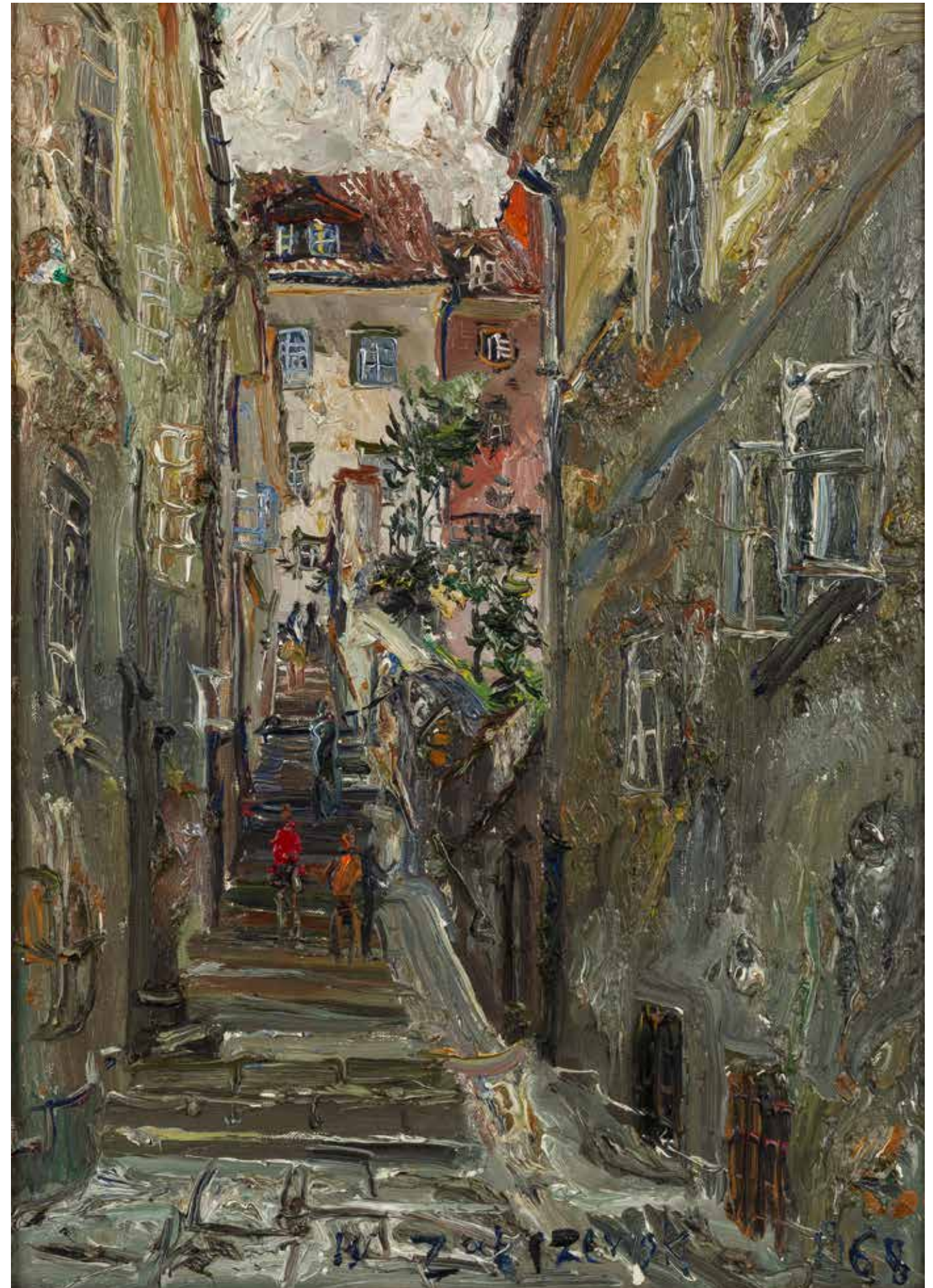
(1916 Petersburg – 1992 Warszawa)

Kamienne schodki, 1968 r.

olej, płótno, 55 × 39 cm, sygn. i dat. ś.d.:
W.Zakrzewski 1968, opisany, sygn. i dat.
na odwrocie: W.ZAKRZEWSKI/1968/
WARSZAWA/KAMIENNE SCHODKI

cena wywoławcza: 14 000 zł •

estymacja: 18 000 – 25 000 zł

Na miasta patrzył z góry, na ludzi z pokornym przykucnięciem, na rozróby uliczne z reporterską wnikliwością, na sławne postaci z prowokacyjnym respektem, a na naturę jak na źródło form i kolorów. Natomiast w sobie dostrzegał zwierzę malarskie.

Maria A. Potocka, *E. Dwurnik. Malarstwo*, Wyd. BOSZ, Lesko 2022

63

Edward Dwurnik

(1943 Radzymin – 2018 Warszawa)

Plac Zamkowy, 2015 r.

olej, płótno, 55 × 46 cm, sygn. i dat.
p.d.: 2015 E.Dwurnik, opisany,
sygn. i dat. z tyłu: 2015/E.Dwurnik/Plac
Zamkowy/Nr: IX-1933-5357

cena wywoławcza: 80 000 zł •
estymacja: 100 000 – 120 000 zł

W latach 1963–70 studiował malarstwo, grafikę i rzeźbę na ASP w Warszawie. Na jego twórczość istotny wpływ miała wystawa Nikifora Krynickiego, którego prace oglądał w 1965 roku. W tym czasie zainaugurował serię prac – akwarel, rysunków i obrazów olejnych pt. „Podróże autostopem”. Były to ukazane z lotu ptaka widoki miast polskich, a w l. 90. także europejskich, m. in. Londynu czy Paryża. Serię tę artysta kontynuował do śmierci. W latach 70. pracował nad cyklami „Robotnicy” oraz „Sportowcy”, ukazujących ludzi pracy PRL w krzywym zwierciadle. W kolejnych latach powstawały nowe, m.in. „W Drodze na Wschód” w l. 1989–91, „Od Grudnia do Czerwca” w l. 1990–94, w których upamiętnia ofiary stalinizmu i stanu wojennego. Pozostałe cykle to np. „Portret”, „Niech żyje wojna”, „Diagonalne”, „Wylicznka”. Jako jedyny artysta z Polski brał udział w prestiżowej wystawie Documenta 7 w Kassel. Zdobył liczne nagrody, m. in. im. Cypriana Kamila Norwida w 1981 roku, Komitetu Kultury Niezależnej „Solidarności” w 1983 r., Coumts Contemporary Art Foundation w 1992. W ostatnich latach życia został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

64

Tomasz Sętowski

(ur. 1961 Częstochowa)

Entrance to senses

olej, płótno, 50 × 65 cm,
sygn. p.d.: t. Sętowski
do obrazu dołączono
certyfikat autorski

cena wywoławcza: 90 000 zł •
estymacja: 110 000 – 130 000 zł

Absolwent wydziału plastyki częstochowskiej WSP (obecnie Akademia im. Jana Długosza). Tworzy w nurcie nazywanym na świecie „realizmem magicznym”. Pracuje i mieszka w rodzinnej Częstochowie oraz Sopocie. Od 1998 roku jest obecny na rynku amerykańskim. W roku 2005 rozpoczął współpracę z nowojorską CFM Gallery, wystawiał także m.in. w San Francisco i Santa Fe. Prace Sętowskiego (obrazy, rysunki oraz rzeźby) były prezentowane w trzech albumach – „Teatr Magiczny” (2001 r.), „Muzeum Wyobraźni” (2003 r.) i „Dream Factory” (2017 r.), które ukazały się nakładem wydawnictwa MUZA S.A. Jest on autorem wielu plakatów, okładek wydawnictw muzycznych, okładek prasowych, kalendarzy, a także laureatem wielu nagród, w tym brązowego medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W rodzinnej Częstochowie stworzył „Muzeum Wyobraźni” – prywatną galerię, będącą atrakcją turystyczną miasta.

65

Jan Wotek

(ur. 1954 r.)

Bajka II, 1987 r.

olej, płótno, 81 × 100 cm,
sygn. i dat. p.d.: Wotek 87

cena wywoławcza: 8 000 zł •
estymacja: 10 000 – 15 000 zł

Malarz, poeta, pisarz, pieśniarz i karykaturzysta. Laureat nagród kilkunastu festiwali, w tym dwukrotny zwycięzca Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie; wielokrotny uczestnik i laureat Festiwalu Artystycznego Młodzieży Akademickiej FAMA, twórca ok. 3000 piosenek, autor kilku książek. Jako artysta malarz uczestniczył w plenerach i wystawach zbiorowych. Ma za sobą szereg wystaw indywidualnych w Warszawie, Poznaniu, Olsztynie, Kazimierzu, Lublinie, Bielsku Białej, Koninie, Kielcach, Sopocie, Stuttgarcie, Berlinie, Irkucku, Tokio, Chicago, Toronto, Montrealu, Lwowie, Krzemieńcu, Grodnie. Ałmaty, Iławie, Zielonej Górze, Żarach, Międzyzdrojach oraz Biszkeku. Ma autorską galerię w Kazimierzu nad Wisłą.

66

Andrzej Strumiłło

(1927 Wilno – 2020 Suwałki)

Katalog macew, 2009 r.

olej, płótno, 180 × 120 cm,
sygn. i dat. p.d.: AS 9

Reprodukowany:

„Andrzej Strumiłło”, wyd. Państwowa
Galeria Sztuki w Sopocie 2013 r. s. 22
Andrzej Strumiłło. Psalm, apokalipsa,
obrazy nowe. Muzeum Miasta Łodzi s. 39

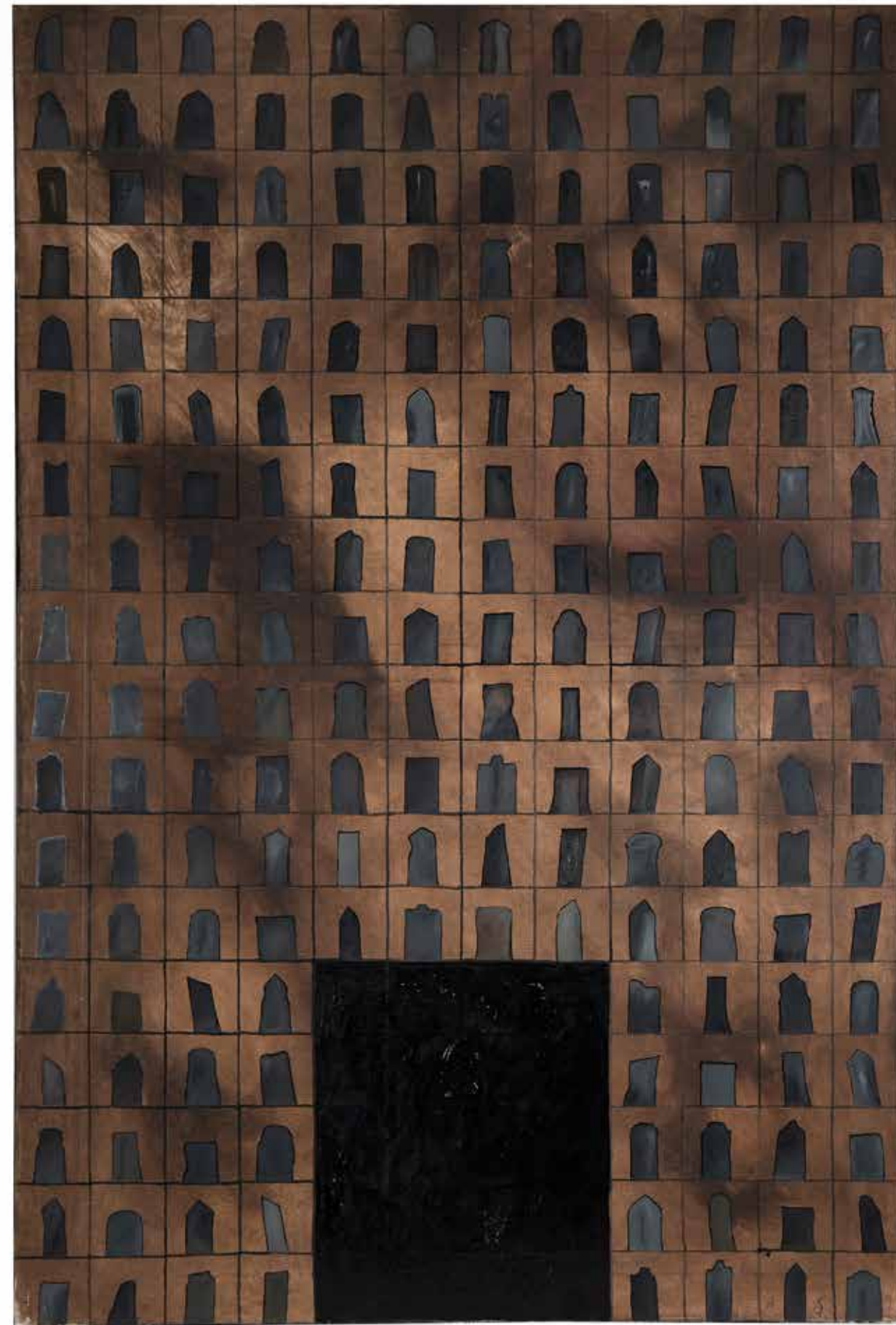
Wystawiany:

2011 r. Andrzej Strumiłło. Malarstwo.
w Pałacu Sztuki w Krakowie.

cena wywoławcza: 80 000 zł

estymacja: 120 000 – 150 000 zł

Był malarzem, grafikiem, rzeźbiarzem, fotografem, pisarzem i poetą. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi u Władysława Strzemińskiego, a następnie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie w 1950 roku uzyskał dyplom. W latach 1949–1953 pracował jako asystent na obu uczelniach. Między 1977 a 1980 rokiem pracował na stanowisku profesora krakowskiej ASP. Po przeprowadzce do Warszawy w 1956 roku rozpoczął współpracę z Polską Izbą Handlową, dla której projektował pawilony wystawiennicze, dzięki czemu mógł podróżować po świecie. W ciągu całej kariery artystycznej Strumiłło zwiedził wiele krajów, w których pobyt dokumentował cyklami rysunkowymi i fotograficznymi: Włochy, Japonię, Chiny, Tajlandię, Indie, Nepal, Syrię, Turcję, Syberię i Kaukaz. Był jednym z inicjatorów, a od 1977 roku także organizatorem, interdyscyplinarnych spotkań „Sztuka i środowisko” w Wigrach oraz Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Integrart”. W latach 1982–1984 przebywał w Nowym Jorku, gdzie był kierownikiem pracowni graficznej przy sekretariacie ONZ. Artysta obchodził 50-lecie pracy twórczej w Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie, gdzie urządzono wystawę jego rysunków z podróży po Azji. Wystawy prac Strumiłły organizowano w wielu krajach Europy i Azji.

Leon Tarasewicz jest malarzem doskonałym ponad wszystko. Znaczący to między innymi tyle, że wszelkie pozamalarskie konteksty są dla jego twórczości tak naprawdę mało istotne. Dogłębnie zrozumiał on bowiem istotę działania obrazem: płaszczyzną: płaszczyzną, kolorem, jego światłem, układem form, ideą plastyczną, a więc czymś, co tkwi w myśli, ale nigdy nie przekłada się na słowa.

Łukasz Gorczyca, Leon Tarasewicz: obrazy, które zatykają usta,
Wyd. Galeria Arsenał BWA Białystok, 1995

W latach 1979–1984 studiował na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Dyplom uzyskał w 1984 r. w pracowni prof. T. Dominika. W roku akademickim 1996/97 macierzysta uczelnia zaprosiła go do prowadzenia pracowni na Wydziale Malarstwa. Uczy tam do dziś, od 2011 jako profesor, organizując plenery, warsztaty, wspólne wyjazdy na wystawy. Jeszcze w 1984 r. debiutował w Galerii Dziekanka, ale to wystawa dyplomowa zorganizowana w galerii Foksal w tym samym roku znacznie wpłynęła na jego karierę, umożliwiając m.in. wystawy w Galerie Nordenhake w Sztokholmie, Galleria del Cavallino w Wenecji czy Galerie Nordenhake w Malmö oraz wyjazdy na biennale sztuki w Wenecji czy Sao Paolo. Artysta do dzisiaj współpracuje z galerią Foksal. Już w okresie studiów odnalazł własny sposób przedstawiania natury poddawanej syntezie na granicy abstrakcji. Wczesne obrazy artysty przypominały pejzaże, z których eliminował stopniowo „zbędne” elementy, proponując bardzo osobistą wersję natury. W pracach z ostatnich lat przełamuje formalne ograniczenia malarstwa do przestrzeni rozpiętej na ramie płótna. Tworzy abstrakcyjne kompozycje pól i smug koloru wypełniających wielkoformatowe obrazy, jak również – coraz częściej – malowidła na ścianach galerii (np. w Konsthall, Malmö 1992, w Galerii Foksal, Warszawa 1994, na wystawie „Sztuka wobec natury”, Galeria Zachęta, Warszawa 1996). Inspirację czerpie z malarstwa Jerzego Nowosielskiego oraz tradycji ikon. Bardzo ważną inspirację stanowi dla artysty także krajobraz rodzinnych stron białostockich. Artysta został wyróżniony m.in. Paszportem Polityki, Nagrodą im. Jana Cybisa w 2000 r., Nagrodą Fundacji Nowosielskich, Wielką Nagrodą Fundacji Kultury (2006), a także Nagrodą im. prof. Aleksandra Gieyszтора za szczególne osiągnięcia w ochronie polskiego dziedzictwa kulturowego (2018). Miał wystawy indywidualne w czołowych muzeach i galeriach w kraju oraz w Londynie, Nowym Jorku, Berlinie, Wenecji i in. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowego Krakowie, Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Sztuki w Łodzi. Obecnie stale współpracuje z galeriami: Springer and Winckler Gallerie w Berlinie oraz Nordenhake w Sztokholmie. Leon Tarasewicz związany jest z rodzinną wsią Waliły na białostockim, gdzie czynnie animuje życie artystyczne tworząc m.in. Galerię Krynki. Od lat angażuje się również w życie mniejszości białoruskiej w Polsce. Jest Prezesem Związku Hodowców Kur Ozdobnych.

67

Leon Tarasewicz

(ur. 1957 Waliły k. Białegostoku)

Bez tytułu, 2023 r.

akryl, płótno, 50 × 50 cm, opisany na
odwrocie: L. Tarasewicz 2023/Acrylic on
canvas/50 × 50

cena wywoławcza: 40 000 zł
estymacja: 50 000 – 60 000 zł

68

Jacek Sempoliński

(1927 Warszawa – 2012 tamże)

Kompozycja ze szpadą

olej, płótno, 129,5 × 110 cm,
sygn. na odwrocie na blejtramie: Sempoliński, na płótnie: Kompozycja ze szpadą

Pochodzenie:
z kolekcji Krystyny Zwolińskiej

cena wywoławcza: 30 000 zł
estymacja: 40 000 – 50 000 zł

W czasie wojny uczył się w Warszawie malarstwa w konspiracyjnej szkole im. K. Krzyżanowskiego. W 1951 skończył warszawską ASP, dyplom otrzymał w 1956. Był profesorem na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego warszawskiej Akademii. Był również eseistą, krytykiem sztuki, scenografem. Był współautorem polichromii na kamieniczkach Rynku Starego Miasta w Warszawie. Laureat jednej z głównych nagród Podczas legendarnej wystawy w Arsenale (1955). W 1977 otrzymał Nagrodę im. J. Cybisa. Prace w kolekcjach muzealnych, m.in.: Muzeum Narodowe w Warszawie, Kielcach, ASP w Warszawie. Monograficzną wystawę artysty zaprezentowała warszawska Zachęta w 2002 r. Od lat 60. łączył motywy zaczerpnięte ze studiów pejzażu i architektury z rozwiązaniami kolorystycznymi i fakturowymi bliskimi abstrakcji aluzyjnej (cykle Łysica, Więzy w Mąchocicach). W latach 70. skupiał uwagę na wyabstrahowanych problemach koloru, światła, przestrzeni malarskiej, faktury, dla których wszakże natura nadal pozostaje czytelnym punktem wyjścia (cykle Światło i mrok, Łąka - zachód słońca, Studium przestrzeni).

69

Tadeusz Cieślowski

(1870 Warszawa-1956 tamże)

Widok ze Starego Miasta w Warszawie

akwarela, papier, 40 × 53 cm,
sygn. p.d.: T.Cieślowski

cena wywoławcza: 3 400 zł •
estymacja: 4 500 – 6 000 zł

Edukację rozpoczął w warszawskiej Szkole Rysunkowej u W. Gersona i J. Kauzika. Później studiował w Académie Vitti oraz u E. Aman- -Jeana i R. Collina w latach 1895–1896 w Paryżu. Krótko studiował w Akademii w Rzymie. Zamieszkał w Warszawie, gdzie aktywnie uczestniczył w tamtejszym życiu artystycznym. Nagrodzony w 1898 za serie pocztówek z widokami Warszawy srebrnym medalem. Był członkiem TZSP od 1906 oraz członkiem współzałożycielem stowarzyszenia Sztuka i Rzemiosło, należał również do grupy Pro Arte. Wiele wystawił, przede wszystkim w Warszawie. Gros prac artysty uległo zniszczeniu w czasie powstania warszawskiego. W twórczości artysty, posługującego się głównie techniką akwareli, przeważają motywy miejskie, pejzażowe i martwe natury, rzadziej sceny rodzajowe i portrety.

70

Jan Karmański

(1887–1958)

Widok na Zamek w Kazimierzu, 1952 r.

olej, płótno, 49,5 × 62 cm,
sygn. i dat.: JKARMAŃSKI 1952

cena wywoławcza: 3 800 zł •
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

Wnuk malarza Jana Nepomucena Karmańskiego (1809-1884). Studiował do 1904 r. w SSP w Warszawie u F. Ruszyca i K. Krzyżanowskiego. W 1913 r. wyjechał kontynuować studia w Paryżu. Jego wcześniejsza twórczość jest mało znana. W 1924 osiadł w Kazimierzu nad Wisłą. Malował głównie pejzaże, rzadziej martwą naturę i portrety. Na zmianę stylu jego twórczości miała wpływ twórczość Cezanne'a. Pod koniec lat 30-tych rozjaśnił paletę barw, a podstawowym nośnikiem wyrazu był kolor.

71

Stanisław Jan Łazorek

(1938 Aksamanice-2000 Kazimierz Dolny)

Kwiaty

olej, płyta, 27 × 22 cm,
sygn. l.d.: ŁAZOREK

cena wywoławcza: 1 500 zł •
estymacja: 2 000 – 3 000 zł

Studiował w latach 1958–64 na ASP w Warszawie. Dyplom uzyskał w 1964 roku w pracowni Stanisława Szczepańskiego. Uprawiał malarstwo sztalugowe – pejzaże i kompozycje figuralne, grafikę, rysunek, projektował również scenografię. Miał wiele wystaw krajowych i zagranicznych m.in. w Wiedniu, Pradze, Berlinie, Hamburgu, Brukseli, Oslo, Nowej Zelandii, Dusseldorfie, Nowym Jorku. W roku 1970 artysta odszedł od swego dotychczasowego malarstwa, wywiedzionego z „nowej figuracji” i tematem swoich obrazów uczynił prawie wyłącznie Kazimierz Dolny. Malował w jasnych, pastelowych tonacjach, nadając swoim dziełom łagodny, liryczny klimat. Bardzo często idealizował widoki miasteczka. Był inwalidą, dlatego też malował korzystając jedynie z prawej ręki.

72

Antoni Suchanek

(1901 Rzeszów – 1982 Gdynia)

Słoneczniki

olej, płyta, 75 × 54 cm,
sygn. p.d.: Suchanek

cena wywoławcza: 3 600 zł •
estymacja: 5 000 – 6 000 zł

W latach 1917–22 studiował w krakowskiej ASP u J. Mehoffera i T. Axentowicza, a następnie w Bydgoszczy u L. Wyczółkowskiego. Od 1925 roku często przebywał w Orłowie, jednocześnie prowadząc pracownię w Warszawie. Był jednym z założycieli Koła Marynistów Polskich, a także przewodniczącym Sekcji Plastycznej Ligi Morskiej i Kolonialnej. W 1926 roku został współzałożycielem Związku Plastyków Pomorskich, a w 1937 r. ZZPAP w Gdyni. Artysta związany był blisko z warszawską Zachętą, gdzie od 1937 roku do wybuchu wojny był gospodarzem wystaw. Malował portrety, martwe natury, pejzaże. Jednak największą jego pasją była marynistyka. Już w 1928 podjął tematykę stoczniową, przez co został uznany za prekursora tej dziedziny. Do ulubionych motywów należały jednak również kwiaty, malowane przez artystę z dużą finezją. Antoni Suchanek miał ponad 20 wystaw indywidualnych, otrzymał wiele nagród, m.in. na III wystawie Morskiej w Zachęcie – I nagrodę (za obraz Panorama Gdyni).

73

Henryk Płociennik

(1933 Łódź – 2020 tamże)

Akt kobiecy

olej, płótno, 65 × 54 cm,
sygn. na odwrocie na krośnię:
H. PŁOCIENNIK

cena wywoławcza: 7 000 zł •
estymacja: 9 000 – 12 000 zł

Grafik, malarz i rysownik samouk. Laureat licznych nagród i wyróżnień zdobywanych w konkursach w kraju i za granicą. W swoim dorobku ma prawie 50 indywidualnych wystaw w kilkunastu krajach na kilku kontynentach oraz udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych. Zdobył wysoką pozycję jako grafik, pracujący głównie w technikach linorytu i autocynkografii. Był autorem fantastycznych kompozycji o bogatym, ornamentalnym opracowaniu, obrazujących w zamyśle autora kosmiczne piękno i ład świata, ale największą popularność przyniosły mu emanujące erotyką akty kobiece, o doskonałej harmonii kolorystycznej.

74

Paweł Lasik

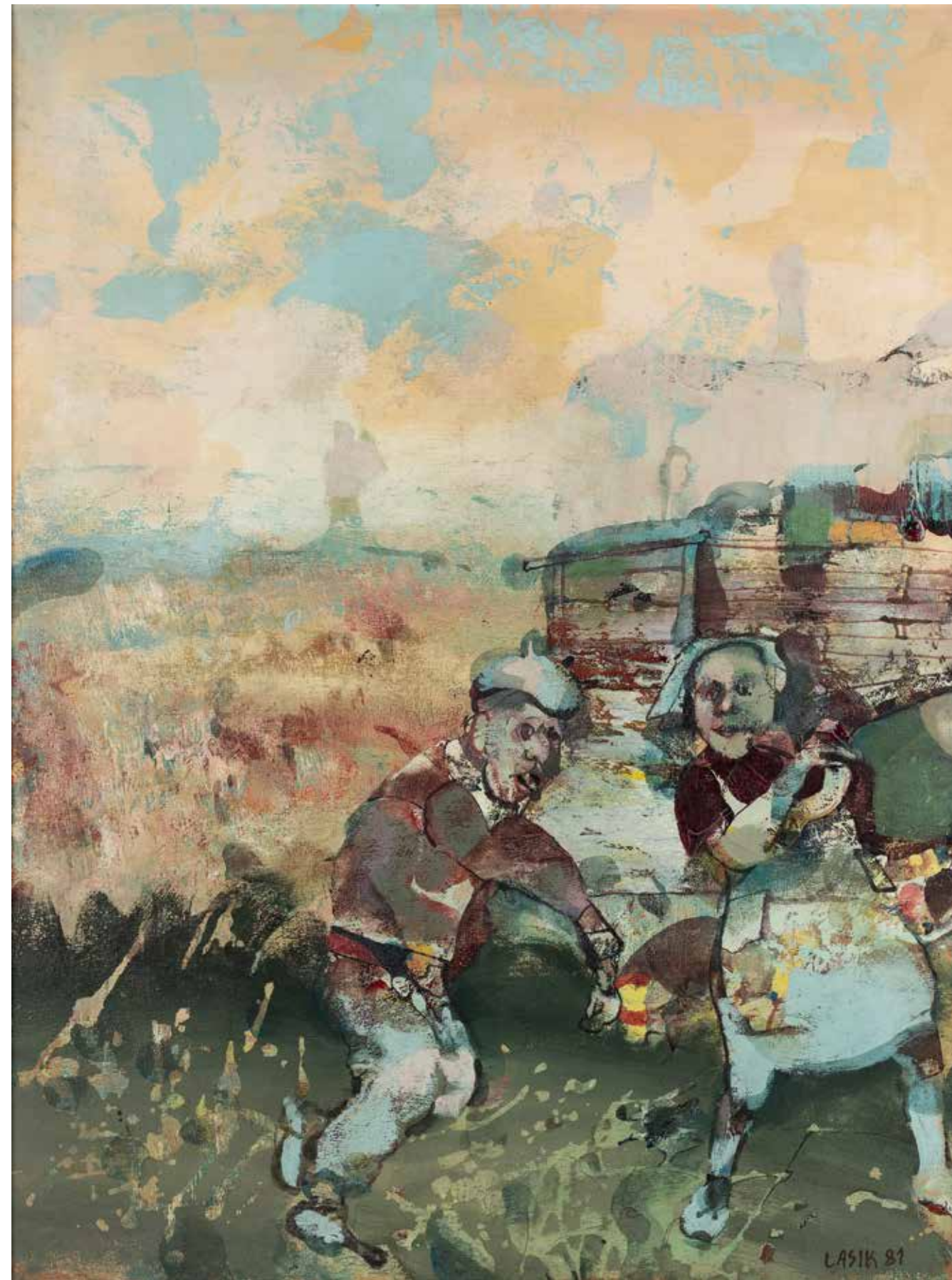
(ur. 1941 Brzeszcze)

Zaloty, 1981 r.

akryl, płótno, 120 × 90 cm,
sygn. p.d.: LASIK 81 opisany
na odwrocie: PAWEŁ LASIK/„ZALO-
TY”/120 × 90 / 1981

cena wywoławcza: 4 000 zł •
estymacja: 5 000 - 6 000 zł

Absolwent warszawskiej ASP, gdzie w 1967 roku obronił dyplom w pracowni prof. Artura Nachta-Samborskiego. Związany z macierzystą uczelnią, od 1998 roku profesor ASP. W latach 70. współtworzył ruch Nowej Figuracji, w latach 1974–77 wystawiał z grupą „O poprawę”. Obrazy Lasika przybierają groteskowo, nieco baśniowy charakter, m.in. poprzez stosowanie jasnej, stonowanej kolorystyki i ukazywanie niewielkich postaci ludzkich z perspektywy z lotu ptaka. Mimo, że tematy do swoich prac artysta czerpie ze zwykłej, „szarej” rzeczywistości, jego obrazy pozbawione są krytycznego lub dramatycznego wydźwięku. Z obrazów Lasika odznaczają się za to ciepłym humorem. Artysta był wielokrotnie nagradzany, otrzymał m.in. wyróżnienia w Konkursie im. Jana Spychalskiego w Poznaniu (1975, 1976 i 1978), I nagrodę w Konkursie „Bielska Jesień” w Bielsku -Białej (1978), Nagrodę „Talensa” (1988). Oprócz malarstwem, zajmuje się także rysunkiem i grafiką. Swoje prace wystawiał w kraju i za granicą, m.in. w: Warszawie, Paryżu, Orense, Lyonie, Sofii, Vigo, Zaragozie, Monachium, Berlinie, Kopenhadze, Dusseldorfie, Bremie, Tel Awiwie, Atenach, Nafplionie, Londynie. Obrazy Lasika znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeach Okręgowych w Olsztynie, Przemyślu, Opolu, Sandomierzu, Przemyślu.

75

Wiktor Korecki

(1890 Kamieniec Podolski –
1980 Milanówek)

Pejzaż zimowy

olej, płótno, 49,5 × 59,5 cm,
sygn. l.d.: Wiktor Korecki

cena wywoławcza: 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 10 000 zł

ZLECENIE LICYTACJI

AUKCJA MALARSTWA POLSKIEGO WARSZAWA, 21 LUTEGO 2024 R., GODZ. 19

Szanowni Klienci, zachęcamy do składania pisemnych ofert w celu wzięcia udziału w aukcji. Możliwa jest także licytacja telefoniczna. Prosimy czytelnie wypełnić kartę zlecenia i dostarczyć ją (osobiście, pocztą lub e-mailem: warszawa@sda.pl, aleksandra.pawlikowska@sda.pl) do siedziby SDA nie później niż do godziny 12 w dniu aukcji. Płatność za wylicytowane prace można uregulować gotówką lub kartą w galerii oraz przelewem: Santander Bank Polska SA: 67 1090 1883 0000 0001 0367 9559

Imię i nazwisko _____

Dokładny adres _____

Telefon, fax, e-mail _____

NIP (dla firm) _____ PESEL _____

Nr dowodu osobistego _____

Przed przyjęciem zlecenia licytacji pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych e-mailem lub pocztą: w formie kserokopii lub skanu takiego dokumentu).

Proszę o licytację następujących pozycji:

Nr pozycji w katalogu	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

SDA będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę.
Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: Tak Nie

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy SDA potęcą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer Państwa telefonu do licytacji _____

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

- zapoznałem/-am się i akceptuję Regulamin Sprzedaży Aukcyjnej Sopockiego Domu Aukcyjnego opublikowany w katalogu aukcyjnym,
- zobowiązuję się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z niniejszym Regulaminem, w tym do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną oraz innych opłat, zgodnie z oznaczeniami w katalogu, w szczególności w przypadkach przewidzianych przepisami ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy utworu (tzw. *droit de suite*) w terminie 14 dni od daty aukcji,
- wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Sopocki Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności,
- zapoznałem/-am się z Polityką prywatności obowiązującą w Sopockim Domu Aukcyjnym, w tym z informacjami określającymi w jakim zakresie i celu Sopocki Dom Aukcyjny jest uprawniony do przetwarzania moich danych osobowych, komu mogą być one udostępnione, jaka jest podstawa przetwarzania oraz jakie prawa w związku z tym mi przysługują.

Imię i nazwisko

data, podpis

- wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Sopocki Dom Aukcyjny moich danych osobowych w celach marketingowych takich jak otrzymywanie informacji o ofertach i wydarzeniach organizowanych przez Sopocki Dom Aukcyjny, w tym na przysyłanie katalogów wydawanych przez Sopocki Dom Aukcyjny.

Imię i nazwisko

data, podpis

REGULAMIN SPRZEDAŻY AUKCYJNEJ

I POSTANOWIENIA WSTĘPNE

Niniejszy Regulamin określa zasady przeprowadzenia oraz uczestnictwa w Aukcji, której przedmiotem są dzieła sztuki oraz inne obiekty kolekcjonerskie, powierzone Sopockiemu Domowi Aukcyjnemu Sp. z o.o. w celu ich sprzedaży.

II DEFINICJE

Dom Aukcyjny – Sopocki Dom Aukcyjny Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie przy ul. Bohaterów Monte Cassino 43, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców pod numerem 538348.

Obiekt – dzieło sztuki lub inny obiekt kolekcjonerski będący przedmiotem sprzedaży.

Sprzedający – osoba zgłaszająca Obiekt do sprzedaży.

Uczestnik/Licytujący – osoba zarejestrowana, biorąca udział w Aukcji.

Nabywca – Uczestnik Aukcji, który w trakcie licytacji Obiektu, złoży najwyższą ofertę przyjętą przez Aukcjонера, w wyniku czego pomiędzy nim a Domem Aukcyjnym zawarte zostaje umowa sprzedaży lub warunkowa umowa sprzedaży.

Aukcjoner – osoba wyznaczona przez Sopocki Dom Aukcyjny do prowadzenia Aukcji.

Aukcja – zorganizowana forma sprzedaży lub zakupu, polegająca na składaniu Domowi Aukcyjnemu na zasadach i warunkach określonych w niniejszym Regulaminie konkurencyjnych ofert nabycia poszczególnych Obiektów przez Licytujących, w której zwycięski Nabywca jest zobowiązany do zawarcia umowy sprzedaży lub warunkowej umowy sprzedaży. **Katalog** – przygotowany przez Dom Aukcyjny dokument zawierający opisy Obiektów wystawionych na sprzedaż na Aukcji.

Stan Obiektu – przedstawiony przez Dom Aukcyjny opis Obiektu, z zastrzeżeniem, że nie prezentuje on pełnego stanu zachowania danego Obiektu. Brak takiej informacji nie jest równoznaczny z tym, że Obiekt jest wolny od wad i uszkodzeń. Jeśli Obiekt sprzedawany jest w ramie, Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za jej stan.

Wystawa przedaukcyjna – wystawa Obiektów bezpłatnie dostępna dla oglądających, w galeriach przygotowujących daną Aukcję.

Cena wywoławcza – kwota, od której rozpoczyna się licytacja Obiektu. **Estymacja** – wartość szacunkowa Obiektu podana na postawie aktualnych rynkowych notowań przedmiotów analogicznych do licytowanego. Licytacja zakończona w przedziale Estymacji lub powyżej jej górnej granicy jest transakcją ostateczną i skutkuje zawarciem prawnie wiążącej umowy sprzedaży pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym. W ramach Estymacji nie są zawarte Opłaty aukcyjne i opłaty dodatkowe.

Opłata aukcyjna – opłata w wysokości 20% doliczana do kwoty, na której zakończyła się licytacja Obiektu, stanowiąca wynagrodzenie Domu Aukcyjnego z tytułu przeprowadzonej Aukcji. Jest częścią końcowej ceny Obiektu. Opłata aukcyjna obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku kiedy Obiekt nie został sprzedany w ramach Aukcji. Kwota wylicytowana wraz z Opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT (VAT marża).

Cena zakupu – całkowita cena do zapłaty (cena przybita młotkiem wraz z Opłatą aukcyjną i opłatami dodatkowymi, w tym opłatą z tytułu droit de suite).

Cena gwarancyjna – minimalna cena, za którą wylicytowany Obiekt może zostać sprzedany. Jest ceną poufną uzgodnioną między Domem Aukcyjnym i Sprzedającym. Jeżeli podczas licytacji nie zostanie ona osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem Umowy sprzedaży warunkowej, co ogłasza prowadzący Aukcję po uderzeniu młotkiem.

Umowa sprzedaży warunkowej – w wypadku gdy kwota wylicytowana jest niższa niż Cena gwarancyjna, umowa z Kupującym, który zaferował najwyższą cenę, jest zawierana warunkowo. Prowadzący Aukcję informuje o tym po przybiciu młotkiem. Transakcja dochodzi do skutku, jeżeli Sprzedający zgodzi się na sprzedaż Obiektu po cenie niższej niż gwarancyjna lub też Kupujący podwyższy ofertę do Ceny gwarancyjnej. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a Obiekt może zostać wystawiony do sprzedaży poaukcyjnej.

Legenda – poniższa legenda wyjaśnia symbole, które można znaleźć w Katalogu:

◊ przedmioty wytworzone w całości lub zawierające elementy wytworzone z roślin lub zwierząt określanych jako chronione lub zagrożone,
◊ Obiekty z pozwoleniem na wywóz,

● Obiekty, do których doliczana jest opłata wynikającą z tzw. *droit de suite*, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł.

III SPRZEDAŻ AUKCYJNA

1. OBIEKTY PRZEZNACZONE DO LICYTACJI

Wszystkie Obiekty zaprezentowane w Katalogu aukcyjnym przeznaczone są do sprzedaży na warunkach określonych w niniejszym Regulaminie. W każdym przypadku zmiana warunków może nastąpić poprzez stosowny aneks do Katalogu bądź ogłoszenie podane do wiadomości przez Aukcjонера przed rozpoczęciem Aukcji na sali aukcyjnej.

Przedmiotem Aukcji są Obiekty oddane do sprzedaży komisowej przez Sprzedających (Dom Aukcyjny występuje tu jako zastępca pośredni działający w imieniu własnym, lecz na rachunek komitenta uprawnionego do rozporządzenia Obiektem) lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniem Sprzedającego wystawione na Aukcję Obiekty stanowią jego własność, bądź też Sprzedający ma prawo do rozporządzania nimi. Ponadto Obiekty te nie są objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich.

Każdy Obiekt katalogowy objęty jest profesjonalną wyceną oraz szczegółowym opisem katalogowym przygotowanym przez Dom Aukcyjny. Wykonywane są one w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i fachowej wiedzy jego pracowników oraz współpracujących ekspertów. Mimo uwagi poświęcanej każdemu z Obiektów w procesie opracowywania, dokumentacji pochodzenia, historii wystaw i bibliografii przedstawione informacje mogą być niewyczerpujące, a w niektórych przypadkach pewne fakty odnoszące się do kolejnych właścicieli, ekspozycji oraz publikacji, w ramach których Obiekt był prezentowany, mogą być nieujawnione. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia Obiektów oraz do ich wycofania z Aukcji bez podania przyczyn, także w trakcie jej trwania.

Aukcja jest prowadzona w języku polskim i zgodnie z prawem obowiązującym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez Aukcjонера wskazanego przez Dom Aukcyjny. Ceny na Aukcji są podawane w polskich złotych.

2. AUKCJA

A. Rejestracja na Aukcję

/// LICYTACJA OSOBISTA

Warunkiem udziału w Aukcji jest zaakceptowanie przez Licytującego treści zawartych w niniejszym Regulaminie w całości i bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Wszyscy Licytujący muszą zarejestrować się przed Aukcją, dostarczyć wymagane informacje przewidziane w formularzu rejestracji (imię i nazwisko Licytującego, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji, numer dokumentu tożsamości), okazać dokument potwierdzający tożsamość (dowód osobisty lub paszport) oraz odebrać tabliczkę z numerem licytacyjnym. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do tożsamości Licytującego lub możliwości zawarcia przez niego ważnej umowy sprzedaży, Dom Aukcyjny ma prawo poprosić Licytującego (np. w celu sprawdzenia jego wyślacalności, oświadczenia jego tożsamości lub w celu uniknięcia fałszerstwa) o przedstawienie dodatkowych dokumentów, pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich lub określić sumę wadium, jaką powinien uiścić Licytujący celem zabezpieczenia. Dane osobowe Licytującego są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może odmówić dopuszczenia niektórych osób do udziału w Aukcji lub sprzedaży poaukcyjnej, jeżeli zachodzi niewyjaśniona

wątpliwość co do ich tożsamości, możliwości zawarcia przez nich ważnej umowy sprzedaży, zachodzi podejrzeniemożliwości popełnienia czynu zabronionego lub dana osoba swoim zachowaniem może zakłócać prawidłowy przebieg Aukcji.

/// ZLECENIE LICYTACJI Z LIMITEM I LICYTACJA TELEFONICZNA

Dla wygody Licytujących, którzy nie mogą uczestniczyć w Aukcji osobiście, Dom Aukcyjny realizuje pisemne zlecenie licytacji z limitem oraz zlecenia licytacji telefonicznej. W takim przypadku nieobecni Licytujący powinni wypełnić formularz „zlecenia licytacji”, który można znaleźć w Katalogu, na stronie internetowej Domu Aukcyjnego lub otrzymać w galeriach Domu Aukcyjnego.

W przypadku, gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji z limitem, wskazuje on pozycje, które mają być w jego imieniu licytowane wraz z maksymalną oferowaną kwotą. Kwoty wskazane przez Licytującego w zleceniu licytacji nie zawierają opłaty aukcyjnej i opłat dodatkowych, powinny być wyrażone w polskich złotych oraz być zgodne z tabelą postąpień. Jeżeli podana kwota nie jest zgodna z kwotami w tabeli postąpień, zostanie ona obniżona. Aukcjoner nie zaakceptuje zlecenia licytacji, w którym nie ma wskazanej maksymalnej kwoty, do której Dom Aukcyjny może zrealizować zlecenie.

Dom Aukcyjny dołoży starań, aby Licytujący zakupił wybrany Obiekt w możliwie jak najniższej cenie, nie niższej jednak niż Cena gwarancyjna. Jeśli limit podany przez Licytującego jest niższy niż Cena gwarancyjna, a stanowi jednocześnie najwyższą ofertę, wówczas dochodzi do transakcji warunkowej. W przypadku dwóch lub większej liczby zleceń z takim samym limitem decyduje kolejność zgłoszeń.

W przypadku gdy Licytujący zdecyduje się złożyć zlecenie licytacji telefonicznej wskazuje on pozycje z Katalogu Aukcji, które mają być licytowane z nim telefonicznie wraz z numerem lub numerami telefonu, na który będą dzwonić pracownicy Domu Aukcyjnego podczas Aukcji.

Wszystkie zlecenia licytacji z limitem oraz licytacji telefonicznej wraz z fotokopią dokumentu tożsamości umożliwiającym weryfikację danych osobowych powinny być przesłane (pocztą, faxem lub e-mailem) albo dostarczone osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Dostarczone później zlecenia mogą nie być zrealizowane.

Licytacja telefoniczna może być nagrywana, a złożenie zlecenia jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na nagrywanie rozmowy telefonicznej. Na wypadek trudności z połączeniem telefonicznym Licytujący może określić na zleceniu limit, do którego pracownik Domu aukcyjnego będzie licytować pomimo braku połączenia. Jeśli żaden limit nie jest określony na zleceniu, pracownik Domu Aukcyjnego uznaje w takim wypadku, że klient oferuje przynajmniej Cenę wywoławczą.

Usługa licytacji na podstawie zlecenia licytacji nie podlega dodatkowej opłacie. Dom Aukcyjny zobowiązuje się dochować należytej staranności w realizacji zleceń, nie ponosi jednak odpowiedzialności za niezrealizowanie takiej oferty, chyba że wina za brak realizacji zlecenia leży wyłącznie po stronie Domu Aukcyjnego.

/// LICYTACJA ONLINE

Osoby zainteresowane licytacją online za pośrednictwem platformy licytacyjnej Domu Aukcyjnego (live.sda.pl) oraz aplikacji mobilnej muszą zarejestrować się za pomocą strony live.sda.pl podając swoje imię i nazwisko, adres email, numer telefonu, adres do rozliczeń i korespondencji oraz dane karty kredytowej (potrzebne do weryfikacji tożsamości i obsługi płatności). Dodatkowo fotokopia dokumentu tożsamości umożliwiającego weryfikację danych osobowych powinna zostać przesłana e-mailem albo dostarczona osobiście do galerii Domu Aukcyjnego przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem Aukcji. Po pozytywnej weryfikacji przez pracownika Domu Aukcyjnego Licytujący może uczestniczyć za pośrednictwem Internetu na bieżąco w licytacji Obiektów aukcyjnych na tych samych zasadach jak podczas licytacji osobistej.

/// ODPOWIEDZIALNOŚĆ LICYTUJĄCEGO

Podczas licytacji, zarówno osobistej, online, telefonicznej, jak i poprzez złożenie zlecenia licytacji z limitem, Licytujący bierze osobistą odpowiedzialność za zapłatę za wylicytowane Obiekty, chyba że przed rozpoczęciem Aukcji zostało wyraźnie uzgodnione na piśmie (pod rygorem nieważności) z Sopockim Domem Aukcyjnym, że oferent jest pełnomocnikiem zidentyfikowanej osoby trzeciej zaakceptowanej przez Sopocki Dom Aukcyjny.

B. Przebieg Aukcji

/// PRZYJMOWANIE OFERT OD LICYTUJĄCYCH

Licytację rozpoczyna i prowadzi Aukcjoner. Wyczytuje on Obiekty, decyduje o kolejnych postąpieniach, wskazuje Licytujących, ogłasza zakończenie licytacji oraz wskazuje zwycięzcę. Licytujący mają prawo podczas licytacji składać swoje oferty. Zakończenie Aukcji Obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjонера i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży lub Umowy sprzedaży warunkowej pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującym, który zaferował najwyższą cenę przyjętą przez Aukcjонера.

W przypadku powstania błędu albo zaistnienia sporu co do wyniku Aukcji, Aukcjoner może ponownie zaferować Obiekt do sprzedaży (również bezpośrednio po uderzeniu młotkiem). W takiej sytuacji Aukcjoner może także podjąć wszelkie inne działania, które uzna za racjonalne i stosowne do zaistniałych okoliczności. Jeżeli jakkolwiek spór dotyczący wyniku licytacji powstanie po Aukcji, wynik sprzedaży w ramach Aukcji uznaje się za ostateczny.

Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników Aukcji Obiektów. W takiej sytuacji numery Obiektów powinny być przed Aukcją zgłaszane obsłudze Domu Aukcyjnego.

Dom Aukcyjny może utrwać przebieg Aukcji za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

/// CENY GWARANCYJNE

Niektóre Obiekty na Aukcji mogą być oferowane z zastrzeżeniem Ceny gwarancyjnej. W celu osiągnięcia Ceny gwarancyjnej Obiektu Aukcjoner i pracownicy Sopockiego Domu Aukcyjnego mogą składać w trakcie licytacji oferty w imieniu Sprzedawcy, bez wskazania, że czynią to w jego imieniu. Może to następować przez składanie następujących po sobie ofert licytacyjnych, bądź też ofert w odpowiedzi na oferty składane przez innych Licytujących. Jeżeli nie ma żadnych ofert na dany Obiekt Aukcjoner może uznać przedmiot za niesprzedany.

/// LICYTACJA W JĘZYKU ANGIELSKIM

Na specjalne życzenie Licytującego niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej godzinę przed Aukcją wraz z informacją których Obiektów dotyczą.

/// TABELA POSTĄPIEŃ

Licytacja rozpoczyna się od Ceny wywoławczej. Aukcjoner kolejne postąpienia podaje według poniższej tabeli. W zależności od przebiegu Aukcji może on wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia.

cena	postąpienia
0 – 1 000	50
1 000 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200
5 000 – 10 000	500
10 000 – 30 000	1 000
30 000 – 100 000	2 000
100 000 – 200 000	5 000
200 000 – 500 000	10 000
500 000 – 1 000 000	20 000
Powyżej 1 000 000	50 000

/// SPRZEDAŻ POAUKCYJNA

Niektóre Obiekty niesprzedane na Aukcji wystawione są do sprzedaży poaukcyjnej. W cenie sprzedaży Obiektów oferowanych poaukcyjnie zawarta jest także Opłata aukcyjna i inne opłaty dodatkowe. Procedura sprzedaży poaukcyjnej podlega przepisom niniejszego Regulaminu, stosowanym odpowiednio.

3. PŁATNOŚCI

A. Czas i formy płatności

Licytujący, który w wyniku przyjęcia jego Oferty przez Aukcjонера zawarł z Domem Aukcyjnym umowę sprzedaży, jest zobowiązany do zapłaty

ceny powiększonej o Oplatę aukcyjną i ewentualnie opłaty dodatkowe za zakupione Obiekty w terminie 14 dni od dnia Aukcji. Ww. obowiązek jest niezależny od uzyskania pozwolenia na eksport czy otrzymania innych pozwoleń. W sytuacji zawarcia j Umowy sprzedaży warunkowej termin ten biegnie od chwili poinformowania Nabywcy przez Dom Aukcyjny o zaakceptowaniu jego oferty przez Sprzedającego.

Dom Aukcyjny jest uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności.

Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności: gotówka, karta płatnicza (Dom Aukcyjny akceptuje płatności kartami Master Card i VISA) oraz przelew na rachunek bankowy (na konto galerii organizującej Aukcję).

B. Oplata aukcyjna i oplata droit de suite

Do kwoty wylicytowanej doliczana jest Oplata aukcyjna oraz opłaty dodatkowe wynikające z oznaczeń katalogowych Obiektu. Oplata aukcyjna stanowi część końcowej ceny Obiektu i wynosi 20%. Obowiązuje ona również w sprzedaży poaukcyjnej. Do opłat dodatkowych zalicza się głównie opłatę z tytułu tzw. droit de suite, tj. prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymywania wynagrodzenia z tytułu dokonanych zawodowo odsprzedaży oryginalnych egzemplarzy dzieł. Oplata będzie obliczana, gdy kwota wylicytowana przekroczy równowartość 100 euro. Powyżej tej kwoty oplata będzie sumą stawek: 5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale do równowartości 50 000 euro oraz 3% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 50 000,01 euro do równowartości 200 000 euro oraz 1% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 200 000,01 euro do równowartości 350 000 euro, oraz 0,5% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale od równowartości 350 000,01 euro do równowartości 500 000 euro oraz 0,25% części ceny sprzedaży, jeżeli ta część jest zawarta w przedziale przekraczającym równowartość 500 000 euro, jednak w kwocie nie wyższej niż równowartość 12 500 euro. Oplata ta ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień Aukcji lub – w przypadku odbycia aukcji w w dniu przypadającym po dniu, w którym nie są publikowane średnie kursy walut NBP – przy zastosowaniu ostatniego średniego kurus euro opublikowanego przez NBP przed dniem aukcji.

C. Przeniesienie prawa własności Obiektu

Własność zakupionego Obiektu nie przejdzie na Nabywcę, dopóki Dom Aukcyjny nie otrzyma pełnej Ceny zakupu za Obiekt, w tym Opłaty aukcyjnej. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do przekazania posiadania ani dzierżenia Obiektu Nabywcy do chwili przeniesienia na niego własności Obiektu. Wcześniejsze przekazanie Obiektu Nabywcy nie jest równoznaczne z przeniesieniem prawa własności Obiektu na niego ani zwolnieniem z obowiązku zapłaty Ceny zakupu.

D. Płatność w innych walutach

Wszystkie płatności są przyjmowane w polskich złotych. Na specjalne życzenie Licytującego i po wcześniejszym uzgodnieniu, w tym kursu wymiany walut, Dom Aukcyjny dopuszcza możliwość dokonania płatności w euro lub dolarach amerykańskich. Wartość transakcji opłacanej w innej walucie niż polski złoty będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1% Ceny zakupu.

4. ODBIÓR ZAKUPU

A. Odbiory w Galeriach Sopockiego Domu Aukcyjnego

Odbiór wylicytowanych Obiektów jest możliwy po dokonaniu wpłaty pełnej Ceny zakupu oraz uregulowaniu innych płatności wobec Domu Aukcyjnego. Gdy tylko wszystkie wymagania zostaną spełnione, Nabywca powinien skontaktować się z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, aby umówić się na odbiór Obiektu.

Przed przekazaniem Obiektu Nabywcy lub jego przedstawicielowi, Dom Aukcyjny będzie wymagał okazania dowodu potwierdzającego tożsamość. Przedstawiciel dodatkowo powinien posiadać pisemne, pod rygorem nieważności, upoważnienie od Nabywcy.

Nabywca powinien odebrać zakupiony Obiekt w terminie 30 dni od daty Aukcji. Po tym terminie Dom Aukcyjny może przestać wylicytowane Obiekty do magazynu zewnętrznego, a Nabywca obciążony zostanie kosztami transportu oraz magazynowania. Wielkość opłat będzie uzależniona od operatora magazynu oraz rodzaju i wielkości

Obiektów. Zaakceptowanie niniejszego Regulaminu równoznaczne jest z zaakceptowaniem regulaminów lub ogólnych warunków świadczenia usług podmiotu odpowiedzialnego za transport i magazynowanie.

Po upływie 30 dni od daty Aukcji na Nabywcę przechodzi ryzyko utraty i uszkodzenia nieodebranego Obiektu, a także ciężary związane z Obiektem, w tym koszty jego ubezpieczenia. Dom Aukcyjny odpowiada względem Nabywcy za szkody z tytułu straty lub uszkodzenia Obiektu jedynie do wysokości Ceny zakupu Obiektu.

B. Transport

Dla wygody Nabywcy Dom Aukcyjny może zaoferować podstawowe opakowanie Obiektu umożliwiające odbiór osobisty.

Na wyraźne życzenie Nabywcy Dom Aukcyjny może pomóc w kontakcie z wyspecjalizowaną firmą zajmującą się pakowaniem i wysyłką dzieł sztuki. Każde takie zlecenie odbywa się na odpowiedzialność Nabywcy i Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności za nieprawidłowe wykonanie usług przez przewoźników bądź inne osoby trzecie.

Jeżeli klient sam wybierze firmę transportową, jej przedstawiciel powinien skontaktować się telefonicznie z galerią Domu Aukcyjnego organizującą Aukcję, przynajmniej 24 godziny przed planowanym odbiorem Obiektu.

C. Pozwolenie na wywóz i dokumenty wywozowe

W wypadku niektórych Obiektów przepisy prawa wymagają dodatkowych pozwoleń na wywóz poza granice kraju. Kwestię tę reguluje ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. nr 162 poz. 1568, z późn. zm.), zgodnie z którą wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz; w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 40 000 złotych. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za obiekt.

D. Zagrożone gatunki

Przedmioty wykonane z materiału roślinnego lub zwierzęcego albo zawierające m.in. koralowiec, skórę krokodyla, kość słoniową, kość wielorybia, róg nosorożca, skorupę żółwia, niezależnie od wieku, procentowej zawartości, mogą wymagać dodatkowych pozwoleń lub certyfikatów przed wywozem. Uzyskanie dokumentów umożliwiających eksport nie jest równoznaczne z możliwością importu do innego państwa. Nabywca jest zobowiązany do przestrzegania przepisów w tym zakresie, a niemożliwość uzyskania odpowiednich dokumentów lub opóźnienie w ich uzyskaniu nie uzasadniają odstąpienia od sprzedaży ani opóźnienia w uiszczeniu pełnej Ceny zakupu za Obiekt. Obiektu tego typu zostały oznaczone symbolem „●” opisanym w Legendzie. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za błędy lub uchybienia w oznaczeniu przedmiotów zawierających elementy wytworzone z chronionych lub regulowanych prawem gatunków roślin i zwierząt.

5. BRAK PŁATNOŚCI

W przypadku gdy Nabywca w terminie 14 dni roboczych od daty Aukcji nie uiści całej Ceny zakupu (zawierającej Oplatę aukcyjną i ewentualne Opłaty dodatkowe) Dom Aukcyjny bez uszczerbku dla innych swoich praw może zastosować jeden lub kilka z poniższych środków prawnych:
– przechować Obiekt w galeriach Domu Aukcyjnego lub w innym miejscu na ryzyko i koszt klienta;
– odstąpić od sprzedaży Obiektu, zatrzymując dotychczasowe opłaty na poczet pokrycia szkód;
– odrzucić zlecenie Nabywcy w przyszłości lub zrealizować takie zlecenie pod warunkiem uiszczenia wadium;
– naliczać odsetki maksymalne od dnia wymagalności płatności do dnia zapłaty pełnej Ceny zakupu;
– odsprzedać Obiekt na Aukcji lub prywatnie z Estymacjami i ceną minimalną ustaloną przez Dom Aukcyjny.
Jeśli Obiekt na drugiej Aukcji zostanie sprzedany za kwotę niższą niż Cena zakupu, za którą Nabywca wylicytował Obiekt, Nabywca pozostający w zwłoce będzie zobowiązany do pokrycia różnicy wraz z kosztami przeprowadzenia dodatkowej Aukcji;
– wszcząć postępowanie sądowe przeciwko Nabywcy w celu odzyskania zaległości;

– potrącić należności Nabywcy względem Domu Aukcyjnego z wierzytelności wobec tego Nabywcy wynikających z innych transakcji;
– podjąć wszelkie inne działania odpowiednie do zaistniałych okoliczności.

IV INFORMACJE OGÓLNE

1. DANE OSOBOWE

Dom Aukcyjny, w związku ze świadczonymi usługami oraz wymogami prawnymi związanymi z przeprowadzeniem Aukcji może wymagać od Licytujących podania danych osobowych lub w niektórych przypadkach (np. w celu sprawdzenia wypłacalności, poświadczenia tożsamości klienta lub w celu uniknięcia fałszerstwa) pozyskać dane o Licytującym od osób trzecich. Dom Aukcyjny może również wykorzystać dane osobowe dostarczone przez Licytującego, za jego zgodą, w celach marketingowych, dostarczając materiały o Obiektach, usługach bądź wydarzeniach organizowanych przez Dom Aukcyjny.

W zakresie przetwarzania danych osobowych, zastosowanie znajdują postanowienia klauzuli informacyjnej dostępnej pod adresem: sda.pl. Poprzez akceptację niniejszego Regulaminu Licytujący potwierdza, że zapoznał się z ww. klauzulą i nie wnosi do niej uwag.

2. OGRANICZENIA ODPOWIEDZIALNOŚCI

Dom Aukcyjny wyłącza wszelkie gwarancje inne niż zawarte w niniejszym Regulaminie w najszerszym zakresie dopuszczonym prawem.

Całkowita odpowiedzialność Domu Aukcyjnego jest ograniczona wyłącznie do Ceny zakupu zapłaconej przez Nabywcę. Dom Aukcyjny nie bierze odpowiedzialności wobec Nabywcy za szkody przewyższające Cenę zakupu, niezależnie czy taka szkoda jest charakteryzowana jako bezpośrednia, pośrednia, szczególna, przypadkowa czy następcza. Dom Aukcyjny nie jest zobowiązany do zapłaty odsetek od Ceny zakupu.

Dom Aukcyjny nie jest odpowiedzialny za przejęzyczenia lub pomyłki pisemne w informacjach podanych klientom oraz nie ponosi odpowiedzialności wobec żadnego Licytującego za błędy w trakcie prowadzonej Aukcji lub popełnione w innym zakresie związanym ze sprzedażą Obiektu.

Dom Aukcyjny nie wyklucza lub nie ogranicza odpowiedzialności Domu Aukcyjnego wobec Nabywcy, wynikającej z jakiegokolwiek oszustwa bądź świadomego wprowadzenia w błąd lub z winy umyślnej.

3. WARUNKI POTWIERDZENIA AUTENTYCZNOŚCI

Autentyczność Obiektu to w rozumieniu powyższego Regulaminu właściwe podanie autorstwa Obiektu i prawidłowe jego datowanie. Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektów zaprezentowanych w Katalogu na okres 5 lat od daty sprzedaży przez Dom Aukcyjny z poniższymi zastrzeżeniami:

Dom Aukcyjny udziela gwarancji autentyczności Obiektu jedynie bezpośredniemu Nabywcy Obiektu. Powyższa gwarancja nie obejmuje:
a) kolejnych właścicieli Obiektu, włączając w to osoby, które nabyły od bezpośredniego Nabywcy Obiekt odpłatnie, w drodze darowizny lub dziedziczenia;
b) Obiektu, co do którego trwa spór o autorstwo;
c) Obiektu, którego autorstwo jest jedynie domniemane, co w Katalogu i na certyfikacie oznaczone jest następującymi zapisami: brak dat życia po imieniu i nazwisku artysty, nazwisko artysty poprzedzone jedynie inicjałem imienia, znak zapytania w nawiasie lub bez nawiasu („?” lub „(?)”) po nazwisku artysty, przed lub po imieniu i nazwisku artysty określenia: „przypisywany/e/a”, „Attributed” lub skrót „Attrib.”;
d) Obiektu powstałego w bliżej lub szerzej rozumianym kręgu oddziaływania stylu danego artysty, co w katalogu i na certyfikacie oznaczone jest użyciem przed lub po imieniu i nazwisku artysty jednego z następujących określeń: „krąg”, „szkoła” bądź „naśladowca”;
e) Obiektu, którego określenie autorstwa było zgodne z ogólnie przyjętą opinią specjalistów, uczonych i innych ekspertów;
f) Obiektu, w przypadku którego podana w Katalogu roczna data powstania różni się od faktycznej o mniej niż 15 lat;
g) Obiektu, w przypadku którego w datowaniu pojawiło się prawidłowe określenie stulecia, natomiast nieprawidłowe określenie części tego stulecia (połowy lub ćwierci);
h) Obiektów z XX w., XIX w. i starszych, w przypadku których faktycznie stwierdzone datowanie różni się w stosunku do podanego w Katalogu „na korzyść” obiektu, tj. obiekt okazał się starszy, niż było to podane w opisie;

i) Obiektu, którego opis i datowanie zostały uznane za niedokładne przy użyciu metod naukowych lub testów, które nie były ogólnie przyjęte w czasie wydawania Katalogu bądź w tamtym czasie były uznawane za nadmiernie kosztowne lub niewykonalne, albo według wszelkiego prawdopodobieństwa mogłyby spowodować uszkodzenia lub utratę wartości Obiektu.

4. REKLAMACJE

Wszelkie możliwe reklamacje rozpatrywane są zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową Nabywca może zgłosić w ciągu jednego roku od wydania Obiektu. Wobec osób niebędących bezpośrednimi Nabywcami na Aukcji Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych Obiektów

5. PRAWA AUTORSKIE

Sprzedający nie przekazuje wraz z Obiektem prawa autorskiego ani prawa do reprodukowania Obiektu.

Prawa autorskie do wszystkich zdjęć, ilustracji i tekstów związanych z Obiektem, sporządzonych przez lub dla Domu Aukcyjnego, włączając zawartość Katalogów, stanowią własność Domu Aukcyjnego. Nie mogą być one wykorzystane przez Nabywcę ani inne osoby bez uprzedniej pisemnej zgody Domu Aukcyjnego.

6. OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY PRAWA

Niniejszy Regulamin podlega prawu polskiemu i zgodnie z nim będzie interpretowany.

Niniejszy Regulamin stanowi całość uzgodnień pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi oraz zastępuje jakąkolwiek wcześniejszą umowę czy porozumienie (czy to ustną, czy pisemną) pomiędzy Domem Aukcyjnym a Licytującymi dotyczącą materii objętych przedmiotem niniejszego Regulaminie.

Jeżeli jakokolwiek część niniejszego Regulaminu zostanie uznana przez sąd właściwy lub inny upoważniony podmiot za nieważną, podlegającą unieważnieniu, pozbawioną mocy prawnej, nieobowiązującą lub niewykonalną, pozostałe części niniejszego Regulaminu będą nadal uważane za w pełni obowiązujące i wiążące, a Dom Aukcyjny i Licytujący działając w dobrej wierze zastąpią takie postanowienie postanowieniem ważnym i wykonalnym, które będzie najpełniej oddawać ekonomiczny sens pierwotnego zapisu.

Dom Aukcyjny w szczególności zwraca uwagę na przepisy:

– ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych Obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
– ustawy z dnia 21 listopada 1996 r., o muzeach (Dz.U. z 1997r Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na Aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o Oplatę aukcyjną i ewentualnie o opłaty dodatkowe
– ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. z 2017 r. poz. 1086) – Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego występuje o zwrot wyprawzonego z naruszeniem prawa z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narodowego dobra kultury RP
– ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. 2018 poz. 723 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych Nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 10 000 euro.

V POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Niniejszy Regulamin wyczerpuje całość praw i obowiązków pomiędzy stronami w odniesieniu do sprzedaży aukcyjnej i poaukcyjnej Obiektu.
2. Wszelkie zawiadomienia powinny być kierowane na piśmie na adres Domu Aukcyjnego Powiadomienia kierowane do Nabywców będą przesyłane na adres podany w ostatnim piśmie do Domu Aukcyjnego.
3. Jeśli jakiegokolwiek z postanowień Regulaminu okazałoby się nieważne, bezskuteczne lub niemożliwe do zastosowania, pozostałe postanowienia będą nadal obowiązywać. Brak działania lub opóźnienie w wykonywaniu praw wynikających z Regulaminu nie oznacza zrzeczenia się praw lub zwolnienia z obowiązków ani nie uchyla obowiązywalności całości bądź części z postanowień powyższego Regulaminu.

Jarosław Jaśnikowski, *Czerwony trójskrzydłowiec*, 2022, olej, płótno, 70 × 50 cm

AUKCJA SZTUK PIĘKNYCH

24 LUTEGO 2024

W SIEDZIBIE SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

Wojciech Kossak (1856–1942), *Ulan Księstwa Warszawskiego na widcie*, olej, tektura, 38 × 48 cm w świetle oprawy, sygn. p. d.: „Wojciech Kossak”

AUKCJA WIOSENNA

23 MARCA 2024

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

AUKCJA MILITARIÓW /9

6 kwietnia 2024

Gdańsk, Długa 2/3

Jan Tarasin, *Ciąg dalszy III*, 1991, olej, płótno, 90 × 110 cm

AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

23 MARCA (SOBOTA) 2024

W SIEDZIBIE SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO
SOPOT, UL. BOH. MONTE CASSINO 43

Indeks artystów

BEKSIŃSKI ZDZISŁAW	5	KOSSAK WOJCIECH	12, 13	SUCHANEK ANTONI	72
BRATKOWSKI ROMAN	36	KOTOWSKI JAN ERAZM	19	SZERNER WŁADYSŁAW KAROL	51
CHLEBUS JÓZEF	24	LASIK PAWEŁ	74	TALWIŃSKI IGOR	41
CHMIELIŃSKI WŁADYSŁAW	58, 60, 61	LASOCKI KAZIMIERZ	55	TAŃSKI CZESŁAW	39
CIEŚLEWSKI TADEUSZ	69	LESSER ALEKSANDER	26	TARASEWICZ LEON	67
DWURNIK EDWARD	6, 63	ŁAZOREK STANISŁAW JAN	71	TERLIKOWSKI WŁODZIMIERZ	43
DZIERZENCKI EUGENIUSZ	35	MALCZEWSKI JACEK	2	TRUSZ IWAN	34
ERB ERNO	14	MALCZEWSKI RAFAŁ	25, 32	WEGNER STEFAN	29
FAŁAT JULIAN	1, 9, 28	MASŁOWSKI STANISŁAW	48	WEINBAUM ABRAHAM	44
GAŁEK STANISŁAW	27	MATEJKO STEFAN	3	WEISS WOJCIECH	10, 40
GETZ LEON	47	MIĘDZYBŁOCKI ADAM	49	WINTEROWSKI LEONARD	21
GRACZYŃSKI JÓZEF	54	NOVÁK-ZEMPLIŃSKI ANDRZEJ	8	WITKIEWICZ STANISŁAW IGNACY	4
GROTT TEODOR	11	PLÓCIENNIK HENRYK	73	WODZINOWSKI WINCENTY	50
HAŁAS JÓZEF	7	ROZWADOWSKI ZYGMUNT	20	WOŁEK JAN	65
HARASIMOWICZ MARCELI	30, 59	RYCHTER-JANOWSKA BRONISŁAWA	38	WYGRZYWAŁSKI FELIKS MICHAŁ	33
HOFMAN WLASTIMIL	16, 17	SEMPOLIŃSKI JACEK	68	ZAKRZEWSKI WŁADYSŁAW	46
JASIŃSKI ZDZISŁAW	23	SĘTOWSKI TOMASZ	64	ZAKRZEWSKI WŁODZIMIERZ	62
JAXA-MALACHOWSKI SOTER	37	SŁABIAK JULIUSZ	57	ZAWADOWSKI WACŁAW	42
KAMOCKI STANISŁAW	15	STABROWSKI KAZIMIERZ	31	ZIOMEK TEODOR	53
KARMAŃSKI JAN	70	STAŃKO MICHAŁ	52	ZYGMUNTOWICZ IGNACY	18
KORECKI WIKTOR	56, 75	STRUMIĘŁO ANDRZEJ	66		
KOSSAK KAROL	22	STUDNICKI JULIUSZ	45		

PRZYJMUJEMY DZIEŁA SZTUKI (W TYM PRACE NA PAPIERZE) I RZEMIOSŁO ARTYSTYCZNE
NA AUKCJE W 2024 R.

informacje telefonicznie: 22 828 96 98

redakcja i opracowanie katalogu: Ewa Tokarzewska, Aleksandra Pawlikowska

korekta: Iwona Kozicka, Aleksandra Kalina

zdjęcia: Robert Wancerz

opracowanie graficzne: Jędrzej Łoś, Activa Studio

druk: ArtDruk Zakład Poligraficzny, Kobyłka

SOPOCKI DOM AUKCYJNY W POLSCE:

SOPOT GALERIA SZTUKI DAWNEJ

ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 550 16 05
sopot@sda.pl

SOPOT GALERIA MODERN

ul. Boh. Monte Cassino 43
81-768 Sopot
tel. 58 551 22 89
modern@sda.pl

GALERIA GDAŃSK

ul. Długa 2/3
80-827 Gdańsk
tel. 58 301 05 54
gdansk@sda.pl

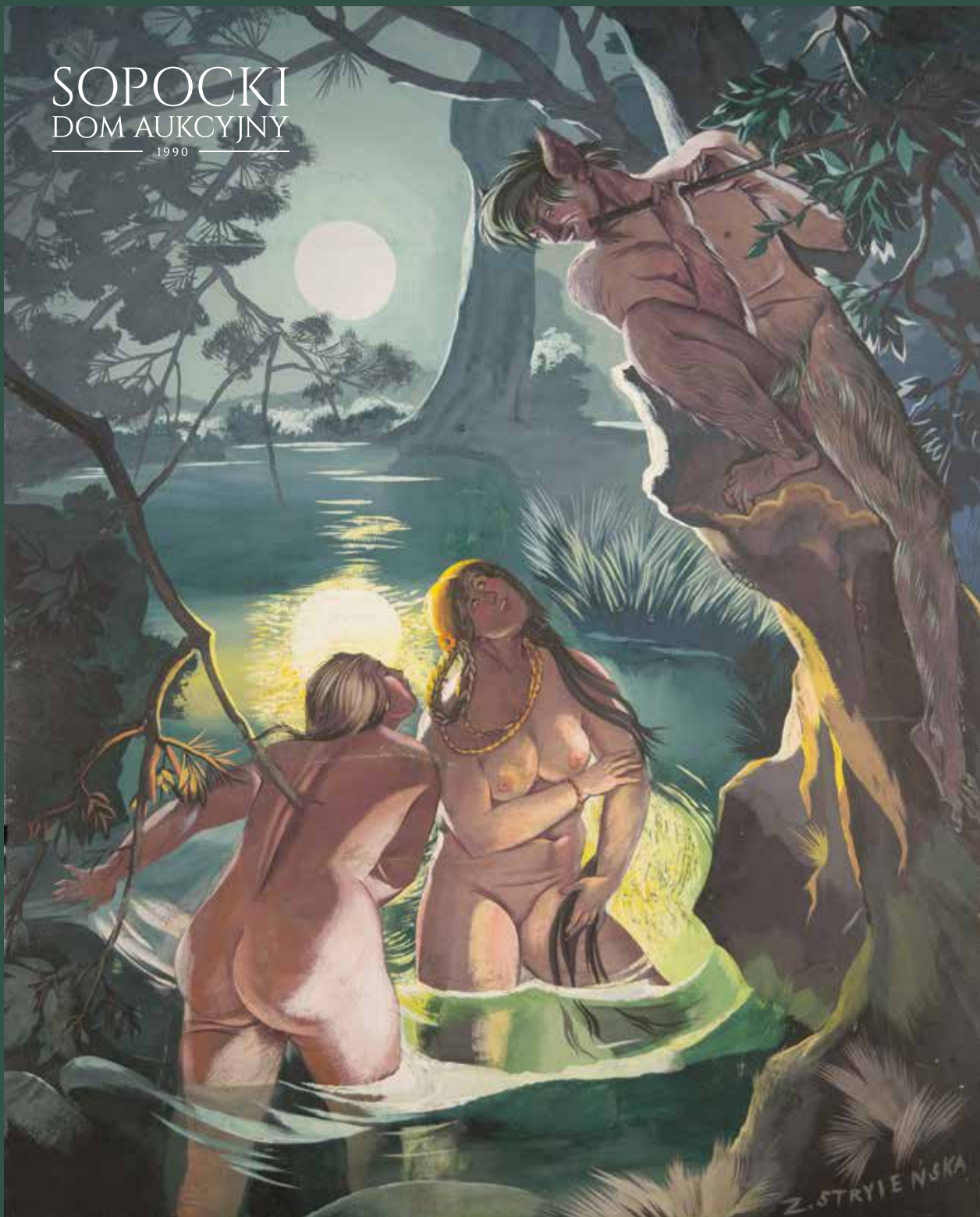
GALERIA WARSZAWA

ul. Nowy Świat 54/56
00-363 Warszawa
tel. 22 828 96 98
warszawa@sda.pl

GALERIA BYDGOSZCZ

ul. Jagiellońska 47,
85-097 Bydgoszcz
tel. 572 628 354
bydgoszcz@sda.pl

SOPOCKI
DOM AUKCYJNY
1990

KOBIETY W SZTUCE *ARTYSTKI, KOLEKCJONERKI, MUZY*

6 MARCA 2024

W GALERII SOPOCKIEGO DOMU AUKCYJNEGO, WARSZAWA, UL. NOWY ŚWIAT 54/56

ISBN 978-83-67623-32-2

9 788367 623322

CENA: 40 zł (z 5% VAT)

